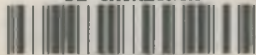

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1320102580

LLAGOSTERA. 1A.

Editorial

Hola, hola !

Què tens **entre les mans...**? Traca, la revista de l'IES. Mira bé la portada...els de primer.. en color... el número 8... anem millorant!. I a la contraportada ens veuràs a nosaltres, els aprenents de periodistes. Formem un bon equip... ens ha unit el que teníem **entre mans**: fer que tu ara puguis tenir Traca **entre les mans**.

Tenir alguna cosa **entre les mans...** tenir **entre mans**. Juguem una mica més amb aquestes paraules?

Què et sembla el Sumari...? Està ple de coses nostres: el que fem, el que pensem, el que ens agrada, el que ens interessa... el que tenim cada dia **entre mans**.

Realment l'IES és el que tenim tots **entre mans**, és el que ens ocupa bona part de la jornada. Tenir quelcom **entre mans** significa haver de dedicar-hi temps, posar-hi il.lusió i també esforç. Significa, doncs, donar el millor d'un mateix.

Gaudeix de Traca com d'un ram de flors diverses **entre les mans**. Això és l'Institut. Hi ha flors boscanes, senzilles però flairoses; n'hi ha de jardí, més exhuberants; n'hi ha d'interior, amb fullam net; n'hi ha d'hivernacle, temeroses i tímides... però totes amb el desig d'acompanyar-te.

Traca -curs 2001/02

Redacció

Alumnes de 3r d' Eso

Correctora

Sílvia Rovira

Coordinen

M. Assumpció Gonzalo
Montse Casadevall

Compaginació

Jordi Pinsach i Marc Sureda

Col·laboren

Professors i alumnes

La fan possible

Comerciants, empresaris, pares i amics

Gràcies a tots !

Pensaments

Genet d'escuma blanca,
guerrer victoriós
que t'agenolles
en arribar a la platja.

dos somriures
una sola rialla

El pi té set,
cerca l'aigua,
però aquesta
se'l mira i riu,
la sal la guarda.

Crepuscles de foc,
silenci a les muntanyes,
el vol lleuger dels ocells,
tota la natura canta.

Cel blau.
Dia tranquil.
Somriu l'aigua.

Et cercava,
mirava la mar,
somreia!
et veia en l'aigua.

L'aigua riallera
somriu i passa,
les flors de primavera
mentre viuen, canten!

L'oreneta
amb el seu vol ras
anuncia mel
damunt la terra.

La teva serenor
m'encoratge!
li diu el fruit
a la flor.

Mariona G. Casas

Futurs Poetes

Recull de petites composicions fetes
pels alumnes

EL DESPERTAR

SI TU ETS AMB MI

A vegades, les estrelles s'amaguen rere els núvols,
A vegades, el sol no vol sortir,
A vegades, la lluna no brilla en la nit.
Però quan les estrelles surten
I el sol no escalfa amb la seva calor,
La lluna brilla amb delit.
Miro el cel i penso que res no pot amb mi,
Que tot somni es pot aconseguir,
Que malgrat manquin les estrelles,
Malgrat el sol s'amagui
O la lluna no torni a sortir,
Si tu ets amb mi,
Res no podrà trencar els somnis,
Ni el meu destí.

Eduard Carreras-1r A

La natura desperta,
Quan el sol l'empenta
Amb els seus rajos de calor,
Una calor intensa,
Plena d'il·lusió.

La natura obre les seves flors,
Per donar un bon dia,
I des d'el seu interior
Comença a brotar la vida.

Dins la natura vegetal
Trobem un món animal,
Tots dos viuen en comunió,
I intenten un món millor.

Avui respiro un nou aire fresc,
Que m'avisa de la primavera:
Tot floreix,
I el món s'accelera.

Eduard Carreras - 1r A

SIMPLICITAT

Amb aquestes senzilles paraules
 tan sols desitjo recordar,
 les moltes caloroses tardes
 que junts en la infància vàrem passar.
 Amagàvem entre la sorra de la platja
 sentiments tendres i insegurs,
 imaginàvem darrera una innocent mirada
 com serien els nostres futurs.
 Vèiem volar joioses les gavines
 i dansar suaument les ones de la mar,
 no crèiem en la possibilitat que les nostres vides
 ens arribessin a separar.
 Avui pernejo capcot per la ribera
 tot remonent el fangós sauló,
 esperançat de trobar-hi alguna resta
 d'aquells nostres moments d'emoció.
 Mentre el fred, el desconcert i la impaciència,
 converteixen en insolvència
 una nova ocasió,
 el Sol va amagant-se darrera l'horitzó.
 Amb aquestes senzilles paraules,
 tan sols et volia recordar,
 que encara que lluny quedi la nostra infància,
 jo no t'he deixat d'estimar.

Eduard Comas Blanch

L'ESQUIROL

El miro que surt d'allí,
 ara ho fa ja ell per mi,
 té el pel fosc i és petitó,
 l'esquirol de bo de bo.

Pau Cañigueral Batllósera

MADRE MIA

Hoy he visto por primera vez la luz
 A ti te lo quiero agradecer
 Soy hija tuya y de un andaluz
 Tengo tu mismo parecer.

Cómo yo agradecerte podría
 Lo que tu has hecho por mí,
 La vida me diste
 Y aún sigues cuidando de mí.

Algún día compensaré
 Todo por lo cual tu luchaste,
 Tu sólo me sacaste adelante
 Y nunca podré olvidarte.

Ángela Vázquez -4t

EL TEU RECORD ENCARA ÉS AMB NOSALTRES

Si eres tan felix aquí,
 Per què has marxat ?
 Només el record d'una veu profunda
 Pot tornar a despertar un plàcid somriure
 I ressuscitar un viu i jove esperit al nostre voltant.

Tots t'enyorem, recordarem sempre aquella escalfor
 Que ens vas donar un dia en néixer.

Potser algun dia, més proper del que et penses,
 Et veuré molt lluny de casa,
 En les estrelles,
 La immensitat,
 La claror,
 El firmament.

Joel Cañigueral - 3r B

ACRÒSTIC

Per en Pau
Espavilat
Rialler

Un
Noi,

Amb els
Millors
Instints,
Cordialitat

:

Per un
Amic,
Unic

Estel Jovanet - 3rA

PERSISTENT RECORD INFANTIL

Com si fos un gran ocell
Voldria jo volar
Damunt el món immens
Cel blau, enllà, enllà...

Voldria no fer-me gran
I ser amb tu, petit encara.
Voldria estimar aquest moment
I aquesta mica de vent,
i els teus ulls transparents
Miralls de lluna i enyorança.

Si tu i jo fóssim infants
Plens encara, feliços i innocents,
No hauríem
après a contar els morts
I jugaríem a estimar-nos

Joel Cañigueras -3rB

BLAU EN LA FOSCOR

Roses blaves sagnen de plor,
tempestes sense origen sorgeixen de la foscor,
només el pensament reneix en la intimitat,
persistent en el cel blau,
Dins les venes,
el mar.

Joel Cañigral -3rB

EL TEMPS

Passa el temps,
Nosaltres aquí, com si res.
Ens fem grans,
No ens adonem.
Sempre volem que arribi el dia següent,
Mai pensem que l'anterior no tornarà.
Es diu que si el temps el passa a poc a poc
És perquè tothom ho passa bé,
No pot ser que el vulguis viure intensament?
Els joves amb ganes de ser grans,
Els grans amb ganes de ser joves,
Gran contradicció.
El temps, amic i enemic de l'home.

Patricia Sánchez -3r A

COM EL SOL, TU

El sol em toca la cara
I em fa tancar els ulls.
L'herba em toca els peus
i... encara, banyada per la rosada
em fa alleugerir el pas.

Sols, el meu cor i jo
Hem de sobreviure
fins el dia
que tornem a veure el teu rostre
Que suaument provoca
un suau aire que acarona la meva pell.

Però tu em toques el cor
Me l'omplés d'amor i de riquesa
Després marxés, i em deixés.

Aleix Gáinza -3r B

MUERTE

Tú que estás tan cerca y lejos a la vez
tú que puedes imponerte sin temor
te llevas a quién sea,
No importa su raza o color.

Nadie sabe de ti
no saben cuanto vas a seguir aquí
lo único que saben
Es que tu tienes que venir.

No tienes sentimientos,
te llevas a los que más queremos,
sean malos o buenos
Todos van al cielo.

Tú siempre inocente
Te llevas las almas de todos,
Y dejas un vacío tan profundo
Arrebatándonos a los que más queremos.

Ángela Vázquez -4t

Poesia visual: Cal·ligrames

Els alumnes **Júlia Turon, Eduard Carreras, Cristina Mir, Joan Canaleta, Pau Cañigueral, Olga Sánchez, Mariona Noguera, Marc Mallorquí, Júlia Nogué, Maria Falgueras, Sandra Font, Amin Boukabous i Fanny Collell** de primer d'ESO ens fan arribar un petit recull del seu treball fet a classe.

En seleccionem alguns:

ELS TROUS I ELS LLIBRES
L'AJUDA DE TAVOLER
I ELS LLIBRES DE TAVOLER
I ELS LLIBRES DE TAVOLER
I ELS LLIBRES DE TAVOLER

ELS TAVOLERS
I ELS LLIBRES
I ELS LLIBRES
I ELS LLIBRES
I ELS LLIBRES

Olga Sánchez Ferrer
El Temps

L'aigua més blava del sortidor venia
amb alegria mentre regalimava

EL SOL I EL RIU

EL SOL I EL RIU
EL SOL I EL RIU
EL SOL I EL RIU
EL SOL I EL RIU
EL SOL I EL RIU

Júlia Nogué Masdevall
El Cargol

EL CARGOL
EL CARGOL
EL CARGOL
EL CARGOL
EL CARGOL

la tortuga, tortugueta por a por
 perla ceneta, canoga
 boum, prop de
 autspista

de sucre
 Foradat
 de dins
 en
 Forat

com un donut

Mariona Noguera El donut

L'ESTEL FUGAÇ
 CERILLES
 LES
 COM LES
 SUSPIRES
 EN ES
 CR

FANNY COLLELL
L'ESTEL FUGAÇ

tenis minigolf VALLDARO
 Tel. (972) 81 87 70

* SNACK BAR
 * LLITS ELASTICS
 * TENIS
 * MINIGOLF
 * ATRACCIONS

BOBINATGES FRANCESC

C/ Gavarres, 24
 Tel. Fax. (972) 83 09 73
 17240 LLAGOSTERA

**ERRETERIA
DICOR, S.L.L.**

Subministres de ferreteria
i maquinària

Pg. Romeu, 20
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972-805363 Fax: 972-831842

MARGARITA DARDER ESTEVE

Pla. Campany, nº 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel.: 972830002 - 849632898

D'SPORTS

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, SL
Parnils i embottits

Jordi Miquel Perxachs

C. Fivaller, 14 17240 LLAGOSTERA - Girona -
Tel. i Fax 972 80 50 17

GROC I LILA
la teva botiga

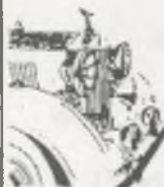
Detalls de
comerions
casaments
bateigs

G/ Consellers, 11 Tel. 620 196 580
17240 Llagostera

farmàcia
Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 972 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

Ramon Gurnés i Vall-Ilosera
Agència

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 00 07 / Fax 972 83 10 66

Decoración en
chocolate

Jordi Buhigas Casadevall
Gerente - Director Técnico

Pinzellades literàries

Sensacions

Sota aquest títol fem un recull de fragments d'escrits fets a classe de llengua pels alumnes de 3r d'ESO.

PAISATGE D'UNA ZONA COSTANERA

Reneixo davant una esplèndida panoràmica i la remor del mar. Sense pressions contemplo atentament, com un animal la seva presa, la gran immensitat de l'aigua.

Les ones, rebotant-se pel damunt de les llises i fines roques als peus d'un penya-segat, les purifiquen i abrillanten tot fent-los pessigolles amb la seva escuma.

A les fosses fosques, mar avall, la potent llum brillant i vermellosa reflecteix l'espessa ombra d'una lleugera nau costanera, lliscant pel pèlag d'un constructant confí.

Grans velers amb les seves lones dansant, formen un escamot, endinsant-se mar enllà.

Mirant l'horitzó em relaxo i sento com la gran massa marina, en llepar-me, em deixa un regust de sal als peus.

Joel Cañiguer - 3r B

LA PLATJA

Les aigües tranquil·les em treuen la sorra de sota els peus, una sorra blanca i fina, agradable de tocar.

M'aturo i m'assec a la sorra, aixeco la vista i m'adono de l'esclat de colors que tinc al meu davant: una magnífica, esplèndida posta de sol, els colors de la qual gairebé puc tocar.

I enmig de la solitària i deserta platja, tanco els ulls i percebo una olor dolça que em porta l'aire càlid del capvespre.

L'estiu em deixa gaudir amb tots els sentits de les qualitats més boniques d'aquest mar tranquil; aquesta remor suau que viatja terra endins entre les palmeres m'arriba al cor i m'omple de felicitat.

Elodie Llinàs - 3r A

PAISATGE MARÍ

Caminant per la càlida i tendra sorra de la platja andalusa, trobo petits punts de llum. Miro l'horitzó, una línia imaginària plena de vida i de criatures estranyes, i puc veure encara més punts de llum, però aquesta vegada més grossos. Cada punt dóna vida a una petita porció d'aigua. Em crida l'atenció un volador, blanc com les camises esteses a les cases costaneres, també blanques...

M'assec i miro fixament dalt d'un penya-segat d'estructura vertical i perfecta. Em poso a pensar en tots els colors que la meva retina ha anat captant i ara té absorbits, i m'adono que el que veig és un ataronjat i un blavós que concorden estranyament, formant un conjunt molt ben avingut.

Molt a poc a poc, la gran semicircunferència es va apagant, va perdent llum, desapareix dels meus ulls. Es dirigeix al més enllà, a l'infinit, al fons marí ple de criatures alienes a l'ésser humà. Es fa fosc. I els petits punts de llum es perdent en un cel que s'adorm...

Núria Parera - 3r B

UN PASSEIG PEL PORT

Passejava pel port, mirava l'horitzó mentre el Sol vermell se n'anava a descansar. Al cel, uns núvols violats-vermellosos com si s'haguessin barallat. Un avió els hi feia pessigolles amb les seves llargues ales. Mentrestant, la Lluna plorava perquè veia que el Sol se n'anava a dormir sense jugar amb ella.

Un vaixell pasturava pel prat blau mentre anava al port a descarregar el peix d'argent que encara viu saltironava per la barca i movia la boca com si volgués parlar. Unes gavines es miraven el peix argentat que els pescadors descarregaven, pensant en l'apat que farien si un d'aquells animals caigués al moll.

El far es va encendre, ajudant la Lluna a il·luminar el mar.

Jordi Oliveras – 3r A

L'OASI

El sol escampa els seus raigs per tot arreu, recremant la sorra que gairebé no permet trepitjar. La quietud és absoluta i només el vent dóna a aquest paisatge algun signe de vitalitat conduint les dunes grogues d'un costat a l'altre.

Sorra per tot arreu. Sembla com si la vida es negués a brollar en un lloc com aquest. Però la vida és un misteri i sorgeix on menys ho esperem. Allà a l'infinít, entre la boira sembla esclatar la vida al mig d'un infern de calor i sequera. Un punt de frescor rodejat de sorra incandescent fa que l'oasi lluiti per tal de no desaparèixer. Una taca petita d'aigua, vegetació... significa la vida o la mort d'aquells agosarats que travessen aquest infern de nits fredes i dies sufocants i calents.

Un supervivent enmig de l'imperi de la mort i la buidor. En definitiva, l'oasi.

Sandra Vall-Ilovera – 3r B

SILENCI

Ja eren hores avançades de la nit; jo passejava vora el mar, mirant l'horitzó, trepitjant la sorra ferma i humida de la platja. Es distingia la tènue llum de les barquetes dels pescadors, esperant impacients que els peixos acudissin a la seva cita amb les xarxes. La remor de les onades fregant les roques climatitzava l'ambient i l'adaptava a un profund relax. Elles abraçaven l'esquelet despulat d'una vella barca, estirada a la sorra: jugaven. Desitjava que aquell moment no acabés. Les celésties puntejaven el cel; les gavines cridaven. Anunciaven l'arribada de les primeres barques de pescadors.

Una de jove, poc experimentada, s'acosta i, presumint, estén bé les ales i planeja en un vol majestuós. Es para a la sorra i posa el cap sota l'ala: està cansada.

Estava embadalit contemplant, els minuts se'm feien segons, i les hores, minuts. El temps passava volant, quasi tan de pressa com les gavines del meu voltant.

L'últim resplendor de sol s'amagava per l'horitzó. Els tons del crepuscle començaven a governar, lentament, a poc a poc.

Ara observava entristit la fi d'aquella nit. El cel entonava colors càlids, però suaus. Una bola de foc es veia de lluny: dibuixava un camí cap a mi.

Badallo... tinc son. He esperat tota la nit, i encara no ha arribat. Me'n vaig.

Adrià Guinó – 3r A

Centenari Verdaguer

EL MAR, LA MAR

... Acaba d'esclatar el murmuri abismal de la pluja, i totes les aus que esperaven que aparegués el sol per marcir les seves ales, han d'arrezerar-se per por de quedar xopes. Una tramuntana remolcadora galopa, i recull l'escòria que han deixat els humans abans de tota aquesta laboriosa activitat.

Un autòcton, el vell i vagant llop de mar, es passa els seus darrers dies observant el que ha estat la seva font alimentària.

Ara, en el món, no existeix una perfecta panoràmica natural, i pocs llocs amb aigua transparent queden a la mar, però a la costa hi romandria per l'alè mer de la mar.

Joel Cañiguer

He observat que...

M'agrada la **VACA CEGA** de **Joan Maragall** perquè és un poema realista. El poeta sap expressar la tristesa d'una manera que ens arriba al cor.

Explica que, per la malícia d'un nen, una vaca es queda sense vista; no pot fer una vida normal sense veure-hi i explica també com ho fa per intentar portar la vida d'abans de quedar òrfena de llum.

*Topant de cap en una i altra soca,
Avançant d'esma pel camí de l'aigua,
Se'n ve la vaca tota sola. És cega.
D'un cop de roc llançat amb massa traça,
El vailet va buidar-li un ull, i en l'altre
Se li ha posat un tel. La vaca és cega.*

En aquesta poesia es veu com en un moment - el que dura que la pedra surti de la mà del noi i toqui la vaca -, pot canviar tota una vida. L'autor vol jugar amb els sentiments del lector, provoca pena, compassió... Reflecteix la injustícia de la vida, la intolerància. Les seves companyes la rebutgen perquè és diferent, és més feble.

*Ve a abeurar-se a la font com ans solia,
Mes no amb el ferm posat d'altres vegades
Ni amb ses companyes, no: ve tota sola.*

La vaca, però, lluita per continuar la seva vida. El missatge podria ser que molta gent hauria de prendre exemple de la vaca.

Aquesta poesia fa molts anys que està escrita (més d'un segle) i el missatge encara és vàlid per als nostres dies. La vida no ha canviat tant com ens sembla, hi ha molts problemes i defectes humans que encara no els hem solucionat, com per exemple **la intolerància i la por a la diferència**.

Aleix Gainza i Guerrero - 3r Eso

La narració de **Jordi Coca** *La japonesa* explica com es margina un noi autista. La actitud d'aquest noi no és normal ja que no es relaciona amb la gent, amb la resta del món, es tanca en banda. S'estima més jugar sol, estar sol...

El noi explica que l'estona en què se sent més bé és a la nit, perquè se sent segur i amb una calma agradable.

Aquest noi és més dèbil que els altres i per això jo crec que es margina. Però ho fa ell tot sol, no el margina ningú.

Uns exemples clars de marginació actual – no la dels autistes – són els nois i noies que viuen entre nosaltres procedents d'altres països. A part que hi ha gent que els margina, jo crec que per aquesta raó ells també s'aparten de la resta de gent que no són com ells. Se senten diferents de la societat que els envolta. Considero que la gent integrada no es posa en la seva pell, en la seva situació i no els ajuda que s'integrin ni els pot o vol entendre.

Creo que la gent integrada hauria de patir temporalment com ho fa en ocasions la gent marginada.

Finalment la narració acaba amb el coneixement per part del noi autista d'una noia japonesa.

Considero que és un final inacabat, i que per entendre'l has d'aguditzar la teva imaginació o fer-la acabar a la teva manera.

La noia japonesa és l'única persona amb qui s'ha relacionat aquest noi, i crec que ha estat perquè ella prové d'un altre país i també s'ha d'integrar. El nostre protagonista pensa que per això la japonesa és una persona com ell.

Sandra Bagudanch – 3r d'ESO

Hostal el Carrul

PASSEIG ROMEU, 2
TELEF. 972 83 01 41

17240 LLAGOSTERA

LLAGOFINQUES

SERVEIS INMOBILIARIS

Consellers, 21 (Baixos)
17240 LLAGOSTERA

Tel. 972 831830 Fax. 972 831831
E-mail: Llagofinques@telefon.es

**SERVEI TÈCNIC I REPARACIÓ
D'ORDINADORS**

PC Serveis

C/ Álvarez de Castro, 15
17240 Llagostera
Telèfon: 972-80.57.59
e-mail: pcserveis@infonegocio.com

Study
Graphic Communications

- Disseny Gràfic - Logotips i Papereria -
- Maquetació de Revistes - Catàlegs d'Empresa -
- Fotografia Industrial - Retoc fotogràfic -
- Regals d'Empresa - Fotocòpies en color -
- Revelat de Fotografies - Consumibles d'Impresora -

C. Consellers, 30 17240 Llagostera -Girona-
Tel. 972 83 17 98 Fax 972 83 18 13
e-mail: sport@grnsport.com / web: www.grnsport.com

Centenari Verdaguer

AGENDA CULTURAL

VIU L'ANY VERDAGUER

Aquest any es commemora el centenari de la mort del poeta Jacint Verdaguer. Us hem seleccionat diferents activitats programades, exposicions, obres de teatre, concerts, conferències, recitals de poesia, espectacles infantils, aplecs, concursos, balls, excursions...esperem que us agradi!

MAIG

5-Exposició filatèlica a partir de Verdaguer. Folgueroles.

10-Conferència *Verdaguer, col·lector de cançons tradicionals catalanes i cobles flamenques*, a càrrec de Salvador Rebés i el Grup de Recerca Folklòrica d'Osona. Casa-Museu Verdaguer. Folgueroles.

Eurocongrés (Jornades Occitanocatalanes). Universitat de Vic.

Sarau de primavera amb Jaume Arnella. Orfeo Vigatà. Vic.

11-Inauguració exposició *Desencís d'un paisatge -Poesia i natura a través de Jacint Verdaguer*. Folgueroles.

Conferència *El misteri de Verdaguer*, a càrrec d'Isabel-Clara Simó, inaugurant el cicle de conferències *Verdaguer: figura i transcendència a la Barcelona de fa 100 anys*. Museu-Casa Verdaguer, Vil.la Joana. Barcelona.

Aplec Verdaguer (Sortida Senderistes de Catalunya: Folgueroles-Barcelona) Inauguració d'una placa. Plantada de l'arbre de maig i danses al voltant del maig. Folgueroles.

13-Setmana Verdaguer a l'escola: Tallers de poesia, rutes, danses, rondalles i trobada d'escoles Verdaguer. Folgueroles.

14-Inauguració exposició *Verdaguer des de Ponent*. Biblioteca Pública. Lleida.

17-Emissió mata-segells del Centenari.

18-Aplec Verdaguer. Vic

Espectacle poètic i musical *La Pomerola o el naixement del poeta*. Església parroquial de Folgueroles.

24-Presentació de l'edició crítica de l'Obra Completa de Verdaguer: *Pàtria*, a càrrec

de Ramon Pinyol. Casa-Museu Verdaguer. Folgueroles.

25-Recital de poesia de Verdaguer a càrrec de 57 rapsodes. Folgueroles.

A la posta del sol, **actuació** de Pascal Comelade. Folgueroles.

26-Quinzena caminada pels llocs verdaguerians. Folgueroles-Sant Julià de Vilatorrada-Sant Sadurní d'Osormort-Folgueroles.

Concert Centenari de Mossén Jacint Verdaguer, de Josep Coll. Teatre Municipal de Palafrugell.

29-Conferència *Verdaguer vist per un poeta*, a càrrec de Narcís Comadira, dins el cicle *Jacint Verdaguer, herència literària i religiosa*. Auditori Fundació Joan Maragall. Barcelona.

30-Inauguració exposició *Verdaguer i Maragall. Paraules i silencis*. Arxiu Joan Maragall. Barcelona.

31-Conferència *Verdaguer, teòleg i sacerdot de primera*, a càrrec del pare Sorgia. Casa-Museu Verdaguer. Folgueroles.

Excursió a un lloc verdaguerià. Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà-La Gleva.

JUNY

Concert de Coral Canigó. Església parroquial de Folgueroles.

Exposició Verdaguer i Maragall. *El diàleg de dos poetes.* Biblioteca de Catalunya. Arxiu Joan Maragall. Barcelona

Inauguració **exposició** sobre Verdaguer. *Vigília musical i poètica* Abadia de Sant Martí del Canigó.

Audició *Un vestit musical per a la poesia de Verdaguer.* 70 cançons de Ramon Marc Sorge sobre textos del *Roser de tot l'any*, interpretades per la Coral Impromptu de Barcelona. Fundació Balmesiana, Barcelona. Inauguració **exposició Verdaguer.** *Un geni poètic.* Museu de la Pell. Vic.

Recorregut verdaguerià per Barcelona. Ajuntament de Barcelona.

L'hora del conte. Verdaguer per a infants. *Adaptació dels poemes L'Atlàntida i Canigó.* Biblioteca Pública de Girona.

Homenatge Gaudí-Verdaguer. *De com deconstruir el món per llegir-lo.* Església Sant Felip Neri. Barcelona.

Acte central de l'Any Verdaguer Andorra 2002. Presentació del llibre catàleg de l'exposició, concert i visita oficial. Santuari de Meritxell. Andorra.

Conferència *Verdaguer a l'any 2002*, a càrrec de Joan Carreras i Pera. Casal de l'Amistat. Ajuntament de Calella.

Revetlla de Sant Joan. Flama del Canigó al Mont. Santuari de la Mare de Déu del Mont (Albanyà).

Rebuda de la Flama del Canigó als monuments dedicats al poeta. *Recital de poesies.* Sant Hipòlit de Voltregà-La Gleva.

Concert del cor de Rocaprevera, **recital** de poemes i recital de la Coral Contratemps de

Sant Hipòlit de Voltregà. Església romànica de Vinyoles.

Testimoni Verdaguer. Recorregut per la poesia i la prosa de Verdaguer amb actors, ballarins i músics contemporanis. Teatre Nacional de Catalunya.

Excursió Gósol-Tuixén-Fórnols del Cadí. Entitats excursionistes de les comarques d'Osona, Ripollès i Bages.

Per conèixer les activitats **de juliol a desembre de 2002** podeu consultar Internet. Gràcies

INTERNET.

www.anyverdaguer.com

LLIBRES: VERDAGUER PER A TOTS

La celebració de l'Any Verdaguer ha portat una vintena de novetats editorials, entre reedicions, assaigs o biografies relacionades amb el poeta i la seva obra. Els llibres d'aquesta llista han estat presentats, però tingueu en compte que encara no els podeu trobar tots a les llibreries. Us indiquem quan està anunciat que es publiquin.

Poesia patriòtica.

Pàtria. Edició crítica de Ramon Pinyol, inclosa en *Obra Completa.* Eumo Editorial. (sortirà el mes de maig)

Pàtria. Narcís Garolera. Ed. 1984. Incorpora el pròleg que Jaume Collell va escriure per a la primera edició del llibre. Febrer 2002.

Pizzeria La Lluna

Àrea Sant Llorenç, 3 Llagostera (Girona) - Tlf. 972 80 55 66

ROBERT COROMINAS

TEL: 972 83 05 78
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Poesia èpica

L'Atlàntida. Narcís Garolera. Quaderns Crema.
L'Atlàntida. Edició crítica de Pere Farrés,
 inclosa en *Obra Completa*. Eumo Editorial.
 (sortirà el mes d'octubre)
L'Atlàntida enfonsada. Edició crítica de Pere
 Farrés. (sortirà el 2003)

Franciscanisme

Sant Francesc. Edició crítica d'Isidor Cònsul.
Obra Completa. Eumo Editorial. 2001.

Acusat i amonestat

En defensa pròpia. Narcís Garolera. Ed.
 Tusquets. Inclou 6 articles periodístics inèdits.

Rondalles

Totes les rondalles. Andreu Bosch. Ed. Proa.
 Tercera edició.

Joc de miralls

*Jacint Verdaguer/Joan Maragall. Joc de
 miralls*. Isidor Cònsul. Enciclopèdia
 Catalana-Diputació.
Els bordons de l'arpa. Antologia
 verdagueriana. Isidor Cònsul. Ed. Proa.

El Verdaguer de Sagarra

El meu Verdaguer. Josep Maria de Sagarra.
 Edicions de La Campana. (reedició abans
 de l'estiu)
Verdaguer. Vida, passió i mort. Joan
 Castellar-Gassol. Ed 1984 (inclou una
 recopilació de contes)

Infantil

Jacint Verdaguer, l'home que creava mons.
 Maria Carme Bernal i Carme Rubio.
 Eumo Edicions. (sortirà el mes de maig)
Petita història de Jacint Verdaguer. Carme
 Rosés i Pilarín Bayés. Editorial
 Mediterrània.
Canigó. Llorenç Soldevila. Ed. Proa. (sortirà
 el mes de juny)
Del Canigó a l'Aneto. Llibre d'excursions.
Antologia Verdaguer. Joan Vilamala. Ed.
 Barcanova (sortirà el mes de setembre)

JACINT VERDAGUER (Folgueroles, 1845 - Barcelona, 1902)

VORA LA MAR

Al cim d'un promontori que domina
 les ones de la mar,
 quan l'astre rei cap al ponent declina,
 me'n pujo a meditar.

Ab la claror d'aqueixa llàntia encesa
 contemplo mon no-res;
 contemplo el mar i el cel, i llur grandesa
 m'aixafa com un pes.

Eixes ones, mirall de les estrelles,
 me guarden tants records,
 que em plau reveure tot sovint en elles
 mos somnis que són morts.

Aixequí tants castells, en eixes ribes,
 que m'han aterrat lo vent,
 ab ses torres i cúpules altives
 de vori, d'or i argent:

poemes, ai!, que foren una estona
 juguina d'infants,
 petxines que un instant surten de l'ona
 per retornar al fons:

vaixels que ab veles i aparell s'ensorren
 en un matí de maig,
 illetes d'or que naixen i s'esborren
 del sol el primer raig:

idees que m'acurcen l'existència
 duent-se'n ma escalfor,
 com rufagada que s'endú ab l'essència
 l'emmusteïda flor.

A la vida o al cor quelcom li prenen
 les ones que se'n van;
 si no tinc res, les ones que ara vénen,
 digueu-me: què voldran?

Ab les del mar o ab les del temps un dia
 tinc de rodar al fons;
 per què, per què, enganyosa poesia,
 m'ensenyes de fer mons?

Per què escriure més versos en l'arena?
 Platja del mar dels cels,
 quan serà que en ta pàgina serena
 los escriuré ab estels?

Pau Turón

Any Gaudí

Antoni Gaudí i Cornet (1852-1926) fou un arquitecte l'obra del qual ha ultrapassat l'espai físic on la va edificar, i el temps, els estils i l'època en què va ésser realitzada.

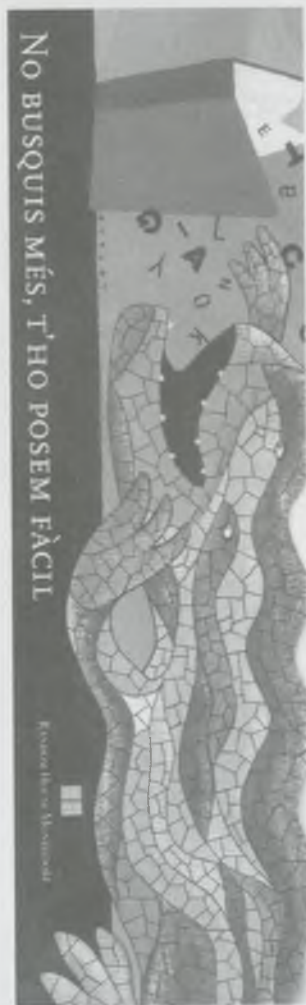
L'estudi de la seva arquitectura no pot fonamentar-se en els esquemes tradicionals, tot situant l'obra dins els límits estrets d'un estil determinat ni tampoc considerant-ne l'autor com un privilegiat deixeble de cap mestre.

Gaudí va aprendre directament de la Naturalesa, gràcies al seu innat esperit d'observació meticulosa del cel i de la terra, dels homes i de les plantes.

L'any 2002 és l'Any Gaudí. El 150è aniversari del seu naixement es commemora amb un ampli programa d'activitats que permeten endinsar-nos en l'univers fascinant d'un creador que va ser molt més que un arquitecte. A partir de diverses exposicions, cicles de conferències, publicacions, festes i espectacles de teatre i dansa, tenim l'oportunitat de descobrir el Gaudí arquitecte, dissenyador, urbanista, pensador i místic, observador de la naturalesa i home de recerca.

L'Any Internacional Gaudí és organitzat per l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte, i compta amb la participació de múltiples institucions i entitats.

Visitar l'obra Gaudí esdevé un viatge iniciàtic per l'univers d'un arquitecte capaç d'aixecar estructures que poden semblar impossibles i modelar sense limitacions els espais arquitectònics. Per bé que la seva obra es troba en diversos punts d'Espanya, és a Catalunya, i principalment a Barcelona, on se'n concentra la major part. Per aquest motiu, a la ciutat s'organitzen diversos itineraris i visites guiades que es poden fer a peu o amb el Barcelona Bus Turístic Gaudí 2002.

1-LES EXPOSICIONS:

GAUDÍ. LA RECERCA DE LA FORMA.

21.03.2002 AL 29.09.2002. "SALÓ DEL TINELL DEL MUSEU D'HISTÒRIA"

-Gaudí va prescindir del compàs i l'escaire. No es tracta d'una geometria espectacular o allunyada de la realitat, sinó dirigida a una més gran consolidació del fet constructiu.

UNIVERS GAUDÍ:

31.05.2002 AL 08.09.2002. "CENTRE DE CULTURA CONTEMPORÀNIA DE BARCELONA"

-Aquesta exposició tracta de "Gaudí i l'art" i mostra una altra visió de l'arquitecte. Obres originals per conèixer la personalitat de Gaudí, en tres parts:

- 1-. Formació de l'arquitecte.
- 2-. Visió dels que van compartir amb ell el mateix sistema de treball.
- 3-. Recepció internacional sobre l'art i l'arquitectura contemporània.

GAUDÍ. ART I DISSENY:

18.06.2002 AL 24.09.2002. "CENTRE CULTURAL CAIXA CATALUNYA I LA PEDRERA"

Sumari

- 1.- Portada
- 2.- Editorial
- 3.- Sumari
- 4.- La Pineda Fosca
- 6.- Entrevista al meu avi
- 9.- Viatge a Lisboa
- 13.- Les nostres notícies
- 16.- L'AMPA informa
- 17.- La UEC de l'IES Llagostera
- 18- Poesia: Haikús
- 19- Futurs poetes
- 22- Poesia visual: cal·ligrames
- 25- Pinzellades literàries
- 27- He observat que...
- 29- Centenari Verdaguer
- 32- Any Gaudí
- 34- Natura: ruta pel Puig de les Cadiretes
- 36- Tires còmiques
- 37- Aprenents d'escriptors
- 40- Viatge de 4t a Mallorca
- 42- Crèdits de Síntesi
- 48- La nostra entrevista
- 50- Sant Jordi: tradició i cultura
- 51- Els llibres
- 55- Ressenya de La Diada. Premis literaris
- 59- Teatre - Teatro - Theatre
- 61- Petits plaers auditiu
- 64- Sense definició
- 65- Més música
- 68- Més que música: "Operación triunfo"
- 70- Interculturalitat
- 71- Pensem-hi!
- 72- Traca i el cinema
- 73- Més cinema
- 76- Shrek, jo opino...
- 77- Videojocs
- 79- Internet: enquesta
- 80- Esports: l'IES respon
- 81- Patinatge
- 83- Un horòscop " sui generis "
- 84- Acudits
- 85- Humor: chistes
- 87- Entreteniments
- 88- Eureka !
- 92- Jocs
- 94- Riure per ser feliç: més acudits
- 95- Última hora
- 96- Contraportada

La Pineda Fosca

El dia 31 d'octubre del 2001, els alumnes de l'IES i primer de Batxillerat vàrem fer una sortida a la Pineda Fosca, com és costum de cada any. Aquesta sortida consistia a quedar-nos tot el dia a la Pineda Fosca, des de dos quarts de nou fins dos quarts de sis, i s'hi feien activitats.

Els alumnes podien anar-hi caminant o amb bicicleta. Encara que la majoria de bicicletes les conduïen nois, també hi anaven algunes noies. La resta d'alumnes que no anaven amb bicicleta, anaven caminant. Tal i com observem en aquesta foto, els que anaven amb bicicleta ja estaven a punt de marxar i, com sempre, els que anaven caminant sortien més tard.

En arribar a la Pineda fosca, tots els alumnes s'afanyaven per començar a fer les activitats. Els que feien els jocs es disfressaven i posaven taules, cartells i moltes més coses, que ens varen portar amb un camió els responsables de l'Ajuntament per poder realitzar les activitats i passar d'allò més bé aquell dia.

Una vegada estaven tots preparats, el joc ja es podia començar. En aquest joc participaven des dels més petits fins a primer de Batxillerat, ja que els de segon de Batxillerat són massa grandets per fer activitats d'aquest tipus. Els de primer de Batxillerat no haurien d'haver vingut, però varen fer una carta a direcció i van poder participar en la diada de convivència.

Ah, per cert!!! Els professors també s'ho varen passar d'allò més bé. Es feien els seus vestits, els seus ornaments al cap i moltes coses més. Fins i tot hi havia la Xon (cap d'estudis), que no acostumem a veure tan riallera i divertida com aquell dia. DÉU N'HI DO!!! "VAJA TELA"!!!

I la rematada final: després d'haver corregut, d'haver saltat i moltes coses més, tots teníem una gana que no ens aguantàvem. Com és lògic, ens feia el dinar la Mari Àngels Llavina i els seus ajudants, els de quart d'ESO. Amb la venda de tiquets que

ells van organitzar, per poder anar al viatge de final de curs, vàrem dinar com uns reis. En acabar de dinar, vàrem tenir una estona lliure, vàrem recollir les deixalles que alguns varen tirar i SOM-HI TOTS, CAP A LLAGOSTERA!!!

COMENTARI: La majoria dels alumnes varen dir que aquesta sortida va ser molt interessant, però que els havien agradat més les activitats dels altres anys. Tots esperen que l'any que bé estigui millor.

Lidia González
Laia Rigau
Sandra Vall-Ilovera

Entrevista

Una vida molt diferent. La del meu avi.

Aquesta entrevista l'he feta al meu avi, perquè crec que pot servir com a bon exemple per a tots nosaltres. La seva infància i joventut no va ser, ni de molt bon tros, com la que podem gaudir en aquests moments. I ja no parlem de totes les comoditats que se'ns ofereixen i rebem.

Es diu **Joaquim Mallorca Pigem**, i té **75 anys**. Ha treballat tota la seva vida de pagès, i encara ara agafa el tractor i se'n va a llaurar el camp. També té un hort, en el qual passa molta part del dia, i unes quantes bèsties a les quals alimenta. Una qualitat molt característica és que mai pot estar sense fer res, no para quiet; si no diu que s'avorreix! Diu que treballa per distreure's, perquè no li agrada anar al bar a fer petar la xerrada. Tot i l'edat, podríem dir que encara es manté prou jove. Tot això ho ha compartit, i ho està compartint, amb la seva dona, la Carmen, i els seus tres fills, l'Albert, la Montserrat i en Xavier.

Com em definiria la seva vida?

Bé! He tingut bastant salut, i treballant m'he pogut guanyar la vida. -Aquestes breus paraules defineixen clarament i entene-dorament la seva vida. Mentrestant, salta la meva àvia, que també hi és, i diu:

-Un desastre! Misèria! Treballar i lluitar per res!- Ja veieu, unes opinions molt diferents!

Quants eren a la família?

Érem sis germans, dos nois i quatre noies. La més gran era la Maria, després va la Pilar, després l'Emili, la Consol, la Rosita, i jo, el més petit de la casa. Però el germà gran va estar molt de temps fora de casa. Era a la mili, i després de ser-hi tres anys, el van fer anar tres anys més a la guerra. Jo ajudava el meu pare, en Josep, perquè ell tot sol no podia fer la feina. Anava a pasturar els porcs a la muntanya, a recollir el menjar del camp, a munyir les vaques... Moltes feines! Fer de pagès, en aquell temps, era molt dur. Les noies vivien de la feina del camp, però una d'elles ja estava casada, quan va estallar la guerra. I la mare, la Conxita, feia la feina de la casa .

Salut i
peles, i
«lo
demés»
són
punyetes!

O sigui, a quants anys va començar a treballar?

Als 10 o 12 anys. Havia d'ajudar el pare, perquè ja era bastant gran, a fer totes les feines que s'havien de fer.

Doncs així, em podria explicar com va ser la seva infància?

Complicada! Vam ensopegar el temps de la guerra, i va anar com va anar. Vaig haver de començar a treballar més aviat del compte perquè tota la família pogués tirar endavant, i no vaig poder acabar els estudis per la crisi.

Com va passar la guerra? Va haver de lluitar alguna vegada?

Jo no, era petit. No m'ho vaig passar gaire bé, però tot i això, em vaig poder quedar a casa amb la família, i començar a treballar. A vegades se sentien bombes, veia els soldats...

A l'adolescència, de quina forma s'ho passaven bé?

Ens n'anàvem a ballar al Casino o allà on hi hagués ball, i al cine. Però només els diumenges! No obstant, abans d'anar-hi s'havia de "pencar". I moltes vegades era engegat els porcs, les vaques o altres animals, i més tard sortir.

A Lisboa...

Viatge de Zn. de Batxillerat

Com celebraven el Nadal amb la família? I el Caga Tió o els reis?

Matant el gall vell!!! Un dels pocs que es matava durant tot l'any. També menjàvem algun torró...

El Tió nosaltres mai no el vam fer cagar. Potser es feia als pobles o a les ciutats, però aquí a pagès no ho vam fer.

Els reis, anàvem tota una colla, tots amb un llum de carbur a la mà, fins a la carretera a esperar-los. Quan ja havien passat, ens en tornàvem cap a casa a esperar el que ens portarien l'endemà. Ens portaven una llaminadura, o sigui una mandarina o una taronja, i ja estàvem contents.

L'efecte de ser ric, quin era en aquell temps?

Eren propietaris d'algunes cases, camps i boscos, i els tenien llogats als pagesos o a altres persones. Vivien de la renda de totes les propietats que tenien llogades, o sigui que no treballaven, cosa que, actualment, ja no és possible, no es pot viure a costa dels altres.

Quan es va casar, va canviar la seva vida? Com va conèixer la seva dona?

Va canviar... Sí! El temps ja havia fet un salt més, ja hi havia aigua corrent, llum, etc., tot era diferent. Vam formar una família. Allò ja va ser diferent, i molt més bonic i acollidor.

Anant a ballar. Ella era més jove i anava amb una altra colla, però mira. Vam tenir tres fills: han crescut, s'han fet grans... Ara ja som vells, jubilats, i ja hem fet la vida!

Com es va guanyar la vida quan es va casar?

Fent el mateix ofici! De pagès! Teníem vaques, porcs, vedells, conills, gallines, i un cavall per treballar la terra. Les gallines eren per fer els ous i vendre'ls; les vaques, per la llet; els porcs, per matar, com els conills... Els compràvem petits, els engreixàvem i després els veníem.

La vida era molt pobra, encara que ens guanyéssim la vida. Erem esclaus d'ella!

Em pot explicar alguna anècdota?

Durant la Guerra, en el veïnat on vivia quan era petit, Sant Llorenç, un dia van venir uns quants soldats de l'exèrcit a refugiar-se a les

cases de Can Codolar i Can Rissech. Mentre anava a engegar el ramat, els soldats van passar per allà i em van agafar un xai. Venien perquè els donéssim menjar. Van anar a casa meua, la Torre de Sant Llorenç, on teníem un gos, i així, dit i no vist, el van agafar i se'l van menjar.

També en el temps de la guerra, la gent que es refugiava perquè li havien tirat la casa a terra, o s'havia quedat sense res, se n'anava la figura a menjar-se les figues perquè no tenien res més.

Com compararia la vida d'ara amb la que va haver de passar vostè?

Molt millor en tots els aspectes. Tens totes les comoditats, i pots tenir de tot. Abans, quan era petit, no hi havia llum, ni aigua corrent, ni finestres ni portes que tanquessin bé, havíem d'anar a rentar la roba al riu... I en canvi ara, vivim com reis!

Quins canvis l'han afectat més tant en la vida actual com en la passada?

L'únic que et diré és que abans amb els cèntims anàvem molt tranquils, però ara amb l'Euro ja ho veurem. L'hora que ho passarem malament, serà quan es pugui comprar i vendre tant amb la pesseta com amb l'Euro, totes dues barrejades. Val més pagar amb una sola moneda. Mentrestant, em sembla que aniré amb una calculadora a la butxaca!

Em podria dir algun motiu que diguessin a alguna persona?

A les persones se'ls deia el motiu del nom de la casa. És a dir, cada casa tenia un nom. Per exemple, allà on he viscut des que em vaig casar fins ara, se'n diu a Can Dents o a Can Pata. Doncs jo seria en Dents o en Pata. Mira, et diré tots els noms de les cases que hi ha en aquest carrer. Són:

- Can Floris
- Can Callicó
- Can Tintí
- Can Galsaran
- Can Coll
- Can Niell
- Can Dorca
- Ca la Rodeja o Cal Ximo
- Can Madrenys. (ja no hi és)
- Can Vicenç Noguera
- Can Merla
- Cal Ferrer
- Can Biel

Entrevista

Una vida sota el cel i a terra del meu avl.

I per acabar, em podria dir algunes frases fetes que es diguessin abans?

- Sí, i tant. Com ara:
- La fam vertadera és la millor cuinera.
- La feina és salut, però a molts els put.
- Pel juliol ni dona ni cargol.
- Cada casa és un món.
- Això són figues d'un altre paner.
- No diguis blat, si no el tens al sac i ben lligat.
- A bona son, no hi ha llit dur.
- Si aixeques massa el porró, aniràs potser de cantó.
- Qui no sigui català, en beure a galet la pitrera es tacarà.
- El pa tou dura poc.
- Per a triar les lleties has de passar-hi tres dies.

- Cols i bledes tots els dies? Al cul me les fums bullides.
- Val més morir d'un tip que de gana.
- Si vesses vi trauràs la rifa.
- Qui vessa una gota d'oli, té set anys de purgatori.
- Qui no vulgui menjar cucs que no mengi bolets.
- Dona i sardina, com més petita més fina.
- Dona boja i burro guit, bon partit!
- Per a tot afer, pren consell de ta muller.
- Molts promesos has tingut? Tururut...
- A la dona i a la cabra, corda llarga.

Estel Mallorquí Ayach

L'ESTIL

moda

Bones Festes !

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

LIBRERIA SUREDA

PI. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel./Fax (972)830097

PUB L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 80 53 97

Des de 1952

Carns Esteve

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats*

Passaig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

A Lisboa...

Viatge de 2n. de Batxillerat

Si tuviera que describir el viaje a Lisboa diría: 16 de diciembre. Estamos en la estación de Caldes de Malavella esperando el tren que nos lleve a Sants (Barcelona). A no sé qué hora llegamos a dicha estación y aquí tenemos nuestra primera aventurilla, que yo titularía "Boxeo estacional", porque vivimos la primera experiencia colectiva de una lucha libre en pleno andén.

Ésta acabó con el ojo morado de un pobre hombre, con la huída del "malo" y con los nervios deshechos de una señora que gritaba como loca a los vigilantes que no aparecían por ninguna parte. Más tarde anuncian nuestra salida hacia Madrid. Entrando en el tren, dejamos nuestras maletas aparcadas en un rincón de nuestro pasillo y nos colocamos en las butacas preparándonos para un viajecito en tren un poco movidito. Después de casi una mañana y media tarde ahí dentro, por fin vislumbro las luces de nuestra siguiente estación y es entonces cuando una compañera anuncia la pérdida de su querida cartera, donde llevaba su querido DNI..., y ya os podéis imaginar a lo que nos dedicamos esos cinco minutos previos a la parada en la estación de Madrid.

Después de haber cenado y reposado, llega nuestra última y peor pesadilla: "el tren de dormir". Estaba deseando echar una cabezadita porque estaba agotada, pero mi deseo no se hizo realidad cuando vi el tren: ¡¡Dios mío!!-exclamé yo. Eso era más pequeño que una caja de zapatos. Gracias a la ayuda de Yolanda -que me decía:

"durmiendo no te enteras"- y a mi zumo de naranja conseguí superar mi claustrofobia.

Después de una noche movidita (nunca mejor dicho) llegamos a Lisboa.

Llegamos al hotel - bonito, por cierto, aunque el servicio un poco violento- y dejamos las maletas en las habitaciones. Después fuimos a pasear y a conocer la ciudad acompañados de una muy agradable lluvia que nos dejó a todos como sardinas. Pero aun así los profesores tenían ganas de pasear, cosa que yo nunca he llegado a entender, hasta que se rindieron porque vieron que ninguno de nosotros nos aguantábamos de pie, y fue entonces cuando volvimos al hotel.

Unas horas después, duchados, descansados y demás, nos dirigimos a un *self-service* que había calle abajo. Hay que decir que no estaba mal para matar el gusanillo. Después de cenar nos dirigimos rápidamente al hotel para ver "Operación Triunfo", pero antes de la publicidad me quedé dormida. Los días siguientes no recuerdo muy bien lo que hicimos porque aún me duraba el sueño que llevaba arrastrando desde el "tren de dormir", pero de lo que sí me acuerdo es de que subimos en una especie de ascensor en medio de una calle, que subimos a un castillo que estaba en lo alto de una montaña, que para subir allí lo que tuvimos que aguantar...! Resulta que necesitábamos el bus nº 27, si no recuerdo mal; no sé lo que pasaba con él pero no llegaba nunca, creo que hubiéramos llegado antes a pie, pero no lo propuse porque me

jugaba allí mismo la vuelta inmediata a Llagostera. También fuimos a visitar el barrio de Bélem y Sintra, un pueblo muy bonito, y otras cosas más.

La noche del martes y la del miércoles salimos por la noche a un *pub* que no estaba demasiado mal. ¿Qué más se puede pedir? De tantas veces que nos vio el dueño del bar, el miércoles se decidió a invitarnos a dos rondas de chupitos a mis amigas y a mí porque decía que habíamos animado su bar!!! Ese día nos fuimos a dormir sobre las 5 de la mañana. Al día siguiente, o, mejor dicho, cuatro horas más tarde, vino Vicent a llamar a la puerta de mi habitación para decirnos que teníamos que estar abajo con las maletas preparadas dentro de ..., no me acuerdo a qué hora, pero a mí me parecía muy temprano porque ni siquiera me acordaba de que nos íbamos ya. Ese día, puesto que nos íbamos a las ocho de la tarde hacia la estación de Lisboa, lo dedicamos a ir de compras. Por cierto, me parece que anduve

más ese día que los tres días enteros que llevábamos allí. Por fin se hicieron las ocho. Llegamos a la estación, cenamos y... empezaba por segunda vez mi pesadilla. ¡No, el "tren de dormir"!! Esta vez me tomé el viaje con más filosofía, pero no había manera: seguía sufriendo mi incontrolable claustrofobia.

Al día siguiente me desperté en la estación de Madrid y volvimos a subir al tren que en el pasado nos llevó a Lisboa y que ahora nos conducía a Llagostera. Durante el trayecto pensé en lo bien que me lo había pasado y reflexioné sobre mi problema con los trenes y mi claustrofobia, y llegué a la conclusión de que los "trenes de dormir" no son mi punto fuerte pero que valió la pena subirse allí porque, de lo contrario, me hubiera perdido el mejor viaje de final de estudios que nunca he tenido. **(María Parera)**

Y aquí, día 21 de diciembre de 2001, justo antes de las vacaciones de Navidad, finalizó nuestro viaje, nuestro último viaje de estudiantes de instituto juntos. **(Laura Chinchilla)**

Se nos hizo raro ya de buen principio ver un idioma tan extraño escrito en todos los lados y unas carreteras llenas de salvajes personajes anónimos capaces de todo con un volante entre las manos. Notamos ya de entrada un clima diferente, suave y húmedo, y una gama de colores, tanto en el paisaje como en la ciudad, distinta a la que estamos acostumbrados a ver. **(Xevi Casas)**

Siempre se agradece vivir y actuar de forma distinta a nuestro mundo. Es divertido conocer nuevas gentes, con sus propias lenguas y costumbres [...]. **(Santi Triguero)**

Todo empezó el sábado por la noche cuando me encontraba en el pub con los amigos. Yo estaba un poco nerviosa. Me fui para casa y acabé de arreglar la bolsa para que a la mañana siguiente todo estuviera preparado y me pudiera ir tranquila. Y así fue. Fue tan rápido que cuando me di cuenta ya estaba en el tren rumbo a Lisboa. El tren se me hizo un poco pesado pero valió la pena. Al llegar a Lisboa hacía frío y llovió. Lo primero que pensé fue: "Vaya semana que nos espera con este tiempo". Pero no, el tiempo cambió y todo pasó mucho mejor. **(Anna Albertí)**

¡Casi tres meses para escoger nuestro destino! : ¿Cantabria?-" Ya hemos ido"; ¿París? -"Demasiado caro"; ¿Andalucía? -"¡Ni locos!". Pero por fin, alguien dijo: "¿Y Portugal?" Y así, el 16 de diciembre, 13 alumnos de 2º, con nuestros respectivos tutores (Yolanda y Vicent) cogimos nuestras maletas (aproximadamente 3 por persona), dispuestos a pasar tres días en el extranjero. Y, por si no hubiéramos tenido tiempo de reflexionar durante tooooooooooda nuestra vida, sí hubo tiempo de hacerlo en el tren (que más de uno se hubiera echado atrás de haberlo sabido...). **(Ester Ramil)**

Por fin llegamos al hotel, encantadas todas con el recepcionista, por cierto. Y algunos, que habíamos dormido tres horillas, nos pasamos el día paseando por Rossio,

esperando al tranvía nº 15, soportando la espectacular lluvia que caía sobre nosotros e intentando aclararnos con los escudos. Eso sí, a partir del martes, todo fue sobre ruedas: subimos al "Padrao dos Descobrimentos", fuimos a la torre de Bélem, subimos al elevador de Santa Justa, entramos en el castillo de Sintra, y un largo etcétera. Y, cómo no, también hicimos una pequeña salida nocturna, con *karaoke* incluido. **(Ester Ramil)**

Durante el día y alguna noche andábamos y andá-bamos y nunca llegábamos al sitio adecuado. Me parece que anduve más en estos cinco días que en todo un año entero. Pero bueno, valió la pena porque Lisboa tiene un encanto especial. [...] El tranvía me hacía recordar las películas de años anteriores y era muy característico. **(Anna Albertí)**

Durante aquellos seis días que duró el viaje, comí más tren, más metro, más tranvía y más autocar que en los diecisiete años de mi vida. **(Marta Miquel)**

Por la tarde cogimos un "autocarro", donde no cabía ni un alfiler, y fuimos a visitar la

Expo de Lisboa. Después de ese cansado día fuimos a cenar y a un *pub* en el que había un *karaoke*. **(Eva Cabeza)**

El miércoles 19, nuestro penúltimo día de permanencia en Portugal pero último para ir de excursión, fuimos (45 minutos en tren) a un pueblo cercano a Lisboa llamado Sintra. Conocimos el pueblo, el *Palacio Da Pena* y un castillo **(Laura Chinchilla)**

Las noches fueron tranquilas para unos y locas para otros; o mejor dicho, otras. Las chicas se lo pasaron muy bien, o eso parece... Hay que tener en cuenta que el número de chicas era muy superior al de chicos, y que tantas chicas juntas son un peligro público. **(Xevi Casas)**

Durante aquellos días degusté deliciosos manjares: el restaurante chino, Mc Donald's... En conclusión, comida de alta sociedad.

El día que salimos por la noche invadimos un bar donde se podían cantar canciones con ayuda de una pantalla, y fue allí donde dejamos muestra de nuestra capacidad vocálica. Eramos pocas las personas que nos quedamos allí, pero entre profesores y alumnas revolucionamos el local y al personal. Lo que más me sorprendió fue que la gente saliera las noches de entre semana hasta tan tarde. **(Marta Miquel)**

Hay que decir que lo más divertido fueron las anécdotas y sucesos ocurridos, que hicieron de este viaje cinco días inolvidables. **(Elena Sagué)**

Unisex

Perruqueria ANTONIA

Passeig Pompeu Fabra, 46, 1er. - Telèfon 83 10 76 - 17240 LLAGOSTERA

PUIG LLAGOSTERA, S. A.

Plaça Mercat, 1 - Telèfons: Magatzem 830041 / Particular 830263
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estadi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'Instant
Revelat en 24 Hores
Mores a Mida
Fotocòpies

Correr Comte Galfrés, 8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972 83.02.04

**ARCO
IRIS**

CALÇATS LLINÀS

LLAGOSTERA

Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91

LA BISBAL

C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

COMERCIAL
Casals

MATERIAL PER A LA CONSTRUCCIÓ

JORDI CASALS VENTURA

Passeig Pompeu Fabra, 39
Telèfon (972) 83 09 46

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

TOT TIPUS DE CARNETS

17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Borda, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42

17411 VIDRERES
Narcís Martíbal, 30. Tel. 85 05 46

17455 CALDES DE MALAVELLA
Puzosinyol, 57/6

PASTISSERIA

Murgadella

C/. Santiago Rusiñol, 3
Telèfon 83 11 39
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Les nostres notícies

Els alumnes de tercer prenem el relleu dels nostres companys del curs 2000/01 i estem disposats a fer la nostra feina amb tanta il·lusió i bon rotllo com el que van tenir ells. **Ànims i bona lectura!**

- La sortida de principi de curs a la **Pineda Fosca** ha estat notícia pels canvis introduïts en la dinàmica del dia . Els alumnes pensem que va estar bé, pels canvis de les activitats, tot i que hi ha qui es va queixar que no tothom va participar-hi. Ens ha agradat més. **Bé, Javier !**

- Els alumnes de 1r d'ESO de l'IES Llagostera han guanyat el concurs de murals de **la marató de TV3**. El tema: **els joves i la sida**. Van anar a TV3 a recollir el premi i passaran una nit a l'alberg de Barcelona el proper 5 de juny.

Enhorabona, trempats !

- El **4 de novembre del 2001** ens va deixar, víctima d'un desgraciat accident, en **Joan Turón i Rabassedas**, pare del nostre company Pau. Als alumnes de 3r i a tot l'institut ens va colpir aquesta notícia. **Endavant, Pau !**

- Un dimarts al migdia al pati de l'IES hi havia fum. No era cap incendi, ni cap bretolada, eren els profes que havien decidit fer una calçotada.

- El passat mes de **febrer** va tenir lloc al nostre poble la presentació de la revista "Crònica" núm. 22 **Rafael Masó a Llagostera** de Borja Garcia Vilallonga, exalumne d'aquest centre que està

cursant el Batxillerat internacional a Girona. Enhorabona, Borja !

- El dia **28 de febrer** vam tenir resposta a les cartes enviades a **Nicaragua** per gent del nostre centre.

- El 12 d'abril va tenir lloc al local social de " La Caixa " de Llagostera una xerrada col·loqui: fòrum Social de Porto Alegre i situació actual a Nicaragua a càrrec de Jaume Soler i Ramon Marcos, dins del programa Llagostera solidària.

- Els de 2n de Batxiller van anar de viatge a Lisboa... podeu llegir les seves experiències en l'apartat de la revista dedicat a aquest viatge.

- El nostre centre té cara nova a secretaria: la nova inquilina del "modulus moduli" es diu **Montse Vila. Benvinguda!**

- El nostre record per a l'Àngels, que sempre ens ajudava amb la revista. Ara tenim la Montse Casadevall, que també se'n preocupa.

- **Atenció !** Ja s'han iniciat les obres per urbanitzar la zona on s'ha d'ubicar el nostre **desitjat, esperat, idolatrat... institut** com cal. Potser sí que algun dia el tindrem. **Toquem fusta !**

- El passat **8 de març** al **Casino Llagosterenc** va tenir lloc un **concert de flauta travessera** a càrrec d'**Irene Ferrer i de Lluís Batllósera**, que és el nostre profe de música. La finalitat: recaptar diners per al viatge de 4t a Mallorca. **Gràcies !**

- El passat **5 d'abril**, i també víctima d'un desgraciat accident, va morir a l'edat de 47 anys **Santi Roig i Oliveras**, pare de l'Albert, de 3r d'ESO i d'en Xevi, que és exalumne. Novament els alumnes de tercer han compartit aquests mals moments amb un seu company i amic. Endavant, Albert ! Estem amb tu.

- Els alumnes que encara no heu rebut a casa vostra el formulari de l'**EDU365.com** podeu demanar a consergeria (**Quim**) un imprès de sol·licitud que heu d'omplir, signar (vosaltres i els vostres pares) i retornar a la **direcció del centre**.

- Més endavant rebreu per correu, a casa vostra, el nom d'usuari i la contrasenya.

- **Atenció!** Ha sortit una nova llei: **"Els menors de 18 anys no poden comprar alcohol"**. Mala sort, nois...

**FLECA
MONTIEL**

PAQUITA MONTIEL

c/. La Coma, 1
Tel: 972 - 83 06 38

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

**Venda i reparació
de motos,
bicicletes
i complements**

Taller Jorma 7

JORDI RUSIÑOL

Passeig Romeu, 13
Tel. (972) 83 08 12

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Fotos Vall-llosera

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

EQUIP CLÍNIC VETERINARI

CLÍNICA DE PETITS ANIMALS

Cra. Provincial, 141
Telèfon 46 05 26

17244 CASSÀ DE LA SELVA

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
I ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

**Taller
Brugulat**

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

C/ Campredon, 27 i 29
Telèfon (972) 83 01 30

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

MP
ERRUQUER

**I
R**

C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

**FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA**

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
RS.I. 20.18.159 GE

La UEC de l'IES

- Els alumnes de primer, dirigits per la Sílvia Rovira – professora de català –, han realitzat l'obra de teatre *El príncep i el captaire* de Mark Twain. Enhorabona per l'èxit!

- **20è Certamen Literari i Artístic** Infantil i Juvenil en homenatge a Jacint Verdaguer i Antoni Gaudí.

Aquesta convocatòria s'adreça a tots els alumnes d'ensenyament infantil, primari i **secundari obligatori** dels centres de Catalunya.

El termini de presentació dels treballs finalitzarà el dia **21 de juny**. Per més informació consulteu les bases a l'IES.

- Els de 4t tot just acaben d'arribar de Mallorca, però no expliquen gaires coses. Què, nois...? Només sabem que ho vàreu passar molt bé!

- El divendres **12 d'abril** i també per recaptar diners per poder anar de viatge a **Alemanya (campionats d'Europa)** va tenir lloc una **fiesta del patinatge** al polivalent. Vàrem ballar molt... En conclusió, ens ho vàrem passar molt bé, **GENIAL!**

Us desitgem molta sort a Alemanya!

- Generalitat de Catalunya – **Turisme juvenil** – ha obert el termini d'inscripcions (**del 15 d'abril al 17 de maig**) a les estades d'idiomes, multiesportives, de música, esportives i d'informàtica sota el lema **L'ESTIU ÉS TEU!** Més informació al centre (IES LLAGOSTERA) o al telèfon **93 483 83 63**.

- Els dissabtes **13 i 20 d'abril** va tenir lloc a Girona el **42 concurs de redacció en castellà i el XXV concurs de redacció en català** organitzat per **Coca-cola** en la seva fase provincial. L'IES Llagostera va estar representat pels alumnes de segon **Sergi Coll, Eva Casadevall, Sílvia Pascual i Judit Mercado** en el concurs de castellà i per **Sergi Coll, Sílvia Pascual i Sílvia Comas** en el de català. Els desitgem èxit.

- **L'Enric Sànchez, de 1r de Batxillerat**, va guanyar el premi al **millor actor secundari** pel paper de **MET** en l'obra *"La Pepa maca"*. El premi va ser atorgat en el **8è Concurs de Teatre Amateur Rafael Anglada** de Sta. Coloma de Farners.

- **L'Aleix Gainza** també fa teatre, pertany al grup Troope, que sota la direcció de **Quim Planella** assaja a Llagostera. El mes d'octubre van anar a representar **Clowns** a la ciutat de **Hanauer** (Alemanya). Aquest agost tenen previst viatjar a **Tunísia** amb la mateixa obra arranjada. **Enhorabona!**

- Us oferim el llistat dels guanyadors de l'**IES del Concurs de Narrativa de Sant Jordi**, organitzat per l'**Ajuntament de Llagostera, la Biblioteca Julià Cutillé, El Butlletí i l'IES:**

Tristan Raad, de 1r cicle d'ESO, i Eduard Comas, de 2n cicle d'ESO. Enhorabona!

- El **25 d'abril** gairebé tots els alumnes de l'IES van afegir-se a la vaga convocada pel **Sindicat d'Estudiants de secundària, batxillerat i FP** arreu de l'estat amb manifestacions a totes les ciutats. Es van unir sota les consignes: **NO A LA REVÀLIDA – NO A LA CREACIÓ DE GRUPS SEPARATS – NO QUE ELS DIRECTORS TINGUIN MÉS PODER – NO A LA SELECCIÓ D'ALUMNES PEL SEU EXPEDIENT ACADÈMIC – NO A UNA LLEI AMB CARÀCTER RACISTA...**

- També amb Quim Planella, el grup de teatre de l'Aula d'art està preparant amb molta il·lusió l'obra musical **Golfus de Roma**, una comèdia per a totes les edats, la qual s'estrenarà l'últim dia de la festa major i el cap de setmana següent. Aneu a veure-la, segur que val la pena! A més algunes persones que la representen són de l'institut.

- Colònies per a nens i nenes Sahrauís a Llagostera. Organitza Llagostera solidària. **Informe-vos-en!**

- En **Tavi Casellas**, professor del nostre Institut, ha publicat un llibre – conjuntament amb altres

companys – sobre escoltisme i excursionisme: **Escoltionisme**. Un país es coneix sortint de la ciutat, trepitjant-lo... Està editat per la **Demarcació de Girona de Minyons Escoltes** i va ser presentat a l'Edifici Mercadal de la UdG el passat 25 d'abril. Els coautors d'aquest llibre són: **Pau Batlle, Mercè de Ciurana, Marc Font, Jordi Servosa, Marta Sitjà i Lali Torrellas. Enhorabona a tots!**

• A L'IES LLAGOSTERA el passat 9 de maig va tenir lloc la **Xerrada – Col·loqui: Risc i protecció de l'adolescent** a càrrec del **Dr. Josep Cornellà i Canals**. Va ser organitzada per l'AMPA i va tenir la

col·laboració de l'Ajuntament de Llagostera.

• **SERVEI D'AUTOBÚS NOCTURN** Girona-Palamós / Palamós-Girona. **Diari durant els mesos de juliol i agost**. Divendres, dissabtes i vigílies de festius de tot l'any excepte Nadal i Sant Esteve.

Parades: Girona, La Creueta, Quart, Llambilles, Cassà de la Selva, **Llagostera**, Sta. Cristina d'Aro, Sant Feliu de Guíxols, S'Agaró, Platja d'Aro, Sant Antoni de Calonge, Palamós.

Lloc de parada: C/ Panedes, 16 (direcció Palamós) i C/ Panedes, 1 (direcció Girona).

Horaris:

Direcció Palamós: 22,58 - 0,28 - 1,58 - 3,28 - 5,28 - 6,58

Direcció Girona: 23,17 - 0,47 - 2,17 - 3,47 - 5,47 - 7,17

Aquest servei és promogut per la Generalitat de Catalunya

Sandra Ferran, Laia Rigau i Carol Hernández

L'AMPA informa

Compte enrere cap al nou institut

Si alguna cosa preocupa majoritàriament la Junta de l'AMPA i la comunitat educativa del nostre institut és saber quan podrem veure construït el nostre centre i quan ens hi podrem traslladar.

Per aquest motiu, i a requeriment nostre, el Sr. Lluís Postigo, alcalde de Llagostera, va assistir a la reunió ordinària de la Junta de l'AMPA de 4 d'abril i va respondre a totes les preguntes que se li van formular sobre la situació actual de les obres d'urbanització del Sector Ganix.

En aquests moments les màquines estan treballant en les obres d'urbanització del sector, i està previst -segons

el Sr. Alcalde- que les obres estiguin finalitzades d'aquí a dos anys. Al llarg d'aquests dos anys també es podran realitzar les obres d'edificació de l'institut, perquè quan la urbanització disposi dels punts de llum i d'aigua i l'accés al solar estigui marcat ja es podrà començar a construir.

El Departament d'Ensenyament ja ha fet el concurs d'adjudicació de l'obra. Està previst que d'aquí a uns dos mesos ja s'hagin atorgat a l'empresa constructora i que aquesta el mes de setembre ja pugui començar. L'Ajuntament i el Departament, doncs, ja han fet tot el que cal perquè el nou institut sigui una realitat,

previsiblement, el curs 2004/2005

Tot i que correspon al Departament fer-ne un seguiment, el Sr. Alcalde ens va encoratjar perquè vetllem per la bona execució de les obres, i perquè ens preparem tot plegats per al moment tan esperat del trasllat al nou centre.

APA

I.E.S.
LLAGOSTERA

La Junta de l'AMPA

La UEC de l'IES Llagostera

La UEC, com el seu nom indica, suposa una escolarització compartida entre aquesta unitat i el centre docent en què l'alumne està matriculat, del qual continua depenent a efectes acadèmics i administratius.

L'UEC permet la possibilitat de realitzar una ESO adaptada en un grup reduït, en el qual les activitats a fer tenen preferentment un caràcter globalitzador i d'aplicació pràctica; a més tenen en compte la promoció d'habilitats que facilitin la inserció social i laboral.

L'objectiu és, doncs, poder atendre millor la diversitat d'interessos i motivacions de l'alumnat de segon cicle d'ESO. Partint de la idea que l'educació busca el desenvolupament i creixement personal de tots els alumnes, hem de trobar altres contextos capaços d'educar a més del propiament escolar, és a dir, pensar itineraris de desenvolupament personal deixant al marge criteris restrictius i ampliant els contextos educatius, tenint present que educar significa molt més que escolaritzar.

En aquest curs 2001-02, el grup està format per cinc alumnes.

Salutacions per part dels components de la UEC:

Soufiane, Hicham, Carles, David i Mohamed, i disculpes per no aparèixer tots a la foto.

Javier Pérez

**Fusteria
ROIBA, S.L.**

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

**M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA**

Passeig Pompeu Fabra, 36
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon 972 83 06 20

Poesia: haikús

Marea baixa

Haikús de primavera i d'estiu

En la seva forma brevíssima i simple, el haikú és un dels gèneres més remarcables que ha donat la lírica universal, amb Bashó, Buson, Issa i Shiki com a figures culminants. En aquests petits poemes trobem una poesia austera i profunda, atenta al detall i a les seves sensacions reveladores de la vida quotidiana, impenetrable al verbalisme gratuït i a l'àrida abstracció. Una poesia plena de lligons permanents.

Trepitjo el pont
I fugen tots els peixos:
aigua de primavera

Shiki

Atret pel cant
llunyà del rossinyol,
ja surt el sol.

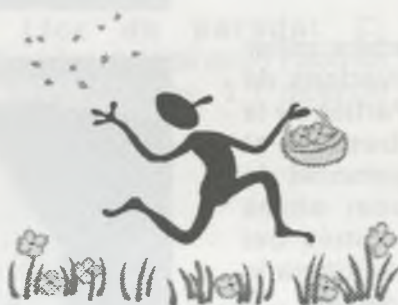
Chora

Pluges de maig:
fent conversa, caminen
capot i ombrel·la

Buson

Au, au, desperta't,
seràs la meva amiga,
papallona adormida.

Bashó

Dins la gàbia, l'ocell
mira la papallona,
amb quina enveja !

Issa

Oh, meravella !
sobre les fulles verdes,
la llum del sol

Bashó

Haikús en temps de guerra. Miquel Martí i Pol

A quin paisatge
poden adccriure els somnis
els sense pàtria?

Des del capvespre
d'una mirada incerta
l'infant pregunta.

L'oreig recorda
la blava llum dels dies
Perduts per sempre.

Diré Kosovo
per dir el vuit que culmina
l'horror del segle.

Quan el vent torni
no trobarà cap arbre
ni cap mirada.

Enrera queden
els dies plàcids. Ara
tot angoixes.

Mirall de cendra,
cap camí no es camina
dues vegades

Absurda, lenta
s'allunya la corrua.
Cap on fa via?

El buit per tota
resposta, quan més falta
fa una mà estesa.

J. Pagès i J. N. Santaaulàlia

- L'objectiu d'aquesta exposició és reunir les peces més emblemàtiques i els models més representatius de cada sèrie.

PARÍS – BARCELONA (1988-1937)

28-02-2002 AL 26-05-2002 "Museu Picasso"

**VERDAGUER I GAUDÍ
TRADICIÓ I MODERNITAT A LA BARCELONA
DEL CANVI DE SEGLE 1878- 1912**

08-03-2002 AL 09-06-2002 Casa Padellàs.
Museu d'Història de la Ciutat.

**LA VIDA A PALAU
EUSEBI GÜELL I ANTONI GAUDÍ, DOS
HOMES I UN PROJECTE.**

21-03-2002 AL 30-12-2002. "Palau Güell"

**GAUDÍ I EL PARC GÜELL. ARQUITECTURA
I NATURA.**

11-04-2002 AL 31-12-2002-04-22
"Centre d'Interpretació i Acollida del Parc
Güell"

JUJOL, DISSENYADOR

17-05-2002 AL 18-08-2002 "Museu Nacional
d'Art de Catalunya"

JUAN MIRÓ. SÈRIE GAUDÍ.

24-05-2002 AL 01-09-2002 "Fundació Joan
Miró"

**ELS GERMANS CANOSA: FOTOGRAFES,
EDITORS I ARQUITECTES**

29-05-2002 AL 15-07-2002 "Palau Robert"

**L'OBRADE DE GAUDÍ. GAUDÍ I EL SEU
TALLER.**

15-06-2002 AL 31-12-2002-04-22
"Museu del Temple expiatori de la Sagrada
Família. Edifici de les Escoles"

PINTORS I ESCULTORS AMICS DE GAUDÍ.

20-06-2002 AL 24-09-2002 "Fundació
Francisco Godia"

IMPACTE GAUDÍ

26-06-2002 AL 30-09-2002 "Centre d'Art
Santa Mònica"

**ARTS INDUSTRIALS ALS CARTELLS
MODERNISTES**

26-07-2002 AL 22-09-2002 "Museu Nacional
d'Art de Catalunya"

GAUDÍ, L'HOME I LA SEVA OBRA.

10-09-2002 AL 13-10-2002 "Museu Diocesà
de Barcelona. Edifici de la Pia Almoïna"

ELS ARQUITECTES DE GAUDÍ.

12-12-2002 AL 12-01-2003
"Sala d'Exposicions i Sala Picasso del Col·legi
d'Arquitectes de Catalunya"

2-OBRES DE GAUDÍ:

BARCELONA

- 1-. Fanals de la Plaça Reial i del Pla de Palau.
- 2-. Intervencions a l'església de Sant Pacià.
- 3-. Casa Vicens.
- 3-. Pavellons de la Finca Güell.
- 4-. Font d'Hèrcules i portes de la Finca Güell.
- 5-. Palau Güell.
- 6-. Col·legi de les Teresianes.
- 7-. Casa Calvet.
- 8-. Parc Güell.
- 9-. Torre i porxos de Bellesguard.
- 10-. Porta de la Finca Miralles.
- 11-. Casa Batlló.
- 12-. Casa Milà.
- 13-. Temple expiatori de la Sagrada Família.
- 14-. Escoles provisionals de la Sagrada Família.

INTERNET.

www.gaudi2002.bcn.es

Olga Vidal

Natura: Ruta pel Puig de les cadiretes

Des de temps remots, l'home ha viscut a Llagostera deixant testimonis de la seva existència. Avui, us proposaré una ruta per veure algun dels monuments més emblemàtics que descansen enmig de les muntanyes:

Agafeu la carretera de Sant Llorenç. Al cap de poca estona, després de travessar camps florits, arribareu en un paratge que s'anomena plaça Balladora, al costat del circuit dels Cremats. Aconselleria que aparquéssiu el cotxe a la plaça. Després agafeu un camí que és al fons de la plaça i que passa al costat del circuit que abans he esmentat. Agafeu el camí tot recte. Al cap de força estona, després d'haver baixat un petit pendent, s'arriba a la riera Gotarra. Un cop travessada, s'ha de girar a l'esquerra, agafant el camí que s'hi veu. Seguint aquest camí, en poc moments apareix a la dreta un camp, i força més enllà, enmig del camí i de la riera, s'aixeca coberta de líquens una vella creu de pedra, en què hi ha escrita a la cara que dóna al Gotarra aquesta inscripció:

"En este lugar murió asesinado D. Narciso Ferrer Codolar, el día 7 de Mayo de 1882 a las 8 horas de la mañana y contando la edad de 59 años. R.I.P."

L'origen d'aquesta creu es remunta a una història que us explicaré tot seguit:

Durant la Tercera Guerra Carlina (1872-1876), la gent de Llagostera i de les rodalies era republicana, però la majoria dels amos de les masies de la zona eren carlins. Un d'ells, en

Narcís Ferrer Codolar, l'amo de Can Codolar (el mas que es veu a l'oest), havia d'anar a la guerra, però com que hi podia enviar una altra persona en comptes d'ell, digué al seu mosso que, si el substituïa a la guerra, en tornar li pagaria uns tres-cents duros (una bona quantitat per a l'època). Veient la recompensa, el mosso anà a la guerra. Però en Narcís mai no va tenir intenció de pagar el mosso, ja que creia que no tornaria viu del conflicte. Quan s'acabà, l'amo va veure com un dia li tornava sa i estalvi el mosso que, un cop arribat, li demanà que li pagués el seu deute, cosa que l'amo li negà. Així passaren els anys i, un dia, el mosso, enfadat i armat amb una escopeta, se n'anà a trobar en Narcís al lloc on s'aixeca avui la creu. Un cop el va trobar li digué:

-Per última vegada, us demano que compliu el pactat! Doneu-me el que em vau prometre, tal i com jo he complert servint la vostra causa i jugant-me la vida, una i mil vegades, en lloc vostre. Ara, els diners o la vida!

Com que en Narcís no li volgué donar els diners, el mosso el matà d'un tret i fugí cap a França.

Les sospites caigueren sobre l'amo de Can Crispins, ja que havia mantingut força baralles amb la víctima pel domini d'unes terres i fins i tot l'havia amenaçat de matar-lo diverses vegades. Així la Guardia Civil el va detenir i el va empresonar. Anys després, el mosso, que s'havia instal·lat en un poble de França i que

estava a punt de morir per malaltia, rosegat pels remordiments, confessà al capellà del poble que ell era l'assassí de l'amo de Can Codolar. Acompanyat per dos testimonis més, per demostrar que el mossèn no havia estat subornat pels de Can Crispins, anà a dir a la Guàrdia Civil de Girona el que havia dit el mosso abans de morir, que deixessin en llibertat immediatament l'amo de Can Crispins. Va ser el fill de la víctima qui aixecà la creu en record del seu pare.

Després s' agafa el mateix camí que hem seguit per anar a la creu, per tornar al lloc on tenim aparcat el cotxe. Quan arribem a la plaça, anem cap al punt que està més a prop de Llagostera, en un lloc on hi ha una gran alzina i a prop hi ha un forat. En aquella zona es va trobar unes onze sitges ibèriques dels s.II i I aC, on hi havia ceràmica provinent d'Itàlia, ceràmica ibèrica, recipients fets a mà, una llàntia romana, dues monedes ibèriques i una cara de dona feta amb fang coneguda com la dama de Sant Llorenç.

Pugeu al cotxe i agafeu la carretera en direcció cap a la serralada. En pocs moments arribareu als peus de la muntanya i començareu a pujar. Si el dia és clar hi ha molt bona vista. Pel camí veureu el típic bosc mediterrani (sobretot a l'esquerra) i un bosc format principalment per eucaliptus.

Al cap de molta estona, heu d'anar a un trencant que trobareu a mà esquerra,

Una mica més tard, veureu que a mà dreta hi ha un camí

fet de formigó que puja per un turó molt costerut. Aparqueu el cotxe a prop i aneu pel camí que heu vist, quan sigueu a dalt, després d'un considerable esforç, us trobareu, a la dreta, amb una moderna estació de ràdio. Nosaltres hem d'anar a l'esquerra, on hi ha la torre de l'enrunat castell de Montagut. Des del punt on nosaltres estem, no sembla que sigui una torre, però si aneu a l'esquerra de la torre, veureu les pedres que la componen i altres murs que formaven part de la mateixa edificació. Aixecat molt possiblement entre els segles X i XI, el castell complia una funció de vigilància, i albergava una petita guarnició militar que avisaria la vila si s'acostava algun perill. Des d'aquest enlairat punt es té una magnífica vista de la contrada.

Un cop tornem a ser dins del nostre cotxe, tirem tot recte fins que arribem davant les ruïnes de Can Cabanyes, mas que en el temps dels bandolers va ser fortificat per evitar possibles atacs, i que avui es una pura destrossa. Després de deixar el cotxe al davant de la casa de pagès, s'agafa el camí

que hi ha a l'esquerra del mas, i tirant tot recte cap avall, es troba un immens aflorament de pedres ciclòpees, a la dreta es veu una petita cavitat i una inscultura que està formada per una línia amb dos punts posats a cada banda simètricament, es un antic paradolmen que es va fer servir entre el anys 3.000 i 2.000 aC, aquest paradolmen es conegut com la cova de Can Cabanyes; anant cap a Can Cabanyes, quan tenim a l'esquerra el mur de l'antic mas, a la dreta, i mig perdut a dins del bosc, hi ha les restes d'un antic forn que es va fer servir solament per fer maons durant la construcció del mas anteriorment esmentat; quan siguem al final del camí, hem d'anar tot recte a l'altre banda del bosc, i, allà, descansant al mig del bosc, hi ha la popular Pedra del Sacrificis de Can Cabanyes, es un bloc gran de granit en que hi ha gravades dos inscultures, una d'època neolítica, en forma de ramificació i una altra suposadament més moderna en forma de rectangle que te un boc que connecta cap a fora,

aquesta enigmàtica pedra està rodejada de mil preguntes, però no hi ha cap resposta, era un lloc de culte neolític? O potser un terme d'aquella era? Solament el temps ho dirà. Al costat hi ha les restes d'un paradolmen que és de la mateixa època que el de Can Cabanyes. Aquí s'acaba aquesta ruta per la historia de les nostres muntanyes.

Si voleu, podeu arribar a l'enturonada vila de Llagostera, i visitar l'església d'aquest poble (s.XVII-XVIII), o veure el Museu Arqueològic o/i l'Etnològic (demanant visita previa).

Inscultura

Gravat a la pedra.

Paradolmen

Dolmen format en part per pedres que estan en el seu lloc original i fet en part artificialment.

Bibliografia

Gran Enciclopedia Catalana, Crònica num. 11, Llagostera en l'intimitat i Les muralles de Llagostera.

Pau Turón

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

ESTETICISTES
Toma's

Dolors Pico

- Tractaments facials i corporals
- Depilació a la Cera (un sol ús)
- U.V.A. (Solàrium)
- Manicures i Pedicures
- Drenatge limfàtic
- Consulta Metge Personalitzada

Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 LLAGOSTERA

Tires Còmiques

Els alumnes de tercer, com cada any han realitzat un treball de tira còmica al crèdit comú de plàstica.

El treball d'enguany tenia com a tema el món dels cecs ja que també vam aprofitar per presentar-los al concurs convocat per la ONCE.

Aquestes tires còmiques estan molt ben fetes, però no van anar al concurs perquè només n'hi podien anar tres:

Núria Parera 3r. B

Anna Risech 3r. B

Aleix Gainza 3r. B

Aprenents d'escriptors

El collaret dels set nans

Fa molts, incomptables anys, que un Déu anomenat Tulkas va crear els nans. Eren uns éssers petits i valoraven per sobre de tot les coses que havien creat ells amb les seves pròpies mans. Van començar a treballar amb acer i any rera any van anar evolucionant: van fer-se armes, cotes de malla fetes de *mithril* i joies.

Un jove rei nan anomenat Beren va crear un collaret amb set perles molt valuoses, cadascuna de les quals representava un dels seus fills. Aquestes perles eren màgiques i brillaven fins en l'indret més fosc de la terra. El collaret es va anar convertint cada vegada més en la seva preciositat i cada vegada el desitjava més. El seu enemic, Morgoth, l'envejava i l'odiava per tenir el collaret.

Un dia Morgoth va agafar un exèrcit de Goblins i va atacar el regne on vivien els nans, els va derrotar i es va apoderar del collaret. Un dels set fills, que es deia Thurin, va resistir l'assalt, era l'únic home que s'havia salvat. Va enterrar tota la gent de la seva família i alguns amics. Al cap de quinze dies, se'n va anar al regne veí, anomenat Doriand, que era un altre poble de nans agermanat amb el de Thurin. Tenien un rei molt poderós, que es deia Thíngol. En Turin va estar vivint dues setmanes al regne de Doriand. Durant aquest temps va conèixer la filla del rei i es van enamorar. En Thurin va demanar a el rei si es podien casar, però el Thíngol, veient com de pobre era en aquell moment en Thurin, s'hi va negar. Al cap d'uns dies en Thíngol va proposar a en Thurin que si li portava el collaret dels

set nans es podria casar amb la seva filla. En Thurin, tot decidit a embarcar-se en una nova aventura, va agafar la seva llarga i poderosa espasa i se'n va anar a buscar el collaret dels set nans.

Es va posar a caminar i quan havia passat un dia des que va travessar el regne de Doriand va sentir el soroll d'algú que el perseguia. Dormia poc per por que aquell que l'estava seguint el capturés o, pitjor, el matés; cada passa que feia li costava més. Quan era a mig camí, va descobrir què el perseguia: era un llop de pell grisa lluent i fina, però molt resistent, semblava ben alimentat per la corpulència i la força amb què caminava, portava una joia al coll que brillava com un estel, penjant d'una cadena d'or. Al cap d'uns dies d'espia-lo, el llop va veure en Thurin i en aquell instant va pressentir que el llop era bo. Tenia el ulls verds i profunds, mostrava uns ullals llargs i punxeguts. El llop es va acostar una mica més i, com si fes temps que es coneguessin, van començar a parlar. En Thurin li va contar la seva història i el llop anomenat Hurin li va explicar que només podia parlar tres vegades abans de morir i que aquella era la primera, li va prometre lleialtat i també que l'ajudaria en la seva aventura. Al llarg dels dies es van anar fent molt amics i al cap d'una setmana de conèixer-se, Hurin va permetre a Thurin que li pugés a l'esquena (cosa molt poc habitual en els llops). Així, en poc temps, Thurin va arribar a la fortalesa de Morgoth.

A la porta hi havia un drac guardià que es deia Smuang.

En Thurin va dir al seu llop que s'esperés a fora i, si no tornava al cap d'una hora, que marxés a Doriand a buscar ajuda. En Thurin, encarant-se amb el drac, va desenfundar una flauta màgica que havia heretat del seu pare i es va posar a cantar una melodia molt estranya; al cap d'uns segons de tocar-la, el drac va caure en rodó i va entrar a dintre de la fortalesa emplenant-la de la música que sortia de la seva flauta. Va fer adormir tots els éssers de la fortalesa fins a trobar el seu enemic, Morgoth. La música era tan poderosa que el mateix Morgoth es va adormir en sentir-la. Portava la joia al coll. Thurin la va agafar i fent un últim esforç va córrer fins a la sortida, però va ser massa tard. El drac s'alçava terrible i majestuós. Primer va vacil·lar una mica per la llum que desprenia el collaret, però després es va incorporar i d'una mossegada es va empassar la mà en què Thurin tenia la joia. L'animal, empès pel poder del collaret, va començar a volar i destruir tot el que trobava. Thurin va poder escapar de la fortalesa i amb l'ajuda del seu llop va aconseguir arribar a Doriand. El rei Thíngol va recompensar el seu fet històric buscant les millors bruixes perquè li cuessin la mà. Al final de tot la van trobar i, un cop amb la nova mà, el rei va decidir de cercar el drac per comprovar la història d'en Thurin.

Quan havia passat un mes i mig del principi de la història, el rei Thíngol juntament amb Thurin i altres cavallers van començar l'expedició. Pel camí se'ls va unir Hurin i amb l'ajuda dels seus sentits de l'orientació

van poder descobrir l'amagatall d'Smuang. Estava amagat en una cova dalt d'una muntanya i a vegades sortia per caçar. El rei es passava tota l'estona fent plans i en Thurin, cansat de no fer res, juntament amb el consell d'Hurin, que va parlar per segona vegada, van decidir d'atacar. Quan van arribar a la cova on s'amagava el drac, Thurin va desembeinar l'espasa. La fulla era platejada i brillava, senyal que hi havia enemics. De sobte es va sentir un soroll, els va aparèixer el drac i va haver-hi una lluita feroç, però Thurin va aconseguir fer travessar la fulla

de la seva espasa pel ventre del drac. Hurin havia estat molt mal ferit i dient les seves últimes paraules va fer descobrir el seu origen a Thurin. Hurin era un guerrer molt poderós que l'enemic va capturar al camp de batalla i va fer presoner i al qual va fer beure una poció que el va transformar en un llop. També va dir que era fill d'en Huan. Provenia d'una raça humana i, com ja se sap, els humans són la raça més feble i més fàcil d'enganyar. Morgoth ho va saber aprofitar. Malauradament no va poder dir res més i Hurin, fill Huan, va ser derrotat pel

drac Smuang i enterrat a la seva cova.

Van obrir el ventre del drac i, intactes, s'hi trobaven la mà d'en Thurin i el collaret dels set nans, que va ser entregat al rei Thíngol. Després en Thurin i l'Eleanor es van poder casar, en un gran casament merescut. Havien passat dos mesos del principi de la historia i el rei Thíngol no va trigar gaire a posar-se malalt i va morir. Coronà com a rei de Dorient en Thurin. En el seu regnat va perdurar sempre la pau, a part d'algunes batalles que no toquen ser explicades en aquesta història.

Habla de ti!

La clase de lengua da pie, muchas veces, a conectar con los alumnos a un nivel más personal. Hace unos días la profesora sugirió que hiciéramos una redacción hablando de nosotros mismos. Sobre el papel hemos plasmado una muestra de nuestra experiencia.

Así soy yo

Dentro del armario, está mi gran caja de abismales recuerdos. En ella pueden sorprenderte una variada gama de juguetes o simplemente lápices, bolígrafos o bolas de papel utilizadas desde hace años, olvidadas en un oscuro rincón. De pequeño, aunque aún perdura, me encantaba mirar por la ventana y observar plácidamente la nitidez del agua de la constante lluvia, nubes deshechas que dan vida o ahogan a los campesinos.

Me pasaba horas y horas mirando fijamente al exterior.

Aunque hace años que no voy de vacaciones, las horas a mi alrededor vuelan velozmente sumergidas en una

lectura narrativa de suficientes páginas como para pasarme largas tardes de verano leyendo a la sombra de un espeso árbol. Al atardecer practico mi gran afición: jugar a baloncesto. En la pista de mi patio, probándome a mi mismo e intentando mejorar los porcentajes de tiro. Justamente ahora, estoy descubriendo mi capacidad de fuerza y control, para comprobar hasta dónde puedo llegar.

Mis viajes por Catalunya van desde la Vall d'Aran pasando por Lleida, el Delta del Ebre, Tarragona, Barcelona, Vic, Olot, Figueres...

Me gusta respirar el aire puro de la cúspide de las

montañas. Pedraforca, el Canigó, el Puigmal, el Basegode... donde existe poca civilización vagando por esas tierras Pirinaicas.

Uno de los grupos de música que ha perdurado más en mi corta vida ha sido **Eléctrica Dharma** que lleva más de veinte años de éxitos, es un grupo cien por cien catalán. Tengo seis o siete discos suyos. Su música frecuentemente me ha hecho meditar y reflexionar sobre temas impensables.

Este es un pequeñísimo resumem de mis gustos de mi corta vida.

Joel Cañiguer

Los años pasan

Todo empezó un día de invierno, cuando mi madre dejó a mi familia para irse con mi padre a un lugar donde todo era blanco, y también podías encontrar algo de verde turquesa. Era un hospital. De repente, sentí que tumbaban a mi mamá; yo también me tumbé. Noté un viento frío y una gran luz, en el centro de la cual se veía un hombre enmascarado que me iba diciendo: " vamos, acércate pequeña ". Me fui acercando más a la luz; yo no quería, lo hacía sin querer. Cuando llegué al exterior todo era diferente. Me asusté, porque una mujer enmascarada me pegó en el trasero. Por esa misma razón empecé a llorar. Entonces dejó de maltratarme de aquella manera y me dijo que me llevaría con mamá. ¿ Cómo sería su cara ? Podría ser bonita, fea, horrible, preciosa..., o también

podría ser una cara normal. Cuando la ví me dije: " ¡ sí no me parezco ! Pasé un tiempo con mamá en el hospital, hasta que vino el hombre enmascarado y nos dijo que nos fuéramos.

Al cabo del tiempo fui creciendo. Aprendí algo, di mis primeros pasos... Al mismo tiempo supe decir mamá, papá... Unos años más tarde, aprendí a escribir. Aquellos años fueron maravillosos: no tenía deberes ni obligaciones, y cuando hacía algo malo sólo me decían: " Núria, no lo vuelvas a hacer ", y entonces me daban un caramelo. A los diez años fue cuando me interesé por el color rosa y los zapatos de tacón y todo ese fifi pensamiento no se me fue de la cabeza hasta que cumplí los doce años. A partir de ahí empecé a ordenar todas mis muñecas y las puse en un

rincón abandonado de la casa. No para siempre; me prometí que cuando celebrara mi decimotercer cumpleaños, las arreglaría e iría coleccionando muñecas Barbie. Hoy tengo como unas 40 o un poco más. Y no porque tenga catorce años voy a sentir vergüenza de coleccionarlas, al contrario, estoy muy orgullosa.

Desde que vi mi primera luz hasta hoy, han pasado muchas cosas y todas diferentes (algunas buenas y otras malas). Hoy ya sé correr, hablar, escribir, jugar al baloncesto, dibujar... Y todo ésto lo he aprendido a medida que he ido creciendo. Todavía me faltan cosas por aprender, pero soy bastante joven; ya tendré tiempo. Ésta es mi vida resumida.

Núria Parera

Mi vida

El jueves 5 de marzo del 1987, concretamente a las 11 de la mañana, mi vida inició su carrera. A partir de aquel momento empecé a formar parte de una familia que ya tenía tres miembros: mis padres y mi hermano mayor.

Mi madre me cuenta que al año y medio, empecé a dar mis primeros pasos, los cuales estaban amenizados por alguna caída sin muchas consecuencias. También me cuentan, que poco después, ya decía: ma-ma, pa-pa, y naturalmente, más tarde te-te.

A los 4 años, y acordándome ya, tuve la varicela, de la cual aún conservo rasgos. Recuerdo que en casa de mi abuela mataban el cerdo y tenía que ir de mi casa a la suya envuelto en una manta. Ya, cuando hacía primero de

primaria tuve mi primera novia. Una niña muy bonita. Aquellos eran años de felicidad, donde se empezaban a dar los primeros pasos en la vida. Recuerdo que mi hermano me llevaba cogido de la manita hasta el colegio. Poco después ya iba yo solo. Luego los años pasaron deprisa hasta que llegué a sexto... ¡ qué emoción cambiar de colegio ! Ir al instituto, ¡ que guay ! . El verano de sexto en principio pasó muy despacito, pero cada vez se acercaba más el día de ir al Super-instituto (aunque poco después vi queno era más que cuatro cajas de zapatos puestas en línea). Y llegó el momento tan esperado. El momento de pasar de ser unos niños a ser unos adolescentes.

La llegada al Instituto me ha dado la oportunidad de conocer

muchos más amigos y de tener más experiencias.

Mis padres me dijeron que había cambiado un poco. No me extraña, la primera vez que ves a una pareja besándose, o a una pandilla fumando, por lógica, bueno por lo menos a mí me lo parece, la vida te ha de cambiar.

Ahora, somos una de las clases de los mayores del Instituto, hemos pasado de ser los acobardados, a ser los "padres". Es bonito ver como entra gente nueva, y posteriormente ver cómo va cambiando.

En casa me dan consejos en esta nueva etapa de mi vida... ¡ los tengo presentes !

En verano quiero ir a trabajar para poderme comprar una moto y un móvil. **¡ OJALÁ !**

David Vilalta

Viatge a Mallorca

4t. d'ESO

Com molts de vosaltres sabeu, el passat dilluns dia 18 de març, els alumnes de 4t. D'ESO ens vam embarcar en un viatge ple d'emocions i aventures que segurament no oblidarem mai. Vam anar a Mallorca, molt lluny d'aquí, al mig del mar Mediterrani, i a mitja hora d'avió, o sigui, Déu n'hi do!

Per començar, ja vam tenir problemes al matí del dia que havíem de marxar, ja que el nostre tan apreciat autocar va retardar-se una miqueta, cap a mitja hora, i en comptes de sortir a les sis vam acabar sortint a dos quarts de set, més o menys. Però no tot van ser problemes i preocupacions. A l'aeroport, mentre facturàvem

les maletes, van arribar els jugadors del Barça, el nostre tan estimat club que només ens dóna disgustos. Vam fer una mica el paperet per donar-los confiança i mira, anar fent.

A l'avió, tot va anar sobre rodes, menys el viatge que anava per aire. El pilot ho va fer força bé, i vam arribar a Palma volant, o sigui, de seguida.

Un cop recollit l'equipatge i arribats a Cala Major, vam anar cap a l'hotel a peu, ja que l'autocar no hi podia arribar. Cada dia havíem de pujar vuitanta-set graons, aproximadament.

L'hotel Ferrari estava força bé. Les patates fregides van salvar molts de nosaltres de

patir un atac de fam i morir afamats. La resta del menjar no era pas gaire bo, però hi havia algun dia que ens atipàvem bé. **NOMÉS ALGUN DIA, EH?**

Les habitacions (per a 4 persones, en teoria) no estaven pas malament, i els llits eren força còmodes, menys els que s'enfonsaven. A part d'això, les sortides i les activitats que vam fer van ser força entretingudes. Llàstima que al matí ens aixecàvem a les 8 i teníem molta i molta son.

Crédits de síntesi

14 de març del 2002

Vam estar a lloc. En total,

vam veure les majanes flors,

però la veu cançagar les ma-

Les sortides que vam fer són les següents:

- DILLUNS matí: Arribada a Palma.

tarda: Visita a Palma (amb algun petit incident)

- DIMARTS matí: Visita al barri vell de Palma.

tarda: lliure.

- DIMECRES matí: Visita al castell de Bellver i al poble i al port de Sóller.

tarda: visita a sa Foradada, una roca amb un forat.

- DIJOUS matí: visita a les Coves del Drach.

tarda: lliure.

- DIVENDRES matí: lliure per Palma i dinar a la ciutat.

tarda: tornada cap a casa.

La tornada va ser força disreta, ja que anàvem comentant les aventures i desventures que ens havien passat en aquella curta setmana. Només vam tenir alguns problemes com ara facturar totes les ensaïmades i recollir-les a l'aeroport de Barcelona. Per sort ens en vam sortir prou bé.

L'arribada a Llagostera va ser entretinguda, ja que vam mirar una pel·li. Molta gent dormia, d'altres jugaven a l'uno, game-boy, o escoltaven música. Quan vam desembarcar davant de la porta del nostre "estimat" IES, els papes i les mames i alguna àvia ja ens esperaven, i només vam haver de recollir les maletes i repartir les ensaïmades.

Bé, tot això i altres coses que segurament no sabreu mai, són les aventures que vam passar en una setmana que costarà d'oblidar.

*Joel Ruiz, Eva Espadalé,
Josep Valero*

Crèdits de síntesi

A l'IES Llagostera s'han portat a terme com cada any els Crèdits de Síntesi que realitzen els alumnes de 1r a 4t d'ESO. Companys de 2n i de 3r ens fan arribar les seves experiències. Coneguem-les!

Descobrim el Berguedà

Una part del nostre crèdit de síntesi consistia a passar tres dies en un camp d'aprenentatge de l'Alt Berguedà. L'altra part va ser escriure un diari personal quan vam arribar a Llagostera, explicant tot el que havíem fet durant aquests tres dies.

4 de març del 2002

Havíem de ser a l'institut cap a $\frac{3}{4}$ de 8. A poc a poc vam anar arribant tots. Eren cap a les 8 quan vam pujar a l'autocar. Després de passar llista i carregar les maletes vam marxar. Pel camí anàvem parlant. El viatge va ser força llarg. Com més lluny anàvem més muntanyes, revolts i penya-segats trobàvem. Primer vam anar a la colònia minera de Cercs. Quan vam arribar el primer que vam fer va ser esmorzar. Després vam entrar en el museu de la colònia minera. Una noia que es deia Alba ens va guiar pel museu i ens va anar explicant diverses anècdotes sobre la forma de vida dels miners. El fundador de la colònia es deia José Enrique de Olano y Loizaga. També vam poder veure fotografies antigues de la colònia i objectes antics, com un pupitre de l'escola o la màquina d'escriure del fundador. Després de recórrer una part del museu, vam anar a visitar un pis antic d'una família minera. El pis era petit i hi vivia molta gent. Quan tots vam haver vist el pis vam sortir cap a fora. Allà vam pujar a un tren de mina. En cada vagoneta

anàvem quatre persones. Vam començar a introduir-nos dins la boca de la mina. Quan vam arribar fins al final de la boca de la mina ens van fer baixar, i el tren va marxar. Després vam fer el camí de tornada a peu i mentrestant ens van anar explicant l'evolució de la mineria al llarg de la història: la forma amb què apuntalaven els túnels, els llums, els detectors de gas... Després de sortir de la boca de la mina, vam anar a visitar la part de museu que ens quedava. Tractava de tots els minerals que es podia extreure d'una mina. Quan vam acabar de veure el museu vam entrar en una sala i vam mirar un audiovisual sobre les mines. Després va venir un home que havia estat miner i ara estava prejubilat. Es deia Josep Pou. Li vam poder fer preguntes sobre la seva professió. En acabar vam pujar cap a l'autocar i ens vam dirigir a la casa de colònies, que es deia "La Sala". Allà ens vam menjar l'entrepà que portàvem de casa. Després de menjar van venir els monitors i es van presentar. Ens van explicar les normes de la casa i ens van dir que canviàvem l'ordre de les

activitats, ja que estava previst que fes mal temps i si això passava no podríem anar al riu. Un cop allà ens vam dividir en dos grups i vam fer les activitats. El que vam fer va ser molt variat: vam agafar insectes del riu, vam mesurar el riu, vam observar la vegetació de ribera, el paisatge... En acabar aquestes activitats vam pujar cap a la casa de colònies i vam berenar. També va ser llavors quan ens van ensenyar les habitacions i hi vam anar a deixar les maletes. En acabar vam tenir una estona lliure fins a l'hora de sopar. Cap a les 8 vam anar a sopar. Després de menjar vam tenir una altra estona lliure i a les 10 ens vam posar a mirar "Operación Triunfo". Quan ens en vam cansar vam pujar cap a les habitacions.

5 de març del 2002

Ens vam despertar quan eren $\frac{2}{4}$ de 8 més o menys. A les 9 vam anar a esmorzar. Després d'esmorzar vam tenir una estona lliure. L'activitat del matí va ser identificar els insectes que havíem agafat el dia anterior al riu. En acabar

vam dinar. Després de dinar vam tenir una estona lliure fins a l'activitat de la tarda. Ens va venir a buscar un autobús i ens va dur fins a Bagà, un poble petit dels voltants. Vam visitar el poble en grups d'unes quantes persones, amb una brúixola cadascun i un dossier per saber per on havíem de passar. En acabar ens vam trobar tots els grups en una plaça. Després vam anar a visitar l'església de St. Esteve. En acabar vam marxar cap a la casa de colònies i vam berenar. Llavors vam tenir una estona lliure fins a l'hora de sopar. A les 8 vam anar a sopar. En acabar els nois de 2n A van preparar un joc de nit i els de 2n B hi vam jugar. Després de donar els premis als guanyadors vam poder mirar la tele. Quan vam estar cansats vam anar cap a les habitacions.

6 de març del 2002

Ens vam despertar a les 8. A les 9 vam anar a esmorzar. En acabar vam anar a fer les maletes i les vam guardar en una saleta. Després vam fer una cursa d'orientació. Abans de fer-la ens van explicar com funcionava una brúixola i ens van donar un dossier amb totes les pistes que havíem de seguir. Ens vam haver de posar en grups d'unes sis persones. A poc a poc vam anar sortint tots els grups. Cada deu minuts sortia un grup. Ens vam cansar força, ja que vam pujar moltes muntanyes. Quan vam arribar a la casa de colònies vam veure que hi havia una altra escola. Vam tenir una estoneta lliure fins a l'hora de dinar. Abans de dinar en Xevi es va fer mal i el van haver de dur al metge. Mentrestant, nosaltres

vam anar a dinar. En acabat vam tenir una estona lliure. Després vam carregar les maletes a l'autocar i vam marxar cap a Llagostera. Vam arribar cap a 2/4 de 7.

Així van ser els tres dies a l'Alt Berguedà.

*Eva Casadevall
Sílvia Comas
2n B*

Un Món Plural

Sortida a la Catalunya Nord: Perpinyà

El dimecres dia sis de març, tota la classe de 3r vam anar a Perpinyà, a la Catalunya Nord, territori que fa segles era català. Després d'un viatge llarg i insípid, vam arribar a la nostra destinació, el col·legi. Com que el que havia de ser el nostre guia no hi era, i no va deixar cap substitut, ens vam esperar una estona a fora patint els rigors del fred hivernal. Quan vam entrar, ens quedàrem una estona sota un porxo; poc després arribà el que hauria de ser el nostre guia durant la nostra frugal visita. Solament veiérem ràpidament la biblioteca i el despatx del director (que era molt maco i petit); després vam pujar a l'autocar i ens n'anàrem al barri vell de la ciutat.

Un cop allà, els professors ens donaren unes hores lliures per dinar i per fer el turista. En aquella estona veiérem el famós Castellet de Perpinyà (abans entrada de la ciutat i ara convertit en una museu sobre les tradicions de Catalunya), l'antiga Llotja del Mar (que ara és un restaurant de bona categoria) i el cosmopolita Palau de Congressos. Després de dinar, alguns entraren al bar que hi havia al costat de l'esmentat Castellet, però hagueren de fugir precipitadament en adonar-se que els preus a França són molt elevats (però se'n van poder anar sense pagar). Després de comprar uns records, vam anar caminant a la Casa de la Música. Durant el camí vam veure l'altiu palau dels Reis de Mallorca (era un antic palau reial) i un vell i rònc mercat d'antiguitats.

En arribar a la Casa de la Música, en entrar vam veure

la decorada i musical porta d'entrada; després, ens vam esperar al grandíols i sorrenc patí de l'edifici abans esmentat.

Mentrestant veiérem les ruïnes de l'església gòtica de l'antic convent de monges clarisses. Després del seu abandó, s'hi va instal·lar un quarter militar, fins que fa uns quants anys s'hi va fer la Casa de la Música, que es un lloc on els músics poden fer les seves cançons. Vam veure l'assaig d'una dansa i l'enregistrament d'unes cançons.

Com que vam trigar una mica, en acabar, ens en vam anar directament al Palau de

Congressos, on ens va recollir l'autobús que ens va portar cap a casa.

Taller de Cuina d'arreu del món

L'últim dia del nostre Crèdit de Síntesi va estar dedicat en gran part a fer un taller de cuina amb receptes de diversos llocs d'aquest Món Plural en que vivim. Us presentem una mostra.

La síntesi de la diversitat

Un taller de cuina d'arreu del món pretén cloure una setmana de treball i reflexió sobre la riquesa que ens aporta tota cultura diferent a la pròpia. Diferent només en costums, tradicions, creences, maneres de fer i d'entendre la vida, però amb moltes similituds en les coses essencials.

El resultat més immediat és un recull d'olors, sabors, co-

lors, textures i productes que reflecteixen com és la gent, el paisatge i la història de terres llunyanes o més properes.

Organitzades per continents, en funció sobretot dels productes emprats, hi ha una selecció de receptes de festa que hem elaborat entre tots amb esforç i més o menys destresa, per poder finalment compartir el resultat. Aquesta és

una forma de potenciar valors com el respecte i la tolerància per tot allò nou al nostre paladar, al nostre olfacte, als nostres ulls, o, senzillament, a la nostra quotidianitat, així com també una manera d'apreciar i valorar la diversitat.

Ma Àngels Llavina

Continent europeu

TORRADETES DE SANTA TERESA

Ingredients:

- * 16 llesques de pa sec
- * 1/4 de llet
- * 2 ous
- * la pell de mitja llimona
- * sucre
- * canyella en pols
- * mel o mermelada
- * oli

PREPARACIÓ:

Talleu les llesques de pa sec - **d'1 cm de gruix** - i poseu-les en remull en la llet, prèviament bullida amb la pell de llimona i **3** cullerades de sucre.

Deixeu que es xopin les llesques, però vigilant que no s'estovin gaire, ja que es desfaria el pa. A continuació passeu-les per l'ou batut, procurant que en quedin ben amarades per tots costats, i immediatament fregiu-les en abundant oli.

Daureu-les per tots dos costats i, ben escorregudes, poseu-les sobre una plata amb paper absorbent. Empolsimeu-les amb sucre i una mica de canyella en pols i serviu-les acompanyades de mel o de mermelada.

També es pot fer servir pa de motlle, però ha de ser sec.

Continent asiàtic

BUNYOLS DE FRUITA

Ingredients:

- * 3 pomes
- * 3 plàtans o Kiwis o 1 mango madur o préssecs o albercocs
- * 1 llimona
- * 1 ou
- * 250 g de farina
- * 1,5 dl de llet
- * 1 cullerada de cardamom en pols
- * sucre
- * 1/2 l oli d'oliva
- * canyella en pols

PREPARACIÓ:

Peleu les pomes i els plàtans, fregueu les pomes amb llimona, traieu el cor de les pomes sense partir-les amb un estri especial per fer-ho, i després talleu-les a rodanxes. Poseu-les en un bol juntament amb els plàtans tallats en sis trossos (per la meitat longitudinalment i fent-ne trossos de cada), empolsimeu-les amb sucre i, quan s'hagi fos, aboqueu-hi una mica de conyac i deixeu-les **macerar uns 30 minuts**.

Prepareu la pasta de fregir amb la farina, el cardamom, l'ou, la ratlladura de la llimona, i una miqueta de llet tèbia.

Per fer els bunyols, passeu les rodanxes de poma i de plàtan per farina i després per la pasta de fregir, i tireu-les en una paella ben plena d'oli calent. Per acabar, empolsimeu-los amb sucre i canyella en pols.

Continent africà

PASTISSETS DE COCO

Ingredients:

- * 250 g de farina
- * 100 g de coco ratllat i 50 g més per decorar
- * 150 g de iogurt natural
- * 200 g de sucre
- * 3 ous
- * 1 cullerada soperada de llevat en pols
- * 3 cullerades soperades de mantega desfeta (100 g) / i 50 g per decorar
- * sal
- * una mica d'oli per untar els motlles
- * **Decoració:** 100 g de xocolata sense llet / 50 g de mantega / 50 g de coco ratllat

A Yolanda Sediles

PREPARACIÓ:

En un bol bateu els ous amb el sucre i una mica de sal fins obtenir una crema suau i escumosa. Afegiu-hi el iogurt, la farina tamisada, el llevat, la mantega desfeta (tres ous) i el coco ratllat (100 g) i barregeu-ho tot amb molta cura.

Unteu els motlles amb oli i passeu-hi farina. Ompliu-los fins a les 3/4 parts amb la pasta i poseu-los al forn calent a 180°. Deixeu-los coure 20 minuts fins que quedin rossos.

Retireu-los del forn, deixeu-los refredar i pinteu-los amb la xocolata desfeta amb 50 g de mantega. Tireu-hi una mica de coco ratllat per sobre quan la xocolata estigui una mica freda.

Continent americà

ROSQUITAS DE NARANJA

Ingredients:

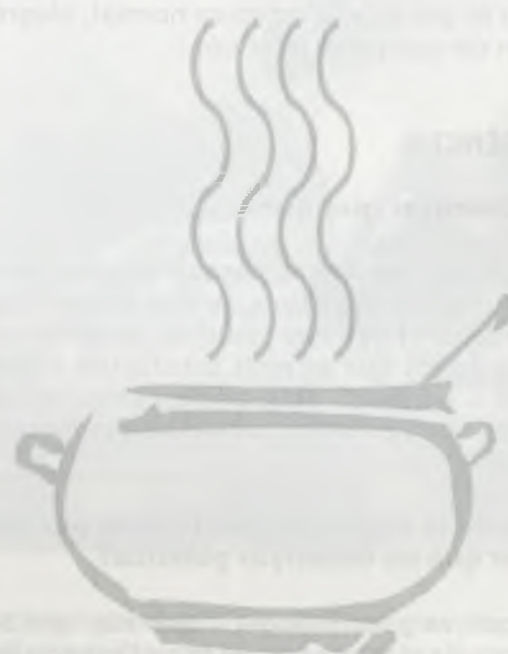
- * 5 tasses de farina
- * 1/2 tassa de suc de taronja
- * 125 g de mantega suau
- * 3/4 de tassa de sucre
- * 2 cc llevat *Royal*
- * 1/8 cc de sal
- * mantega o oli
- * sucre de llustre

PREPARACIÓ:

Barregeu la farina, la sal i el llevat amb el suc de taronja, els 125 g de mantega i el sucre fins a formar una pasta suau.

Agafeu porcions de la mida d'una nou i enrotlleu-les com xurros prims de 15 cm de llarg. Ajunteu-ne els extrems per fer les « rosquitas ».

Poseu-les en una plata prèviament untada amb oli, coeu-les en el forn fins que estiguin daurades i finalment tireu-hi el sucre de llustre per sobre.

PER SABER-NE MÉS:

- MOURAD MAZOUZ.** *Un viaje Gastronómico por el norte de África*
Editat per Intermón Oxfam. Barcelona.
- SALAM JAMAL.** *Aroma Árabe*
Ed. Zendrera Zriquiey. Barcelona 2000
- ROBERT STERNBERG.** *La cocina Sefardita*
Ed. Zendrera Zariquiey. Barcelona

La nostra entrevista

A Yolanda Sediles

La nostra entrevistada és una persona molt riallera, simpàtica i de bon rotllo. A més de ser una gran coneixedora de la llengua castellana –de la qual és professora– cultiva l'art de la pintura. El nostre personatge és un ésser que més aviat no passa desapercebut, és *la Yolanda Sediles, aragonesa de pro*.

"CONEGUEM-LA"

Es dedica a: treballar a l'Institut de Llagostera com a professora de llengua castellana...

Ella: és pèl-roja, d'estatura normal, alegre i ens han dit que pinta molt bé.

DOCÈNCIA:

1. Ensenyar, per què?

En principi ensenyar perquè és una feina. Acabes uns estudis i tens de trobar una feina que s'adeqüi al que has estudiat. Després perquè vas veient que és molt satisfactori formar part de l'educació dels adolescents. El que passa es que no tothom ho veu de la mateixa manera!

2. Amb la capacitat que tu tens per pintar, per què no ensenyar plàstica?

Perquè vaig fer filologia hispànica i per ser professor de plàstica has de tenir l'especialitat de plàstica, pintar és a més a més.

3. Quina és la teva funció a l'IES?

Mira, faig el que puc!(riu) Sóc professora de castellà, faig llengua, literatura castellana, literatura universal. Faig classe a quart, algun crèdit variable, primer i segon de batxillerat i sóc tutora dels de segon de Batxillerat. Ja està, no tinc res més!

4. Per què fas classe a quart, segon i primer de batxillerat i no a primer, segon i tercer d'ESO?

Doncs aquesta és una pregunta una mica delicada. Els professors que hi ha als col·legis de primària són de diferents oposicions que els de secundària. Abans acabaves vuitè i te'n anaves a BUP i ara, amb la reforma, els que havíem fet oposicions per als de BUP, és com si només

fos el segon cicle d'E.S.O i batxillerat. No és perquè no m'agradi, ara estic fent un crèdit variable a primer d'E.S.O.

5. T'agrada la feina que fas?

Sí, en general, sí! Hi ha dies que acabo una mica cansada. Però en general m'agrada. És bastant satisfactòria.

6. De petita ja volies ser professora?

No! Mai de la vida! Mira, tenint en compte que sóc de la generació de "Los ángeles de Charlie" i que des de petita ja estava sempre amb un bolígraf i paper a la mà, jo volia ser o "mujer policia" o dissenyadora de moda a París!

Ho tenia molt clar, d'aquestes coses no en tens ni idea!

7. De no haver pogut ésser professora a què t'hauries dedicat?

Una cosa que sempre m'ha agradat molt, el que passa és que és una cosa d'aquelles que

saps que no les faràs mai, seria ser restauradora d'obres d'art. No només de quadres, sinó de pintures fresques de les esglésies i coses d'aquestes, restauradora.

8. Quants anys fa que ets a l'IES Llagostera?

Aquest és el tercer curs.

9. Què t'agrada fer en les teves estones lliures?

M'agrada molt pintar, però necessito tenir temps, i a part que es pinta millor amb llum natural i ara a l'hivern quan arribo a casa ja es fosc i ja no pintes igual. Aprofito sobre tot quan hi ha vacances, o l'estiu, que és quan pinto mes. A part de pintar, també m'agrada llegir. Una cosa que m'agrada molt fer és prendre un cafè a qualsevol hora, amb algun amic i xerrar. Però, sobretot, tinc una capacitat tremenda de gaudir sense fer res!

ART:

10. Professora/pintora o pintora/professora?

Home, la meva feina és professora, així que jo diria professora/pintora, però no deixo de ser una persona que té una feina i una afecció.

11. Es pot viure de la pintura?

Viure de la pintura i viure de tot el que sigui artístic - la música, l'escultura - , és molt difícil! Hi ha un mercat en què no només es valoren les capacitats artístiques. És molt, molt difícil entrar en això, depèn de moltes coses.

12. En cas que se'n pogués viure, deixaries de fer classes?

Mira, diré que no, perquè això no passarà mai, ja que tampoc em dedico a pintar, és una afecció que tinc. I jo sé que no podré viure mai de la pintura, ni m'ho plantejo! Això és molt com una cosa meva, no ho he vist mai com una alternativa a la feina.

13. Tens algun gran somni com a pintora?

Sí, el que faig normalment és copiar. Veig una cosa que m'agrada i la copio, perquè m'agrada fer-ho, és molt satisfactori. Però m'agradaria arribar a pintar coses meves. Ja he fet algun experiment, però són experiments que tinc amagats!

14. Com t'agradaria que et recordessin, com a professora o com a pintora?

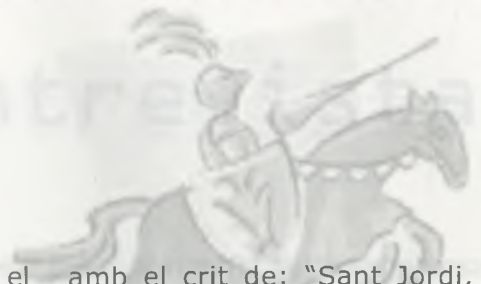
(Riu) Com la Yolanda! Ai, no sé, és que això és com etiquetar la gent. Bé, segurament... com a professora que pinta, deixem-ho així!

Gràcies, Iolanda, per les teves respostes.

Laia R.-Lidia G.-Sandra V i Estel M.

Sant Jordi

Tradició i cultura

Les versions sobre la figura de Sant Jordi són nombroses, però en general ens el presenten com descendent d'un noble llinatge de Capadòcia, que va viure en l'època de persecució contra els cristians decretada per Dacià. Aquest cavaller es va convertir, va ésser empresonat i turmentat, va ressuscitar tres vegades segons algunes llegendes i va morir essent emperador Dioclecià i Maximià.

La figura de sant Jordi pren importància arran de la llegenda que l'enfronta contra el drac, que representa la lluita del bé contra el mal, constant en la mitologia universal. El culte a aquest Sant no es va po-

pularitzar a Catalunya fins el S. XIII, com a conseqüència de les croades. El cavaller va esdevenir protector dels exèrcits catalans i els reis i les institucions fomentaren el seu patronatge.

Als llocs sagrats de Palestina es guardaven les seves despulles, i a l'any 1378 n'adquirí una relíquia el Consell de Cent, i amb tal motiu va declarar festiu el 23 d'abril, festivitat confirmada per les Corts Catalanes al 1459, (1456 ?).

La seva figura i la seva gesta es feren tan pròpies del nostre poble que s'anà incorporant al llegendari català com en la llegenda de Montblanc. Els catalans l'invocaven quan lluitaven

amb el crit de: "Sant Jordi, firam, firam, firam". Es crearen les ordres de Sant Jordi d'Alfama a Tortosa, la Confraria de Sant Jordi a Múrcia i l'ordre de Sant Jordi a València. Als comtats catalans d'Atenes i Neopàtria els catalans convertiren el Teseion en església de Sant Jordi i el castell de Llivàdia en seu de la confraria, on diuen documents de la cancelleria que s'hi conservava un crani del Sant.

Amb l'ocupació de Catalunya per Felip V, la festa fou prohibida, però els memorials de greuges i la Renaixença feren que es tornés a recuperar com a festivitat popular.

La rosa

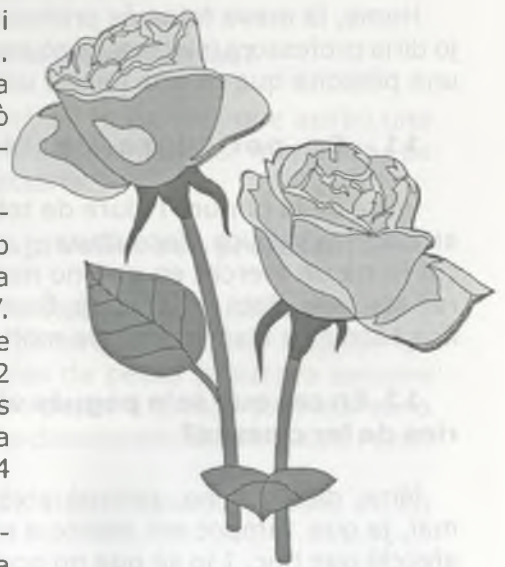
Sembla ser que aquesta tradició està relacionada amb les "Ludi Florals" romanes que a finals d'abril i fins el primer de maig dedicaven a Flora (deessa de les flors, prats, boscos i jardins) i els seus amors amb el déu Zèfir (vent de ponent que influeix en l'agricultura i n'impulsa el creixement). La deessa era coronada amb roses i es guarnien les portes. A la nit es cantaven himnes i es premiaven les millors composicions poètiques. Les noies hi assistien coronades amb roses i les més boniques entregaven els guardons.

Ja a Catalunya i en l'edat mitjana, les classes aristocràtiques celebraven festes cavalleresques, com torneigs, on les dames eren obsequiades amb roses i flors. S'acostumaven a fer al Born.

Durant el regnat d'Alfons III es van instaurar els Jocs Florals a Lleida el 1338 i a Barcelona del 1393 al 1395. Martí I els repregué el 1398 i els tornà a convocar el 1413. Es conreava especialment la poesia de tipus amorós. Però en el s. XV l'església va fomentar la poesia religiosa.

El 1859, amb la Renaixença, es tornaren a instaurar, amb l'elecció d'una reina floral i la divisa: " Pàtria, Fides, Amor". Des de llavors van celebrar-se fins el 1936, exceptuant el 1902 que, suspesos pels militars espanyols, van celebrar-se a Sant Martí del Canigó i el 1924 a Tolosa (Llenguadoc).

Del 1940 al 1971 se celebraven clandestinament a Barcelona i a partir del 1941 a l'exili. El 1971 foren permesos de nou.

Els llibres

Aquesta festa té el seu origen a Anglaterra, que també té a Sant Jordi com a patró. La mort de l'escriptor William Shakespeare va coincidir amb la festivitat del seu patró, i la festa del llibre esdevé una forma culta d'homenatjar-lo.

En temps de la dictadura del General Primo de Rivera fou anul·lada la Mancomunitat. Llavors intentaren convertir la festa de Sant Jordi en una diada comuna a tot l'Estat. Guiant-se pel model anglès posaren de relleu la coincidència de la mort de Miguel de Cervantes en aquesta jornada i a l'any 1926, per iniciativa de " La Cámara del libro " i del " Gremio de editores y librerías ", s'instituí el " Día del Libro ". La mort de Miguel de Cervantes, no hi ha dades exactes del dia i el lloc on succeí.

Un bon llibre és un bon amic

El dia de Sant Jordi els llibres surten al carrer. Durant la resta de l'any són tan discrets que només us fan companyia quan els ho demaneu. Avui us esperen a les cantonades i us ofereixen la seva amistat. Cadascú té, doncs, en aquesta diada, l'ocasió de fer amics nous. Perquè, és ben veritat que els llibres són com uns amics. N'hi ha... de tota mena. Cada llibre és per a vosaltres un company en l'aventura meravellosa de descobrir el món i els homes. Endavant !

A partir de 12 anys. Col. Periscopi - EDEBÉ - en català i castellà

Les aventures, les passions, l'emoció i la poesia d'aquestes

lectures acosten el jove lector a la realitat del futur adult que serà.

Espais perillosos - Margaret Mahy - 1r Cicle d'ESO

L'Anthea no viu a gust amb el món que l'envolta i busca alguna cosa per identificar-s'hi. La troballa d'un estereoscopi la fascinarà fins al punt de veure's immersa en un malson. La seva cosina Flora la retornarà a la realitat.

La barca groga - Giuseppe Bufalari - 1r Cicle d'ESO

Aquesta és la història de l'Enrico, un noi que viurà una aventura sota l'aigua en companyia de la Daniela i un peix guia. Una poètica història entre la ficció i la realitat, entre restes de galions pirates i projectes de viatges a terres llunyanes.

No vas morir a Stalingrad - C. Delstanches i H. Viersé

Un jove, Walter Giesze, s'interroga sobre on és el seu pare, desaparegut el 1943 a Stalingrad, després d'haver estat fet presoner, durant la Segona Guerra Mundial. Però, realment és mort ?

Mal llamp se m'endugui ! - Pablo Barrena - 1r Cicle d'Eso

Un relat actual, realista i tendre, en el qual un adolescent d'una sensibilitat especial topa amb els valors materialistes dels seus pares i no està d'acord amb el poc amor amb què tracten el seu avi.

Jesper – Carol Matas – 1r Cicle d'Eso

Dinamarca ha estat ocupada per Hitler. El menjar està racionat, els diaris són censurats i els danesos que resisteixen són perseguits... Però Jesper i els seus amics de la resistència desafien els alemanys.

El príncep de la boira – Carlos Ruiz – 1r Cicle d'Eso

La família d'un original rellotger es trasllada a un poblet de la costa. Els problemes comencen amb l'aparició d'un diabòlic personatge: el Príncep de la Boira, que pot concedir qualsevol desig però a un preu ben alt...

L'assassí del Sgt. Pepper's – Jordi Sierra – 2n Cicle d'Eso

Els Beatles s'havien reunit de nou. El seu primer concert se celebraria a Palma de Mallorca i la companyia discogràfica EMI havia convidat tots els seus VIP. Però, en el vaixell que els traslladava des de Barcelona, va tenir lloc el primer assassinat.

Dosi letal – Malcom Rose – 2n Cicle d'Eso

El guàrdia de seguretat va recórrer el camí de terra. Esperava trobar un pobre home, algun borratxo. No estava preparat per trobar-se el cos fred i sense vida d'un jove elegantment vestit.

No és cap crim enamorar-se – José Ma Plaza – 1r Cicle d'Eso

Estic enamorat d'una noia i no la conec. És tan estrany, això? Pot succeir una cosa semblant a principi del segle XXI entre dos éssers normals, civilitzats i sociables que es veuen tots els dies lectius?

El diccionari de la Carola – Carmen Gómez – 2n Cicle d'Eso

La Nila no és feliç, viu intranquil·la en la corda fluixa d'una inestabilitat emocional. Un dia compra un diccionari de llatí de segona mà i comprova que havia pertangut a una tal Carola Biga. A partir d'aquest moment, s'obsesiona per conèixer l'antiga propietària d'aquest llibre, ple d'anotacions.

edebé

EL DICCIONARI DE LA CAROLA

Guanyador
PREMI FEDBÉ DE LITERATURA JUVENIL

CARMEN GÓMEZ OJEA

edebé

Mimí al volant – Milio Rodríguez – 2n Cicle d'Eso

Mimí al volant és una novel·la irònica i esperpèntica, una crítica despietada als mitjans de comunicació i les perilloses manipulacions que duen a terme per aconseguir augmentar l'audiència. En la narració, la víctima és l'inocent Mimí, que es trobarà embolicada en un enrenou que la farà madurar definitivament.

Per a un públic més adult :col. Nòmades EDEBÉ - En català i castellà

Novel·les d'autors contemporanis de totes les nacionalitats i estils, amb la premissa de garantir la qualitat literària.

L'aprenenta de llevadora – Karen Cushman

Un fred matí d'hivern, en un poble d'algun indret d'Anglaterra, una noia dorm enterrada en un munt de fem per tenir una mica de calor, com un animal ferit, indefens... Quan obre els ulls, descobreix la cara de pocs amics d'una dona amb el nas afilat que l'observa. És Jane, la llevadora.

Així comença la commovedora història d'una noieta abandonada, que no té nom ni llar, i que gràcies a la seva força de voluntat aconseguirà trobar un lloc en el món.

La núvia dormida – Olga Xirinacs

En Mauri s'ha enamorat de la Tàsia, una jove que ha conegut a Londres. Allí han viscut uns dies tan meravellosos que decideixen no separar-se. Però no totes les històries d'amor són felices. N'hi ha algunes en què l'amor es trenca sol. En d'altres, com la de la Tàsia i en Mauri, el destí entra violentament, gelós, amb la intenció de posar entrebancs a tanta felicitat. Però l'amor és una força vital que té els seus propis recursos per a superar les dificultats, encara que siguin tan dures com la mort.

Al final de l'abisme – Montserrat Canela

Es diu Ced i és un jove inquiet, un habitant dels Móns Perduts. La seva nau ha aterrat en un planeta estrany per a ell i, tanmateix, tan familiar...

De mica en mica anirà lligant caps, fins que les seves investigacions faran que descobreixi

una veritat que la seva civilització havia intentat amagar. I de sobte, tot tindrà sentit.

El cas misteriós del Dr. Jekyll i Mr. Hyde – R. L. Stevenson

La tranquil·la vida de l'advocat Utterson es veurà sacsejada brutalment en implicar-se en un extraordinari i esgarrifós cas. El desig d'ajudar el seu bon amic, el Dr. Jekyll, l'impulsa a començar una sèrie d'investigacions. Per desgràcia, el resultat de les indagacions resultarà esfereïdor. Assassinats i experiments científics fan que l'apassionant novel·la de Stevenson continuï essent actual.

El gos dels baskerville – Arthur Conan

Els fets del cas són senzills. Sir Charles tenia el costum de passejar cada vespre, abans d'anar-se'n a dormir, per la famosa avinguda dels teixos de Baskerville... El dia 4 de juny, sir Charles havia declarat la seva intenció d'anar-se'n a Londres l'endemà i havia demanat a

Barrymore que li preparés l'equipatge. Aquell vespre va sortir a fer el seu passeig nocturn habitual, durant el qual acostumava a fumar-se un cigar. Ja no en va tornar.

TUS LIBROS SELECCIÓN - ANAYA

Otra vuelta de tuerca - Henry James
Robinson Crusoe - Daniel Defoe
Papel mojado - Juan José Millás
Cuentos policíacos - Edgar Allan Poe
Colmillo Blanco - Jack London

EDITORIAL CRUÏLLA - Juvenil

El vaixell de vapor, sèrie Vermella (noies i nois a partir de 12 anys)

Presenta històries d'autors catalans i estrangers en les quals es barregen la fantasia, el realisme, l'humor, la història... acompanyades d'il·lustracions:

- **El tresor del molí vell** (l'ecologia)
- **El rei de Katoren** (la societat)
- **Kàvik, el gos llop** (la no-competitivitat)
- **La Christie i la caçadora** (l'educació per a la salut, el consum...)
- **A les golfes en passa alguna** (la no-discriminació)
- **Idriss, la noia del fil de seda** (la diversitat intercultural)
- **Vull jugar!** (l'educació per al consum)
- **Juma i el diamant** (la no-violència, la diversitat intercultural...)

Gran Angular (adreçada a un públic juvenil). **Temes realistes, fantàstics, d'acció, d'intriga, d'estima dels valors humans, d'aventures... Els textos han estat seleccionats per la seva qualitat literària entre els millors autors:**

- **Els nois de Dublín** (l'educació per a la pau)
- **El soldat plantat** (l'educació per a la pau)
- **Els arbres passaven ran de la finestra** (la igualtat de sexes)
- **La memòria dels éssers perduts** (la no-violència)
- **Una fuga i una mentida** (la no-violència, la resolució de conflictes)

- **La noia del balcó** (la diversitat intercultural)
- **Amics de mort** (la societat, la no-competitivitat)

Gran Angular Misteri (per a nois i noies a partir de 14 anys)

- **El vagabund de Middle West** (la societat)
- **Em diuen tres catorze**
- **Patrulla urbana**
- **El tercer de tres**

Gran Angular Alerta Roja (a partir de 14 anys). **Tracten temes molt propers als adolescents:**

- **Model d'ofici** (l'educació per al consum)
- **Tot per un vestit vermell** (l'educació per al consum)
- **Dies blancs i dies grisos** (la no-discriminació)
- **La Deessa de les Neus** (la no-violència)

La editorial **Bruño** dintre de les seves col·leccions **ANAQUEL** i **PARALELO CERO** presenta una colla de llibres de literatura juvenil dels quals us posem una petita mostra:

ANAQUEL os ofrece un conjunto de obras clásicas y contemporáneas del máximo interés.

PARALELO CERO colección de literatura juvenil que responde a los intereses e inquietudes de los adolescentes: amistad, valores, familia...

- Una sombra blanca
- Un pueblo contra los Hamid
- Muscha
- Malos pasos
- El beso de una fiera
- El visitante de la madrugada
- El año del milagro
- El alimento de los dioses
- El paso del estrecho
- La selva prohibida
- Retrato de un adolescente manchado
- Soldados de plomo
- Casa sin techo
- El misterio Velázquez
- La última oportunidad
- Un hombre con un tenedor en una tierra de sopas
- Hola ¿ está María ?

Ressenya de la Diada

Premis literaris

La diada de Sant Jordi 2002 ens ha portat un munt d'activitats que han culminat amb una bonica obra de teatre oferta pels alumnes de primer d'ESO i la proclamació dels guanyadors dels premis del VII Concurs Literari Sant Jordi 2002. També és va presentar el n. 8 de la revista Traca, que tens entre les mans.

Amb un caire festiu i de bon rotllo els alumnes van seguir les següents activitats:

- A 2/4 de 9 Informació sobre la diada
- A les 9 Sortida cap al Casal
- A ¼ de 10 Proclamació dels guanyadors del VII Concurs Literari i presentació de la revista TRACA
- Representació de l'obra teatral El príncep i el captaire de Mark Twain, dirigida per Sílvia Rovira
- A 2/4 d'11 Esmorzar (preparat pels alumnes de tercer)
- A 2/4 de 12 Gimcana de les llengües i venda de roses
- A 2/4 de 2 Final de les activitats

La jornada va ser festiva i molt agradable. Els alumnes Tristan Raad, de 2n B d'ESO, i Eduard Comas, de 4t A, van guanyar els premis del Concurs Literari. Enhorabona!

La Gimcana de les llengües va tenir els seus guanyadors en: Laia Raurich, Cristina Puig, Judit Mercado, Joel Rodríguez i Lidia Bagudanch, de 2n d'ESO - Primers de la categoria de 1r Cicle; i en Josep Castelló, Ricard Puig, Alba Barceló, Eva Espadalé, Ester Fontcuberta i Núria Aluart, de 4t d'ESO -Primers en la categoria de 4t i Batxillerat. ENHORABONA A TOTS!

El segon lloc de les mateixes categories el van ocupar: Eva Paniagua, Sergi Coll, Adrià Bagudanch, Míriam Torrejón, Edgar Andrés, Toni Gámez i Javier Jurado, de 2n d'ESO; i Enric Pedraza, Josep L. Santamaria, Anna Valentí, Mary Hijano, Margarida Casanovas i Raquel Bagudanch, de 1r de Batxillerat. MOLT BÉ!

I fins l'any que ve. Desitgem que tothom passés una bona diada i que la vostra biblioteca tingui algun llibre més.

Us oferim a continuació el treball de l'Eduard Comas, que ha guanyat el Premi en el Concurs de Narrativa d'enguany.

Enhorabona, Eduard!

Recordar és tornar a viure

Bellmunt, 19-10-01:

Els arbres del carrer estan nus, indefensos davant del nerviüt fred que amb tanta regularitat

està visitant les nostres comarques aquesta tardor. Únicament el pi de la placeta del davant de casa manté viu el seu fullam. Els pardals festegen mentre salten entre les pelades branques de les moreres, i al terra, nombroses fulles inerts de colors apagats s'apilonen esperant que els homes de la brigada les recullin per dur-les ben lluny d'aquí, vés a saber on.

Sens dubte el poble ja no és el que era. A aquestes hores del matí no es veu ni una ànima. Els joves marxen a viure a les ciutats, enganyats per les nombroses campanyes consumistes que ataquen de forma contundent la tranquil·la vida dels llogarrets. La majoria de persones que habitem aquestes velles cases de pedra som gent jubilada, mancada de vitalitat, i per a l'existència, la supervivència d'una vila, per petita que sigui, és imprescindible el treball. Fa falta gent que ens substitueixi, que ens doni repòs, i retorni al poble aquell esperit joliu que nosaltres vàrem conèixer quan érem petarrells. Aquí l'agricultura i la ramaderia són les activitats més importants perquè els sòls són fèrtils i plou amb freqüència, però tothom les considera tasques dures i desagrades. A Bellmunt els prats verds abunden i la majoria de cases disposen, ara menys que abans, d'un petit ramat d'ovelles, unes quantes vaques o una dotzena de gallines. Els gossos duen a terme una feina importantíssima a les nits: vetllen per la seguretat dels seus amos i vigilen l'entrada d'estranyos al territori. Recordo amb enyor en Llampec, la Lluna i en Sol.

Què deu haver estat d'ells? S'hauran descompost simplement en trossos microscòpics?

No, essent tan complexa la vida, no pot ser tan senzilla la mort.

*Això ja ens ve d'antic: del rebesavi,
potser, que eixarcolava
les terres d'altri amb eines primitives
o de l'àvia, que feia de minyona
i deia "donya" a la seva mestressa.
Vull dir aquesta tendresa insubornable,
aquest gust malaltís de terra als llavis
i una blanor de gos esporuguit
al fons de la mirada.*

*Ja ens ve d'antic això;
i el fred al moll dels ossos,
els vidres a la sang i el mirallet
que deforma la imatge.
Són signes que es transmeten amb la vida,
com una malaltia,
que només es desarrelen amb un xàfec
que renti les entranyes.
Ja ens ve d'antic, això: del rebesavi,
potser, o de més enrera.*

Bellmunt, 10-12-01:

Vaig arribar al món fort com un roure, negre com un petit llop de mar. Jugava al carrer sota la mirada tranquil·la i orgullosa de la meua mare, m'ho passava bé aguantant les eines al pare o baixant amb carro fins a Mosó (un poble proper al nostre on hi fèiem mercat). Però als divuit anys, un malaurat accident em danyà inguariblement la columna i, més endavant, ja un cop casat, vaig començar a tenir problemes de parla que han acabat deixant-me "mig mut". Però a pesar d'aquests handicaps, sempre he afrontat els molts anys de vida que confio que em quedin per viure amb certa exultació i he procurat continuar essent per als altres el vailet carismàtic, alegre i divertit que tota la vida han conegut. Actualment, el fet de parlar amb moltíssimes dificultats m'impedeix fer moltes coses, des de dir mil vegades seguides a la meua esposa i a la meua única filla que les estimo, fins a no poder defensar, amb igualtat de condicions que els altres, els meus ideals polítics. Ara que sóc ja més ganga que mena, una espècie de joguina antiquada, un pèl rovellada i amb piles poc carregades, veig com al sortir al carrer acompanyat per la meua dona, criatures de deu o onze anys em miren amb cara de pena, em saluden amb un silenci i procuren fer-me creure que per a ells sóc una persona normal. Però jo sé que coneixen els meus problemes. M'agradaria poder dirigir-los un simple i entenedor "Bon dia" o un amistós "Au nens, deixeu estar la piloteta i

aneu a empaitar quatre mosses!" Ho he intentat mils de vegades, però la informació que jo envio no aconsegueix despertar les neurones que reposen adormides i es mofen de la meua persona des de fa més de trenta anys.

Quan un és un vell una mica romàntic i també obstinat (condició indispensable, aquesta), no troba sentit a quedar amb els amics per fer petar la xerrada, jugar a la botifarra o fer una partida al dòmino. Prefereix seure al costat de la finestra i deixar passar el temps. Recordar, llegir, escriure o observar són algunes de les moltes aquietades activitats que m'apassionen. I és pensant com t'adones que viure és molt bonic. A vegades he arribat a preguntar-me fins i tot, si són possibles altres formes de bategar. És a dir, si l'existència tal i com nosaltres l'entendem només és possible mitjançant la vida. Sé que per exemple un llibre existeix i no té vida, però no em refereixo a aquests casos. Bé, suposo que aquests pensaments tan rebuscats són normals en un avi de setanta-tres anys. Són de molt mal explicar les rareses que naveguen pel mar dels pensaments d'un pobre ancià!

I és que, ben mirat, n'hi ha tantes, de coses indescriptibles! Principalment en el món de l'abstracció, on cadascú considera segons les experiències viscudes i els comentaris sentits. L'amor: és fàcil dir-ne coses, però aquestes mai no ens acaben de convèncer, sempre creiem que pot rebre paraules millors. El mar: aigua i més aigua, sí, però la seva majestuositat arriba molt més enllà d'aquesta simple afirmació i anul·la qualsevol altre intent de definició. La mort: el final de la presència i la realitat. Molt bé, però... què se sent davant la mort?

*No demano gran cosa:
poder parlar sense estrafer la veu;
caminar sense crosses;
fer l'amor sense haver de demanar permisos;
escriure en un paper sense pautes.
O bé, si sembla massa:
escriure sense haver d'estrafer la veu;
caminar sense pautes;
parlar sense haver de demanar permisos;
fer l'amor sense crosses.
O bé, si sembla massa:
fer l'amor sense haver d'estrafer la veu,
escriure sense crosses;
caminar sense haver de demanar permisos;
poder parlar sense pautes.*

Bellmunt, 28-1-02:

Què és la vida? Un camí més o menys planer, ple de dreces que val la pena conèixer, de perillous senders, d'obstacles, misteris i, de tant en tant, alguna alegria. Existeixen trajectes més llargs que d'altres, uns amb pujades constants, altres amb alguna baixadeta. Però al cap i a la fi, el més gratificant i complaent de tot és el sol fet de poder caminar per aquests indrets que ens proposa el destí. Adoptar la forma d'un humà, d'un pardal o d'una morera, són simplement experiències diferents cadascuna amb els seus pros i contres.

Durant la joventut la vida és flors i violes, tot plegat un conte de fades, un món de somni fet a la mida de cadascú. Però a mesura que es va creixent, malauradament la cosa canvia. És curiosament una etapa molt criticada pels grans. Els típics comentaris com "aquest jovent no val per res" o "aquesta canalla ensorrarà el món" són provocats per inevitables dosis d'enveja. Tothom voldria ser jove, tenir la possibilitat de ser un nou Peter Pan i poder viure la joventut eternament somiant sense preocupacions i jugant amb la fantasia. Però la vida té unes normes que s'han de complir i ésser vell és, ben mirat, una experiència que tothom desitja tastar. Potser el que més canvia, a mesura que un es fa gran, és l'autoexigència. Quan el cap funciona amb claredat i les idees no es barregen les unes amb les altres, quan la memòria passa pels seus millors moments de forma, un s'estableix unes fites humanes, laborals i socials, a les quals desitja arribar. Hi dedicarà milers d'hores perquè acabin essent una realitat. Hi ha qui es demana massa, qui demana i aconsegueix molt, qui es conforma amb poc ... Però tothom de jove pensa i planifica el futur i això crea aquesta sana sensació, no materialista, de voler cada dia més en aquest món.

En canvi, quan s'és gran (i no m'agradaria semblar místic), es veuen d'una hora lluny les moltes malèvoles intencions que hi ha per aquestes vinyes de Déu. No es tenen somnis importants ni tampoc projectes interessants. Un ja no s'estudia a si mateix, ni es contempla orgullós al mirall amb la precaució desitjada. Simplement s'espera l'últim espetec, el boom final: SPLASH!

De mi en sé poca cosa. Tal vegada és per això que ara ja podria vendre'm el cos, que a penes em serveix, no goso encara fer-me a miques.

*Lladra algun gos a fora
i el vent s'esmuny a través de les portes.
Farà xiular les canyes, si és com abans el
racó vora l'aigua.
No hi ha present:
tots els camins són record o pregunta.*

Bellmunt, 6-3-02:

La meua infància fou difícil, però per res del món m'avergonyeixo d'ella. Vaig anar a l'escola fins als nou anys. Llavors vaig començar a treballar per ajudar els pares a mantenir els seus cinc fills: els meus quatre germans petits i jo. Cada dia m'aixecava a les sis, em posava els esclops, la gorra que em van regalar el dia de la comunió i una jaqueta ben gruixuda. Llavors, amb el cos gelat m'endinsava a les muntanyes amb una destal a la mà dreta, una enorme saca buida a l'esquerra i un petit entrepà a la butxaca. Durant més de cinc anys seguits, marxava cada matinada per tornar ben entrada la nit amb un bon feix de llenya i mils de glans a l'esquena que després veníem a Mosó. Era una tasca que et deixava abatut, amb un mal de carcanada increïble i amb unes ganes enormes d'estirar-te al llit tan sols arribar a casa. Ja més gran, vaig provar altres feinetes, però cap no m'acabava de convèncer i les feia temporalment: carter, barber, pagès ...

Un mal dia de març de l'any 47, mentre cavalcava un manyac cavall marró a prop d'on aleshores vivien els meus avis, se m'aparegué un enorme gos pastor que, decidit, es llançà contra el meu pobre tatà i li clavà mossegada en una de les potes del darrera. Immers en un profund dolor, l'enorme animal ferit s'aixecà violentament suportant-se únicament damunt les seves dues potes del darrere i em tirà per terra. Vaig restar una bona estona capbussat en el món de l'abstracció i, quan vaig recuperar el coneixement, ja em trobava al llit d'un atrotinat hospital vestint la típica roba blanca perfumada. Aquell dia i allà, a l'habitació 013, m'anunciaren que mai més no podria tornar a caminar.

Quan t'arriba una notícia tan dura com aquesta, el cor se't gela, la saliva no t'arriba a la boca, les mans et suen i el sistema nerviós alenteix el ritme de treball durant uns segons. Després d'aquests instants d'inactivat arriba el moment per a la reflexió. Alguns amb més facilitat que altres, aconsegueixen expel·lir tota la ràbia

interior en forma de gotes fredes, llàgrimes, que en diem. Als ulls la visió perd qualitat, la necessitat d'un mocador per fer de parabrises augmenta, la mucositat s'acumula a les foses nasals i la sensació que el cervell gira constantment pren força. El silenci no ajuda, el soroll tampoc. Creix la impressió d'incomoditat. No saps què fer perquè qualsevol cosa possible no et convenç. Involuntàriament penses en la mort. Sempre igual. Però ets fort i resisteixes al dolor. Aquí no passa res, aguantaré.

*Devia ser un Març tèrbol,
amb tardes calitjoses que s'arrapen
feixugament als muscles;
un Març lletós, carregat de presagis.
Ai! Si hagués sabut llegir els senyals:
la sal, les pedres,
la sorra o, potser, el vent...
com m'haurien tremolat els genolls!
Però la vida, que es desferma
i ens deforma, colpeix amb traïdoria.
Llavors, tot l'embalum de la tendresa
nodreix el pòsit d'algues
que provoca l'atur,
i els alcohol subtils crien escates
d'ònix a les entranyes.
Què hi fa, ara, saber el temps!
Dels anys no en queda
sinó un regust amarg que se'ns incrusta
dins la boca tossuda, que mastega
arrels, records i algun bri d'herba verda.
Tinc el paladar insuls i, a fora,
torna a ser un Març lletós, altra vegada.*

Bellmunt, 15-4-02:

Els arbres del carrer han recuperat la vestimenta, l'entrada de la primavera ha alegrat el paisatge i el verd torna a ser el color predominant. Els cirerers deixen caure al terra pètals blancs, indicant que les sucoses cireres s'acosten i que l'hivern queda ja ben enrera.

Són les set del matí i el Sol comença a deixar-se veure darrere les muntanyes. Quina vista! Ho tinguessin això, els de ciutat! Però, companys, aquest és un espectacle reservat per als que estimen, respecten i valoren la natura, per damunt dels cinemes, els McDonald's i els Pizza Hut. Ja ho diuen, que a la vida no es pot tenir tot!

Avui, a diferència dels altres dies, no escric des del darrera de la finestra de l'habitació, sinó que ho faig des del bell mig de la placeta del davant de casa. S'està bé aquí a fora, fa

un aire fresquet que no molesta. La Marta, la meva dona, encara dorm. Un dia d'aquests us parlaré àmpliament d'ella: de com ens vam conèixer, quan i com vàrem festejar i totes aquestes coses típiques de la vida de matrimoni. També m'agradaria parlar-vos de la Montse, la nostra filla que fa tants anys vàrem adoptar; en Jaume, el marit de la Montse; l'Anna, la meva néta; en Valerià, el meu millor amic quan era un vailet ... Quant que dóna la vida per parlar!

Veig que la persiana de la cuina es mou. És la Marta que em saluda amb la mà i em somriu. Déu pensar que estic boig aixecant-me a aquestes hores. Jo li envio un petó amb la mà. L'estimo. L'estimo i sóc feliç. Que bonic és viure, que bonic és estimar!

*Tu ets per a mi,
aquella princeseta de conte,
que es refreda amb el moviment
de les ales d'un mosquit,
que té mal d'esquena
si perdura una arruga en el llençol,
o que es fa un cop blau al front
quan li cau al damunt un pètal de flor.
Tu ets per a mi,
la vida des del néixer a la mort,
ho ets tot,
des del gra de sorra a l'immens univers.
Estones sense la teva companyia,
són moments interminables,
períodes de temps en què
els segons són hores,
les hores dies,
els dies mesos
i els mesos anys.
Tinc ganes que arribi l'esperat dia,
en què els nostres camins,
definitivament es creuaran per sempre.
Llavors, junts i agafats de la mà,
alçarem el cap al cel,
observarem les estrelles
i parlarem dels nostres plans de futur.
Projectes sempre renovats,
somniais difícils de complir,
però encarats amb gran esperança
i sense por al fracàs.
De què m'hauré d'espantar jo,
si ja ho hauré aconseguit tot.
Et tindrà a tu,
t'estimaré i et dedicaré cada segon,
perquè dels segons en farem anys
i dels dies, l'eternitat.*

(No voldria endur-me mèrits que no em pertoquen i per tant voldria deixar clar que els quatre primers poemes que he utilitzat són del gran poeta català Miquel Martí i Pol, mentre que el darrer sí que és fet per mi)

Eduard Comas Blanch

Teatre

Ran del camí de Txèkhov

Direcció: Joan Castells

Repertiment: Jaume Bernet, Francesc Albiol, Noël Olivé, Genís Hernández, Judit Farrés, Xus Estruch, Tono Saló, Ernesto Collada, Manel Barceló, Jorge Peña, Fátima Campos, Manel Castillejos, Pol López, Victoria Alvelo, Oriol Tarrasón i Carles Cuevas.

Escenografia: Paco Azorín

Vestuari: Cèsar Olivar

Il·luminació: Quico Gutiérrez

Música: Òscar Roig

Producció: Teatre Nacional de Catalunya

Ran del Camí és una obra de finals del segle XIX, per ser més exactes de l'any 1883. Però la realitat que presenta no és estrictament la de la Rússia del segle XIX, i és això el que l'apropa al públic dels segle XXI.

Només a partir del títol de l'obra ja se'n poden dir moltes coses. *Ran del camí* ens anuncia la situació en què es troben els seus protagonistes: fora, al marge del camí, de la societat, dels cànons del que es considera normal. És curiós com durant tota l'obra no hi ha ni un sol personatge que posi un peu dins el camí. Reforça el sentit del títol el fet que escenogràficament s'hagi situat la taverna en un terreny inclinat, en el qual resulta difícil mantenir l'equilibri. Aquesta és la vida que ha tocat viure als personatges: una vida inestable, difícil. Però davant aquest fet no es busquen culpables, no es perd el temps pensant en una altra realitat, somiant. Aquesta és la que els ha tocat viure i no hi ha cap més sortida que acceptar-la. En cap moment parlen del que senten, però tampoc no ho amaguen. El seu silenci i les expressions dels seus rostres són els seus instruments de comunicació. Sobresurt d'aquesta generalització el personatge de Semion. Aquest és un jove terratinent que, abandonat per la seva dona, no troba cap sentit a la vida i es refugia en la beguda. En tot moment parla amb consciència, fins i tot reconeix no ser ell mateix sinó un malalt. Semion és, per dir-ho d'alguna manera, un "nou" marginat. Aquesta no era la seva realitat i, per això, en més d'un moment, es mostrarà dèbil fent que els altres es compadeixin d'ell. A la vegada, la seva presència serà un estímul per a la resta que veuran que la situació d'aquest encara és pitjor que la seva.

Fem referència ara a l'autor de l'obra, Txèkhov. Tot i que aquest va ser metge, aquí actua "d'infermer". Es limita a presentar-nos la realitat d'unes persones a qui ha tocat viure al marge de la societat a la Rússia de finals del segle XIX. A partir d'aquí passa el "bisturi" al lector, en el nostre cas als espectadors, perquè siguem nosaltres els qui acabem "l'operació": perquè analitzem i jutgem el que ens presenta.

Ran del camí no té principi ni fi. Sembla com si Txèkhov hagués predit que la realitat que presentava continuaria perdurant al llarg dels segles. Desgraciadament sí. Massa gent viu encara *ran del camí*.

En Vicenç Mateu – de segon de batxillerat – també ens vol donar la seva opinió de l'obra. "S'evidencia el diferent tracte que es dona en la societat en funció de la classe social a la qual es pertany.

També es nota l'enfrontament entre aquells que tenen una remota il·lusió de sortir del forat en què estan i aquells que ja han llançat la tovallola definitivament. Aquest és un tema que està ben viu en la nostra societat i que és, sens dubte, de rigorosa actualitat."

L'Anna Ramírez, alumna de primer, opina que Txèkhov fa una crítica de la societat a través de la descripció i mai de manera explícita. Els personatges de l'obra demostren com la ficció creada per l'autor no és més que una còpia de la crua realitat. Això es mostra en uns diàlegs planers barrejats amb uns silencis que creen un clima de resignació, on a vegades importa més un gest que una paraula.

Dúnia Combis 2n. Batx

Teatro

Un día de risas

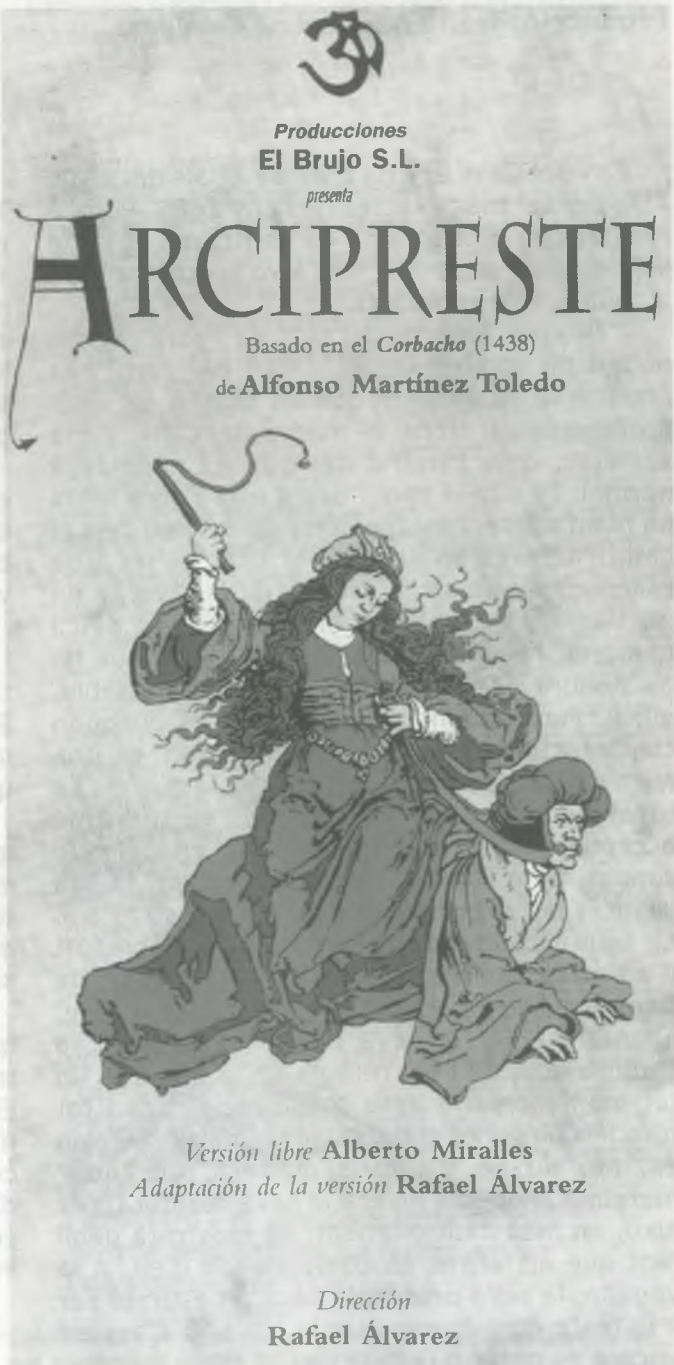
El día 11 de octubre del pasado año, los alumnos de 3º y 4º de ESO de nuestro instituto, hicimos una pequeña salida a Barcelona para gozar de un espectáculo teatral titulado "El Arcipreste de Talaverà", más conocido como "Corbacho". Se trataba de una satírica descripción de las costumbres del siglo XV, en que su autor, además del lenguaje elegante de la época, utilizó el habla popular con propósito artístico. El acreditado actor español Rafael Álvarez "El Brujo", fue el encargado de llevar a cabo este divertido y complicado monólogo que hablaba irónicamente del pecado, la sexualidad y muchos otros temas cuestionados por la iglesia.

Marchamos de Llagostera a las tres y media del mediodía, con dos autobuses llenos y sabiendo que llegaríamos tarde, pasadas las ocho de la noche. Nuestro lugar de destino era el "Teatre Borràs".

Todo pasó muy rápido, incluso la actuación se hizo corta. Y lo más importante, el actor convenció e hizo reír a cada uno de los presentes. Finalizada la obra, aún tuvimos un poquito de tiempo para comprar un bocadillo, una pastita o simplemente una botella de agua.

El viaje de vuelta transcurrió con bastante normalidad y todo el mundo regresó sano y salvo después de pasar un día distinto, acompañados por las interesantes historias del Arcipreste de Talavera.

Eduard Comas Blanch - 4t Batx

Producciones
El Brujo S.L.
presenta

ARCIPRESTE

Basado en el *Corbacho* (1438)
de **Alfonso Martínez Toledo**

Versión libre **Alberto Miralles**
Adaptación de la versión **Rafael Álvarez**

Dirección
Rafael Álvarez

Theatre

El passat 15 de gener els alumnes de 3r i 4t d'ESO i Batxillerat es van traslladar a Girona per veure l'obra **DRACULA**, dins de les moltes activitats que es fan en llengua anglesa.

DRACULA

Happy Classical Theatre
Author: Julian Wright

Synopsis: Jonathan Harker is a young lawyer. He travels to the castle of Count Dracula in Transylvania on business.

Count Dracula wants to buy a house in London and Jonathon comes to help him with this. Soon he realises he is Dracula's prisoner and that Dracula is a vampire. He escapes and returns to England. He goes visit a friend, Lucy, who is very ill. Her doctor, Van Helsing, believes she is vampire. Dracula now lives in London. He comes every night to drink her blood and soon she dies. Dracula meets Jonathon's girlfriend,

Mina, and forces her to return to Transylvania with him. Jonathon and Van Helsing go there to rescue her. They fight with Dracula and kill him. Els alumnes valoren molt positivament anar a veure una obra de teatre en anglès. Els de 1r de batxillerat demanen poder tornar-hi l'any vinent, però afegint-hi un grau de dificultat, ja que han trobat aquesta obra massa senzilla.

Petits plaers auditius

Un cop acabat l'horari escolar, la majoria de persones acostumem a dedicar el temps que ens resta als nostres "hobbies" preferits. Uns juguen a futbol, altres patinen, van a classes d'anglès, de cant, miren la televisió, surten a passejar amb la xicota... Aquestes pàgines van adreçades a tots els que us ho passeu bé escoltant música, independentment de quin estil us agradi més o menys. Hi trobareu vuit propostes variades i interessants.

Teatro

Un dia de nissas

- **Cantant:** Alicia Keys
- **Nom del disc:** *Songs in A minor*
- **Estil:** Soul (música negra)

- **Comentari:** A pesar de la seva joventut, ha estat la gran triomfadora de la darrera edició dels *Grammy* i ha batut rècord de vendes als EUA amb el seu primer disc com a professional. Segur que esteu cansats de veure els clips de cançons seves com *Fallin* o *A Woman's Worth*, ja que aquest disc ja fa mig any que ha sortit al mercat, però encara ara continua venent-se arreu del món d'una forma sorprenent. Asseguda al seu piano i acompanyant les melodies amb la seva veu enèrgica i femenina, ha estat capaç de convèncer milers de persones que la seva música va molt més lluny d'unes simples paraules. És una noia que transmet calor, una noia amb talent!

- **Cantant:** Celine Dion
- **Nom del disc:** *A new day has come*
- **Estil:** Clàssic

- **Comentari:** Dos anys després del seu darrer treball, la senyoreta Celine Dion ens torna a acostar la seva música onírica amb un àlbum realment interessant, format per disset cançons d'alt nivell. Fidel al seu estil, però sense girar-se d'esquenes a les innovacions tècniques que el món de la música està experimentant, Celine ens parla com només ella sap fer, de l'amor. Si ets una persona sentimental, romàntica i a qui agrada somiar, aquest disc et serà un estímul important per continuar cercant la màgia a cada raconet de món.

- **Cantant:** Shakira
- **Nom del disc:** *Servicio de lavandería*
- **Estil:** Pop

- **Comentari:** Qui no coneix o no ha sentit parlar alguna vegada de la música que aquesta preciositat fa? Qui no ha pogut gaudir aquells instants en què Shakira mou la cintura fent-nos creure que té algun múscul o os de més? En qüestió de mesos, les seves melodies han passat a ser escoltades arreu, molt especialment al nostre país. La seva peça més escoltada és *Suerte*, una cançó que resumeix a la perfecció el seu estil: energia, ritme, sensualitat, moviment. No dubteu a fer-vos amb la seva música!

- **Cantant:** Chayanne
- **Nom del disc:** *Grandes éxitos*
- **Estil:** música llatina

- **Comentari:** Si el que realment t'agrada és ballar, moure els malucs o sentir belles històries d'amor, el darrer recopilatori de Chayanne t'agradarà! Inclou el nou senzill del cantant, *Torero*, *Salomé*, *Dejaría todo*, *Enamorado*... Ara un dels "sex symbols" més importants en el món de la música, un home ple d'alegria capaç de revolucionar un país sencer, torna amb tot el bo i millor de la seva carrera recollit en un únic CD!

- **Cantant:** Brandy
- **Nom del disc:** *Never say never*
- **Estil:** Soul (música negra)

- **Comentari:** En aquest cas, us parlo d'una cantant que probablement molts de vosaltres encara no coneixeu. Brandy ha estat objecte de nombroses alabances al seu país, els Estats Units. La seva veu típicament negra, la seva música electrònica, el seu talent i la seva bellesa indiscutible, li han permès assaborir l'èxit d'una forma inesperada. Ben aviat podreu tenir el plaer d'escoltar les seves cançons a través de les principals emissores del país. Ella és una estrella que tot just comença a brillar!

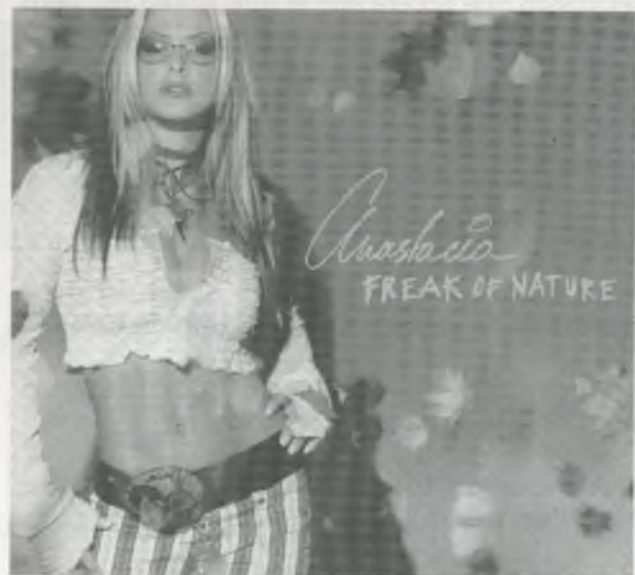
- **Cantant:** Michael Jackson
- **Nom del disc:** *Invincible*
- **Estil:** Pop

- **Comentari:** El rei del pop ha tornat a pujar als escenaris, i de quina manera! Mantenint el seu estil inimitable i inconfusible, Jackson ha guardat també aquesta ocasió un raconet per a les cançons tranquil·les i emotives. Les lletres dels seus temes, sempre clares i boniques, tracten qüestions realment interessants. *Cry*, *The lost children*, *You rock my world* o *You are my life* són probablement el millor que l'invencible MJ amaga en el seu darrer treball. Un disc ple de ritme!

- **Cantant:** Anastacia
- **Nom del disc:** *Freak of Nature*
- **Estil:** Pop

- **Comentari:** Si esteu farts de veure per televisió clips de la senyoreta Alícia Keys, fartíssims estareu de veure'n d'Anastacia. El seu èxit *Paid my dues* no para de sonar a les ràdios més escoltades, ni de sortir per canals de televisió com Flaix TV o MTV. La seva veu particular, el seu cos, la seva atrevida forma de vestir... són petits detalls que fan d'Anastacia un personatge únic i admirat per tothom. La seva música és alegre, el seu somriure s'encomana i aquest CD no solament us el recomano jo, sinó també els entesos en el tema, que el puntuen amb molt bona nota!

- **Nom del disc:** *100% Black*
 - **Estil:** música negra (rap, soul, gospel...)
 - **Comentari:** Sens dubte un dels millors recopilatoris dels darrers temps, amb més de 30 cançons dividides en dos CD's. Si ets un amant dels ritmes americans, de les veus africanes i de la música negra que et porten grups o cantants com Destiny's child, Down Low, Craig David, Eternal... aquest és el teu disc! Una proposta plena de diversitat i bon gust, amb música exòtica i relaxant per una banda, animada i divertida per l'altra. Un gran treball de la discogràfica Blanco y Negro.

ARA, A DEMANAR CALERS ALS PAPES I... A COMPRAR!

Eduard Comas -4t ESO

Sense definició

Entrevista a Carles Cardona

El dia 20 de gener del 2002 Joan Cardona, "Ninyín", ens deixava. Després de molts anys de malaltia moria a Barcelona.

Durant quinze anys ha estat un dels guitarristes del grup gironí Sopa de Cabra. D'ell podríem dir que fou un dels promotors d'aquest grup, ja que va ser qui va posar en contacte els altres quatre membres del grup.

Després de tocar amb bandes com: Microbanda, Los chulos, comença a tocar amb Sopa, activitat que ocuparà els següents quinze anys de la seva vida.

Abans de l'estiu, els Sopa de Cabra fan saber que aquell serà l'últim disc i l'última gira. No gaire gent va creure que fos definitiu, sempre quedava l'esperança que en acabar al gira decidissin que no era allò el que volien fer, però les dates dels últims concerts arribaven i tot seguia igual.

El dia abans de l'últim concert dels Sopa a Girona, mor Pau Cardona, germà de Ninyín. Aquesta mort el deixa molt afectat i a

conseqüència d'això no pot tocar a la plaça de la Copa, en el que seria l'últim concert a Girona del grup. Aquella nit a la plaça de la Devesa era espectacular, no hi cabia ni una simple agulla. Gerard Quintana, cantant del grup, va fer un petit recordatori per en Pau i també per en Joan, el qual per problemes de salut no hi era. El públic va respondre com tothom esperava.

Els dies 6, 7 i 8 de novembre els Sopa toquen per última vegada a Barcelona, a la sala Razzmatazz. En Joan toca durant una estona. Dos mesos després, apareix la notícia a la premsa: Joan Cardona i Cámara, guitarrista de Sopa de Cabra, mor a l'edat de quaranta-dos anys a Barcelona. En Ninyín ens havia deixat per sempre i amb ell totes les esperances de recuperar Sopa de Cabra.

Uns quants mesos després hem tingut la possibilitat de fer arribar una sèrie de preguntes a Carles Cardona, germà d'en Ninyín, el qual molt amablement ha contestat. Aquí teniu l'entrevista amb ell, transcrita íntegrament:

La malaltia d'en Joan ha estat un dels factors de la separació dels Sopa de Cabra?

Tu t'imagines tenir 4 "nòvios" durant quinze anys...? Si no hi ha amor, les coses no funcionen.

A pesar de tot ell mai no va deixar de treballar, per què?

La música era la seva vida.

La mort no entrava en els seus plans.

Quins homenatges se li estan preparant?

El millor homenatge li feu els que us recordeu d'ell i de la seva música (hi ha gent que se l'estima molt!). La sala Razzmatazz, la fira del disc

Hi ha alguna diferència entre en Joan Cardona músic i en Joan germà?

La seva vida va ser un rock and roll i, la seva manera de ser, la portava de la taula a l'escenari...

Internet

En aquest apartat d'Internet podreu trobar diverses webs, com buscadors, treballs, viatjar, el gran èxit d'Operacion Triunfo, etc. També hi hem fet una enquesta feta als alumnes de 1r, 2n i 3r (els alumnes de 4t no han pogut col·laborar-hi perquè eren al viatge).

Pàgines d'Internet:

SI VOLEU...

...saber el dia que us ha d'arribar el final de la vostra preciosa vida aneu a: **www.deathclock.com**.

... riure amb uns quants còmics divertits, aneu a: **www.eljueves.es** .

... buscar imatges de qualsevol cosa, pàgines web... aneu a un dels millors buscadors del món: **www.google.com**.

... traduir un text en un instant, aneu a: **<http://babelfish.altavista.com/tr>**.

... baixar-vos treballs ja fets, i "xuletes", aneu a: **www.rincondelvago.com** o **www.estudiadmalditos.com**.

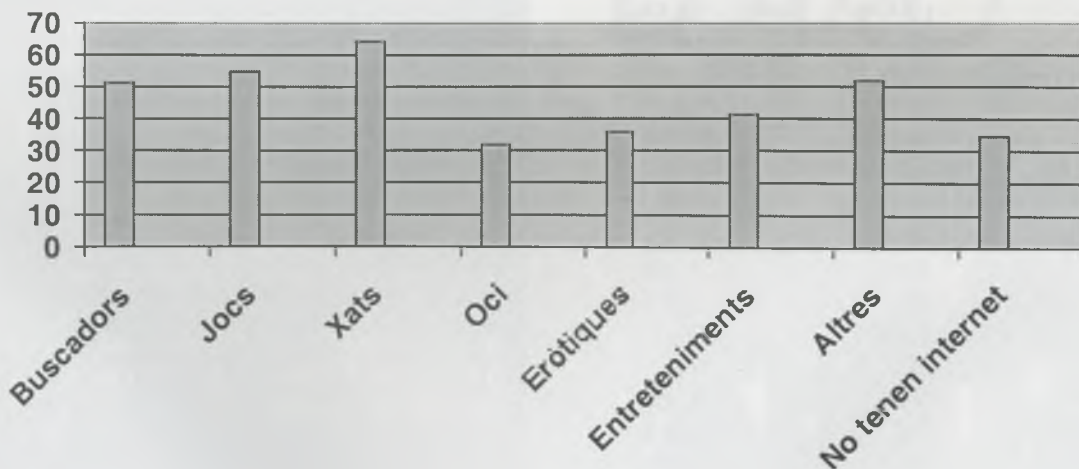
...trobar tota la informació de l'esport, aneu a: **www.eurosport.es**.

...viatjar, aneu a: **www.viajar.com**.

...saber-ho tot sobre OPERACIÓN TRIUNFO!, aneu a: **www.portalmix.com**.

Enquesta:

Aquesta enquesta tracta sobre el que interessa més als alumnes de l'IES a Internet. Ha estat feta als alumnes de 1r, 2n i 3r. En total hi han col·laborat 366 alumnes.

Espero que us hagi agradat aquest petit resum sobre les millors pàgines web. Gràcies per a la seva atenció.

Berta Pérez, Gemma Restrudis, Toni Carrillo i Estel Jovanet

Esports

L'IES respon

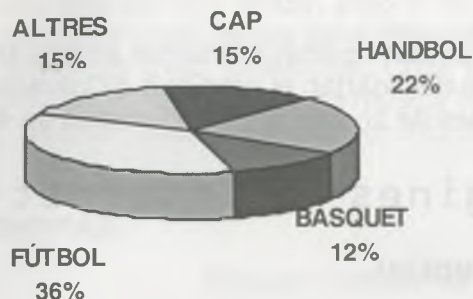
Dels 74 nois i les 84 noies enquestades, aquest és el gràfic on es representa el percentatge dels esports que practiquen els alumnes de l'IES Llagostera, tot i que cal tenir en compte que els alumnes de quart no hi són representats a causa que es trobaven de viatge de fi d'etapa.

Com podem observar a les gràfiques l'esport més practicat pel sexe masculí és el futbol, seguit pel handbol i el bàsquet. En canvi el sexe femení prefereix el bàsquet, tot i que la gran majoria no fan cap esport. El patinatge i l'aeròbic també hi són representats.

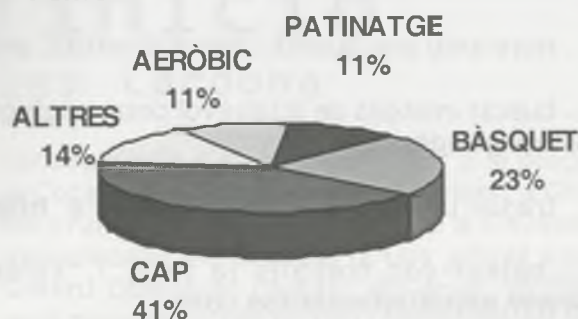
Dins d'altres*, en el sexe masculí hi trobem esports com ara el ciclisme, el motocròs, el surf... En canvi, dins el femení en trobem d'altres com ball esportiu, tennis, esquí, equitació, gimnàs, natació...

A diferència del masculí, el sexe femení practica a Llagostera tots els esports que s'hi desenvolupen i només van a practicar a fora esports que no s'hi fan, per exemple, el tennis a Cassà o a Girona, la natació a Caldes...

Masculí

Femení

Aquí teniu els resultats de l'enquesta de quin és l'esport preferit de cada sexe.

	MASCULÍ	FEMENÍ
Aeròbic	0%	3.5%
Arts marcial	3.6%	1%
Bàdminton	0%	1%
Bàsquet	17.5%	34.5%
Beisbol	0%	1%
Caçar espàrrecs*	1.4%	0%
Ciclisme	3.6%	1%
Dansa	0%	8.3%
Equitació	0%	3.5%
Esquí	0%	2.3%
Futbol	37%	8.3%
Handbol	23%	2.3%
Hoquei	0%	2.3%
Motocròs	3.6%	0%
Natació	0%	6%
Pànxing*	0%	3.5%
Patinatge	0%	8.3%
Rugbi	0%	2.3%
Tennis	1.4%	1%
Voleibol	0%	3.5%
Cap	6.7%	1%

NOTA: Anar a caçar espàrrecs és un esport d'alta competició que s'ha posat de moda. Els espàrrecs aconseguits són per al consum propi. Per més informació visiteu la pàgina web: www.lacaçadelesparrec.net

Tot i que hi ha molta gent que no sap què és el panxing estem segur que el practiquen. El panxing és l'esport realitzat per la majoria d'alumnes durant les hores de classe.

Patinatge

Volíem comentar-vos que alumnes d'aquest centre – IES Llagostera –, juntament amb altres companyes de més edat i amb una selecció de patinadores de Maçanet, han participat en la modalitat de " Grup Show " competint en diferents campionats. Al de **Platja d'Aro** van aconseguir un primer lloc que els va donar accés al **Campionat de Catalunya**. També s'hi van classificar i van passar al **Campionat d'Espanya**. Els bons resultats aconseguits les portaran finalment al **Campionat d'Europa** que se celebrarà al maig a Alemanya. **Enhorabona!**

Cal remarcar que Llagostera és l'únic club de tot Espanya que ha aconseguit participar en el Campionat d'Europa en dues modalitats.

Patinatge: un somni sobre rodes

Aquest any, les patinadores més grans del C.P. Llagostera han aconseguit quelcom inesperat. Dirigides per l'Eva Estanyol, han portat el nom del nostre poble al cim més alt que qualsevol esportista pot aspirar. Però la veritat és que aquesta és una llarga i bonica

història, que val la pena assaborir a poc a poc...

Tot va començar el dia 9 de setembre del passat 2001. Se celebrava a Platja d'Aro el campionat provincial de patinatge artístic en la modalitat "grup-show". Les nostres patinadores,

acompanyades per set noies i un noi del C.P. Maçanet, després d'entrenar durament hores i hores els dotze mesos de l'any, van presentar dos números increïbles. El disc curt (en què podien participar un màxim de dotze patinadors), es deia *Somnis* i era el resultat

d'una encertada combinació de música clàssica, uns violins molt alegres i una interpretació perfecta del que pot arribar a representar un somni. Pel que fa al disc llarg (en què podien participar un mínim de tretze patinadors), s'anomenava *Africans* i era una agressiva mescla de ritmes exòtics basats en tambors i instruments de percussió. Van arrasar i van quedar primeres tant en el curt com en el llarg. Se n'anaven a campionats de Catalunya!

La cita era els dies 29 i 30 de setembre i el lloc era la ciutat tarragonina de Reus. Allà les coses també van anar molt bé: segones amb *Africans* i quartes amb *Somnis*. S'havien classificat per a campionats d'Espanya!

Salou era la seu de la següent "eliminatòria". Calia entregar-se al màxim i estar ben concentrades per quedar entre els primers llocs. La sort va somriure de nou a les llagosterenques, ja que varen mantenir la segona posició amb el disc llarg i obtingueren la tercera amb el curt. Acabaven de guanyar-se el bitllet que les portaria a Hanau (Alemanya), on es disputaria, els dies 3 i 4 de maig, el campionat d'Europa.

Després de millorar certs aspectes dels dos números, de fer alguns canvis en el vestuari i de, com no, entrenar "a tope", varen dirigir-se a l'aeroport del Prat i van volar cap a la ciutat de Frankfurt. Era la matinada de l'1 de maig. El dia 2 el van dedicar especialment a entrenar i a acabar d'enllestir els últims detalls. L'endemà era el gran dia i els nervis van començar a fer-se notar. Allò era un somni del qual no volien despertar. No, sense endur-se abans un premi a l'esforç de tant de temps entrenant. Malauradament la

pista va jugar una mala passada a les patinadores i van quedar cinquenes de divuit participants amb el disc *Africans*. El dia 4 era el torn de *Somnis*. El resultat també fou positiu: setena posició de vint clubs participants.

L'estada a Alemanya resultà una experiència molt divertida i inoblidable. La gent de l'hotel on es varen allotjar patinadores i familiars era molt amable i les va obsequiar el darrer dia amb senzills jocs de fusta. Però encara quedaven moments per a les emocions. Ja arribat el diumenge dia 5, en arribar a

Llagostera, es varen trobar amb una important aglomeració de gent que desitjava donar-los la benvinguda. L'entrenadora va voler destacar que les patinadores havien sortit a guanyar a la pista i a donar-ho tot. Les felicitem de tot cor a totes i les animem que continuïn treballant fort per poder-les acompanyar el proper any a França, on es celebrarà el pròxim campionat europeu de "grup-show". Molta sort!

Patinadores i amics del patinatge

Un horòscop "sui generis"

AQUARI (20 DE GENER - 20 DE FEBRER)

SALUT: L'alcohol no pertany a la teva edat, i el teu fetge en sortirà perjudicat.

AMICS: La teva relació amistosa està molt "xunga".

AMOR: Has fracassat en tots els aspectes, la teva relació amorosa està caient en picat. Necessites un curs intensiu d'autoestima.

DINERS: Ja saps comptar en euros? Deixa de banda les pessetes.

PEIXOS (21 de febrer - 21 de març)

SALUT: Ser "foteta" provoca un desgast important al cervell. Vigila no fos cas que et quedessis en blanc.

AMICS: Pocs amics et queden, "fotent-te'n" tant.

AMOR: Tornes a tenir una oportunitat amb ell/a, no la deixis escapar!

DINERS: No te'ls gastis en coses sense importància.

ÀRIES (21 de març - 20 d'abril)

SALUT: Patiràs una forta crisi d'afonia i un intens mal de cap.

AMICS: Els teus amics es riuran de tu i se'n burlaran.

AMOR: Per culpa del teu caràcter tossut, les teves reaccions instantànies i enèrgiques, i els teus impulsos incontrolables, la teva relació de parella serà un fracàs.

DINERS: Si no sortissis tant, la teva economia no se'n ressentiria tant.

TAURE (21 d'abril - 19 de maig)

SALUT: Si continues menjant tantes llaminadures el dentista es folrà.

AMICS: En la forta crisi que passaràs els bons amics estaran el teu costat.

AMOR: Tu i la teva parella, després de passar un temps de glòria, passareu per una forta crisi. Ell/a et deixarà sense donar-te explicacions.

DINERS: T'aconsellem que facis la pilota als teus avis, en trauràs benefici.

BESSONS (20 de maig - 21 de juny)

SALUT: Val més que comencis a fer una dieta intensiva, perquè l'estiu ja s'acosta.

AMICS: Vigila!! Et sortiran amics per totes bandes, per aconseguir la teva dieta.

AMOR: Pots tenir una nova oportunitat. Aprofita-la!!!!

DINERS: Si participes a la rifa algun dia o altre et tocarà. Que la sort t'acompanyi!!

CRANC (22 de juny - 23 de juliol)

SALUT: Si continues viciada amb la televisió patiràs greus problemes de vista.

AMICS: Els teus amics se'n "fotran" de les teves ulleres de cul de got.

AMOR: La millor solució perquè puguis lligar és que et posis lents de contacte. Però si consideres que són massa cares no pateixis, algun dia o altre trobaràs la teva mitja taronja.

DINERS: Els teus pares faran una recol·lecta per poder pagar les lents.

LLEÓ (24 DE JULIOL - 23 D'AGOST)

SALUT: Després de tant de "cuento" potser serà veritat que tens mal de debò.

AMICS: Et diran "borde", però tu, tranquil·la, tenen raó.

AMOR: El teu amor platònic no és tan bo com tu et penses, o potser sí. Però no et serà fàcil d'aconseguir, alguna cosa us impedirà sortir.

DINERS: T'arruïnaràs de tan enviar sms que no et donaran res a canvi, només uns nombres vermells ben elevats.

VERGE (24 d'agost - 23 de setembre)

SALUT: L'excés de xocolata et provocarà greus problemes d'estrenyiment. Menja més verdura!

AMICS: **Encara que no t'ho pensis els tens el teu costat.**

AMOR: S'acosta l'estiu i l'amor fluïrà, i et sortiran "ligues" per totes bandes.

DINERS: Per culpa de la xocolata portaràs la teva família a la ruïna.

BALANÇA (24 de setembre - 22 d'octubre)

SALUT: Bona salut i força al canut.

AMICS: La cosa anirà bé metre tinguis €. Compra't els amics.

AMOR: Aniran i vindran de la mateixa manera que els calers.

DINERS: Els diners no fan la felicitat, però alguna cosa ajuden! Inverteix en borsa. Segur que les teves accions puguen!!! Però en un moment donat baixaran en picat, t'arruïnaràs, i acabaràs com els teus amics, pobres com rates !!

ESCORPÍ (23 d'octubre - 22 de novembre)

SALUT: Ens sap greu, però aquest mes et trobaràs molt bé! Deixa les campanes per al campaner.

AMICS: T'han sentir tocar campanes (sentir-te a tu), quedaran ben sonats!

AMOR: La cosa pot millorar, tot i que és difícil. Empitjorarà!!!!

DINERS: Si continues així, la cosa anirà bé.

SAGITARI (23 de novembre - 20 de desembre)

SALUT: Per culpa de les aventures de cap de setmana vas sempre "zombi".

AMICS: En aquests moments pateixes una gran crisi d'amistat, tu saps el perquè.

AMOR: T'ha deixat moltes vegades i encara li vas al darrere.

DINERS: Amb l'augment de preu del tabac, la teva economia es pot desaparar.

CAPRICORN (21 de desembre - 19 de gener)

SALUT: En principi estàs bé; si continues així només diràs: MESTOY ESTRESANDO!!!

AMICS: És una de les úniques coses que et van bé.

AMOR: Acabaràs malament amb els teus amors.

DINERS: Ja que no et tornen els calers, passaràs per una forta crisi econòmica.

Acudits

FEMINISTES

Què farien les dones sense els homes? Domesticar un altre animal.

Tots els homes tenen un preu, però la majoria estan en oferta.

Per què Tarzà és home i no dona? Perquè necessitaven un home musculós amb un cervell de mico.

En què s'assemblen el homes i les pizzes? Que els truques i en deu minuts els tens calents a casa.

Els quatre animals de la dona: 1) Un visó a l'armari, 2) Un jaguar a la porta, 3) Un tigre al llit, i 4) Un burro que la mantingui.

Què tenen en comú l'home i la gamba? Que se n'aprofita tot menys el cap.

Quantes neurones té un home?

- Dos: una a la UVI, i l'altra a l'atur.

MASCLISTES

Què fa una dona quan surt de la cuina? Turisme.

Un borratxo a una dona:
-Lletja, més que lletja! I l'altra: -Borratxo! I aquest contesta: - Sí, però a mi se'm passarà demà.

Una noia entra en una biblioteca i pregunta al bibliotecari: -*El Llibre de les Grans Dones de la Història*, si us plau? I ell contesta: -Al prestatge del fons, a Ciència Ficció.

Com saps quan una dona dirà alguna cosa intel·ligent? Quan comença la frase dient: Un home em va dir una vegada

...

Els científics han descobert un aliment que fa disminuir el desig sexual de la dona en un 90%. Es diu pastís de noces.

Per què l'estàtua de la Llibertat és una dona? Perquè necessitaven un cap buit per posar-hi el restaurant.

En què s'assemblen els dofins i les dones? Que tots diuen que pensen però ningú no ho ha demostrat.

Com es pot donar més llibertat a una dona? Ampliant-li la cuina.

ALTRES

¿Cómo sería en japonés, mono paseando con perro en

la playa? King Kong con can en Cancún.

Com es diu el ministre de treball japonès?
Quepenquitamara.

¿Cómo se llama el ministro de los navales japonés?
Siseundemaogo.

Què fa un borratxo davant una computadora? Esperant el CD RON.

Què és un punt rosa enmig del jardí? Una formiga adolescent.

Què és un punt verd enmig de la carretera? Una formiga dirigint el trànsit.

Què li va dir una foca a una altra foca? Necessitem un focu.

Què és un mul? Una palet glandiosa.

Què és pitjor que trobar-se un cuc en mossegar una poma?
Trobar mig cuc.

Mare, ja no sóc verge! -Com pot ser, si només tens 9 anys!
- Ara sóc pastoreta, mami.

Diu una noia a la seva amiga: -Jo he tingut tres xicots (l'Albert, en Rigobert, i en Robert). L'amiga li diu: tots tres acaben igual. I l'altra contesta: - Sí, deixant-me plantada.

Núria Parera
Adrià Guinó
Sandra Vall-llovera
Berta Pérez

Humor

Chistes y chistes gráficos

LOS ALPINISTAS

Dos alpinistas están en una pared vertical altísima cuando uno se desprende y empieza a caer. El otro no puede verle, y pregunta:

- ¿Pepe? ¡Pepe! ¿Estas vivo?
- Sí...
- ¿Te has golpeado la cabeza?
- No...
- ¿Qué te has roto?
- Nada...
- ¿Cómo te encuentras?
- Perfectamente...
- Espera y bajo a ayudarte. ¿Cuántos metros estas por debajo de mí?
- 750... 800... 850... 900...

MORALEJA

La profesora dice:

Pablito venía para la escuela, pisó una cáscara de banana se cayó y se quebró una pierna.

¿Qué hay que aprender de esto Juanito?
¡Qué no hay que venir a la escuela!

LA PREGUNTA...

Un niño le pregunta a su profesor:
¿Cuánto pesa la tierra?

Y el profesor contesta:

Buena pregunta, averígualo y mañana me lo lees.

Al día siguiente el profesor pregunta si alguien lo sabe, pero ninguno lo ha encontrado y el profesor dice:

Pesa 132.243.299 toneladas.

Y el mismo niño que le hizo la pregunta le responde:

¿Con gente o sin gente?

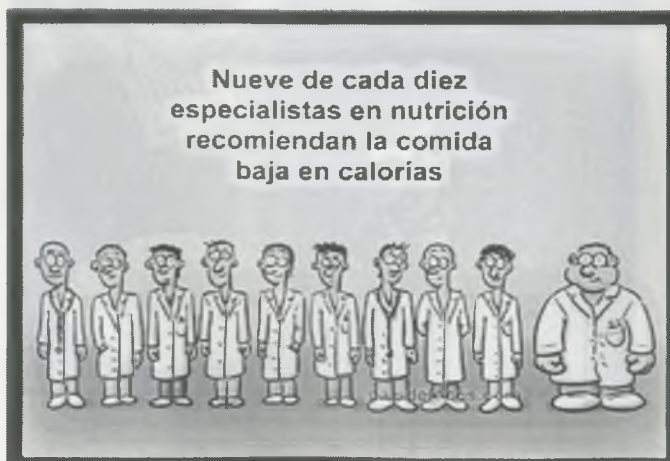
LAS MUÑECAS

Una señora va a una tienda y dice:
¿Por favor, tienen muñecas?

Tenemos la Princesa que vale 4.000 pesetas, y la Divorciada que vale 14.000 pesetas.

¿Y esa diferencia de precio?

Pues muy fácil, la princesa lleva su vestido sus zapatos y la divorciada lleva un apartamento, casa en la playa y el coche.

SE VENDE

Vendo máquina d scribir qu l falta una ltra.

EN UNA TIENDA DE TRAJES...

¿Tiene trajes de camuflaje?
Los tenía, pero no los encuentro.

LAS EMPANADAS

Un señor vendía empanadas y decía:
¡Caliente las empanadas, caliente las empanadas!
Una señora le compró y estaba fría la empanada y, le preguntó al señor que por qué estaban frías y él le dijo que por eso:
¡Caliente las empanadas!

ERA TAN, TAN...

Era un hombre tan feo, tan feo, tan feo,
que cuando nació el médico le dijo a su madre:
Tranquila, hemos hecho lo posible para que no saliera.

DE BRAGAS

¿Qué le dicen unas bragas a otras?
-¿Qué coño nos ponemos hoy?

ADIVINANZA

¿Qué son mil dientes y dos ojos?
- un cocodrilo

¿y mil ojos y dos dientes?
- un autobús del inserto

BARBIE Y KEN

¿Por qué Barbie no puede tener hijos?
- Porque Ken esta en otra caja

PECOSO

El pecoso que va al confesionario y surge esta conversación de iniciación entre el cura y el pecoso:
CURA: ¿Pecas Hijo?
PECOSO: Hasta en el culo padre...

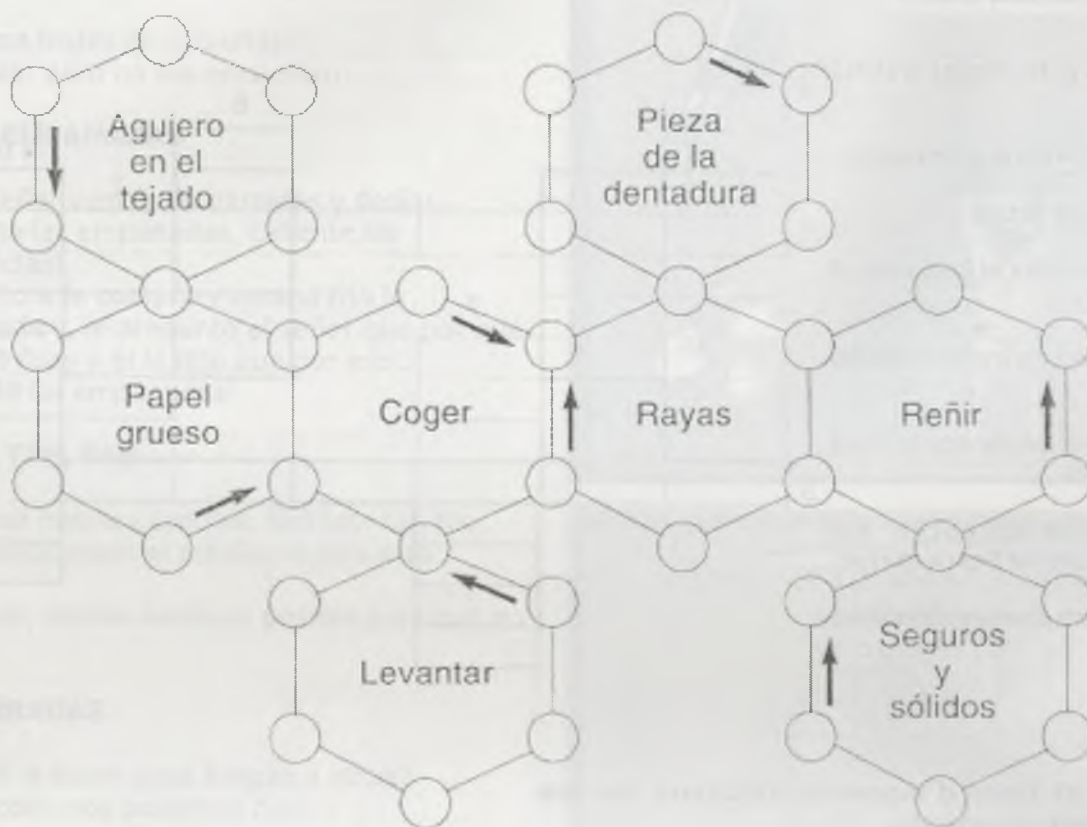

Patricia Sánchez-Toni Carrillo – Estel Jovanet

Eureka!

Autopanal

Comienza por donde indican las flechas y siguiendo su dirección responde a las definiciones que encuentres dentro del panel.

Wordsoup

A	S	T	P	O	R	T	R	A	I	T	W
V	T	B	U	K	G	M	J	M	D	Z	L
C	A	R	R	I	A	G	E	A	X	C	D
O	K	A	W	P	R	L	M	S	O	S	P
F	E	S	O	I	L	B	U	T	L	E	R
F	H	R	L	N	I	X	R	E	C	J	F
I	V	B	V	S	C	Y	D	R	F	R	I
N	Z	E	E	T	B	P	U	Q	T	I	A
P	C	A	S	T	L	E	R	I	M	X	N
S	T	K	M	A	O	B	E	X	V	H	C
U	F	L	E	J	O	U	R	N	E	Y	E
R	W	Q	M	A	D	M	A	N	X	J	E

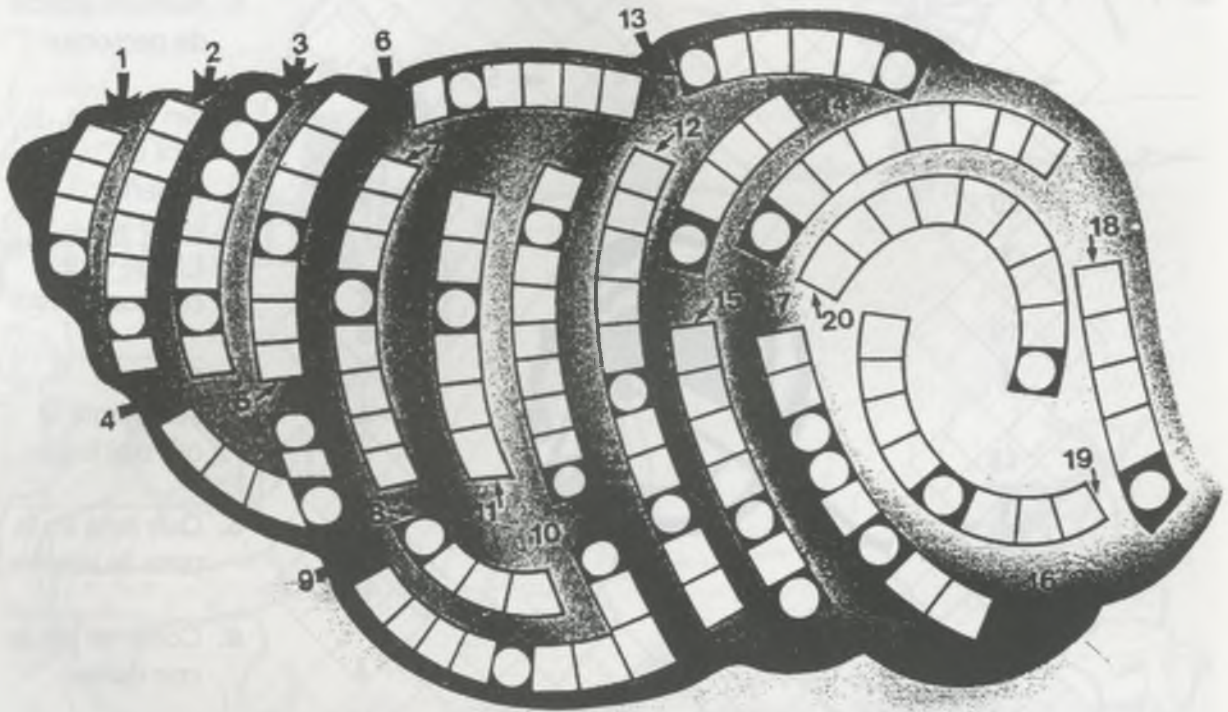
Find these words:

Master, Coffin, Butler, Stake, Soil, Fiancée, Blood, Murderer, Carriage, Garlic, journey, Wolf, Castle, Portrait, Wolves, Madman

Crucigrama con mensaje

La primera parte se resuelve como un crucigrama, es decir, **contestando las definiciones** que nos muestra el encasillado y siguiendo la **dirección que señalan las flechas**. Una vez contestadas las definiciones, **con las letras que están dentro de los círculos**, trata de responder la pregunta final. ♦

DEFINICIONES

1. Sinónimo de toro.	11. Descanso entre clase y clase.
2. Profesiones y ocupaciones habituales.	12. Lo es la guitarra.
3. Sinónimo de aman, estiman.	13. Sirve para salir y entrar en una casa.
4. Lo llevan los toros en la frente.	14. Con ellos vemos.
5. Vidrio que se pone en las ventanas.	15. Persona que se dedica a enseñar.
6. Conjunto de ovejas.	16. Molusco de gran tamaño, y lo es el dibujo de este crucigrama.
7. Voces que emiten los perros.	17. Sinónimo de niño.
8. Tela gruesa que hace cordoncillo.	18. Sinónimo de terreno o tierra de cultivo.
9. Corrales grandes de una casa de campo.	19. Venir con ímpetu sobre una persona.
10. Dar golpes fuertes con la cabeza, topar.	20. Perteneciente al cielo.

¿Qué quieres ser?

Eureka!

Relojgrama

Partiendo del cuadro señalado con una flecha y avanzando en el sentido de las agujas del reloj, escribe las soluciones a las siguientes definiciones. ♦

1. Número grande de personas: _____
2. Sin malicia, fácil de engañar: _____
3. El que viste con buen gusto: _____
4. Color semejante al oro o al limón: _____
5. Que está en la parte de adentro: _____
6. Cortar un dibujo con tijeras: _____
7. Lugar donde se apoya la cabeza en la cama: _____

8. Centro para tratamiento de enfermos: _____
9. Perteneciente a la infancia: _____
10. Acción de negar: _____
11. Donde nos recibe el médico: _____
12. Reunión de personas para conversar: _____
13. Necesidad inmediata: _____
14. Persona que tiene nervios: _____
15. Despedir un cuerpo rayos de luz: _____
16. Excesivamente pequeño: _____
17. Persona que posee un título académico: _____
18. Persona que lucha: _____
19. Empezar a aparecer la luz del día: _____
20. Lo hacen las brujas: _____

Anacronismes

En aquesta escena de l'edat de pedra hi ha alguns anacronismes o objectes que no pertanyen a l'època. En sabríeu trobar vuit?

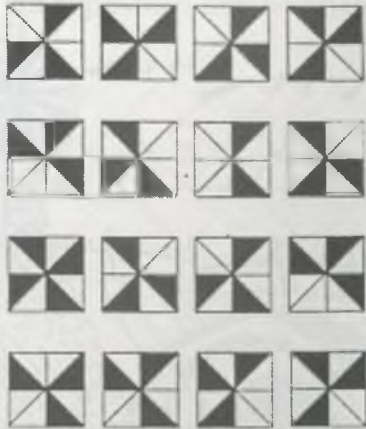
Jocs

Kelogramma

Per Núria López i Olga Vidal

Agudiza la vista

Dentro del recuadro aparecen varias figuras, fíjate en ellas y responde la siguiente pregunta

¿Cuántas veces aparece esta figura en el recuadro?

Jeroglíficos

Fíjate bien en los dibujos e intenta responder las preguntas que se plantean

¿Cómo ha estado el día?

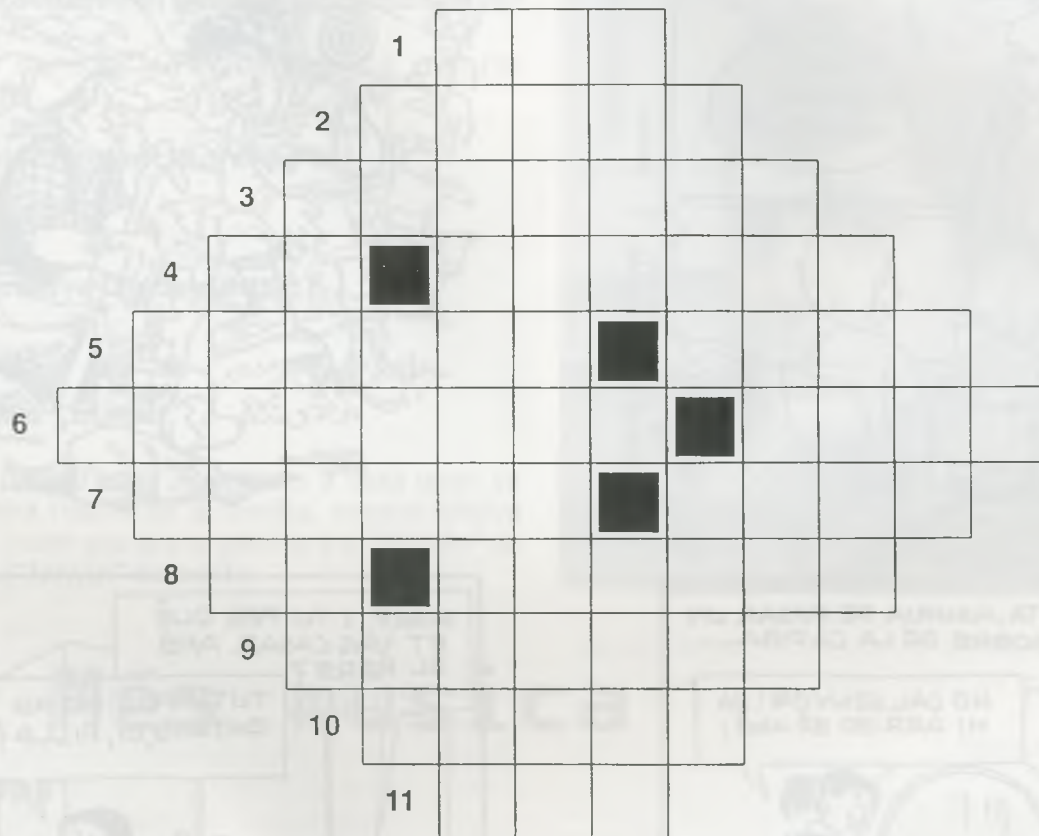
¿Qué es mayoría?

16. Engañar a alguien es jugarle una mala pasada.

20. Las frutas son frescas.

Crucigrama

Para realizar este crucigrama debes leer las definiciones e instrucciones y escribir su respuesta de izquierda a derecha. ♦

1. Astro rey.
2. Mancha oscura en la piel.
3. Camino en el bosque.
4. Artículo femenino. El reloj sirve para medir el paso del...
5. Monedas, billetes. Contrario de mucho.
6. Viven en un hormiguero. Zona de la tierra situada más al norte o al sur.
7. Sinónimo de descansar, recostar. Epidermis.
8. Adjetivo posesivo. Día después de hoy.
9. En clase tenemos una gran...
10. Cuando me despido de alguien digo...
11. Masa hecha con agua, harina, sal y levadura.

Riure per ser feliç

El projecte de la banda d'en Joan heu volgut acabar-lo, per què?

Hi ha material, i pel seu caràcter intemporal.

Com serà aquest projecte?

Si ha de sortir bé, serà un disc amb cançons seves i amb moltes col·laboracions.

Que vau pensar quan us van dir que els Sopa se separaven després de quinze anys?

Vaig pensar: Crònica de una muerte anunciada.

La millor definició d' ell?

No definir-lo.

L' afectava la popularitat?

L'odiava.

D'on ve " Ninyín"?

Això ho sap molt poca gent: a casa quan va néixer, era l'últim de la família, encara faltava en Pau, i com que era el petit era el "Ninyín" de la mare ("Ninyín" de petit).

Moltes gràcies a en Carles per les seves respostes.

Moltes gràcies també a Ninyín per quinze anys de música. Espero que sigui on sigui segueixi tocant.

Anna Ramírez Càceres

Més música

Estopa

Les seves cançons tenen la capacitat de transmetre sensacions i sentiments. José Muñoz, té 22 anys, guitarra i veu. David Muñoz, de 25 anys, vocalista, des de la fàbrica d'accessoris per automòbil, lloc de la musica espanyola.

Amb 1.300.000 discos venuts en tot el món (1.200.000 a Espanya) del seu primer àlbum, "ESTOPA" ha aconseguit arribar al totes les capes de la societat.

A mes de l'èxit a Espanya, estan aconseguint infectar amb les seves lletres i la seva música moltes altres persones en aquest planeta. Exemples? EUA, Mèxic, Argentina, Xile, França, Alemanya, Itàlia i Taiwan.

Ara tornen amb un nou disc " DESTRANGIS".

Premis:

- premi Amigo 2000 a l'artista revelació
- premi Amigo 2000 al millor grup espanyol

Riure per ser feliç

- premi Ondas 2000 a l'artista revelació espanyol
- premi de la Cadena Dial al disc SuperDial més votat
- premi al millor vídeo musical en la V Edició dels premis de la música en "Cacho a Cacho"

Shakira

Vol dir "plena de gràcia" en libanès i "deessa de la fortuna" en indi. Als 18 anys salta a la fama amb el seu disc "Pies descalzos".

Shakira, Isabel Mebarak Ripoll, neix el 2 de febrer de 1977. Amb només 8 anys compon la seva primera cançó. Els dos primers discos van ser "Magia", als tretze anys, i "Peligro" als quinze. Amb "Magia" s'inicia la "shakiromania".

Continua l'àlbum "Dónde están los ladrones", amb Emilio Estefan com a productor executiu i la mateixa Shakira com a productora artística. Les seves millors cançons són "Ciega, sordomuda" i "Ojos así".

"Shakira MTV Unplugged" es grava en directe el 12 d'Agost de 1999.

La seva inconfusible veu, rica en matisos, el seu estil fresc, una mica irreverent, i la seva joventut desbordant de vitalitat l'han convertit en l'artista de major acceptació a Colòmbia. L'èxit de Shakira es basa en el fet que les seves cançons són molt fàcils d'entendre.

Shakira ha estat aclamada a Colòmbia, el seu país natal, com l'artista del mil·leni.

Àlex Ubago

Els seu nom real es Àlex Martínez de Ubago i té 18 anys. La seva xicota va ser la causant que Àlex s'introduís en el món de la música.

Ell compon les seves cançons, el seu pare les escolta i decideix fer-les arribar a un conegut seu (màner de La Oreja de Van Gogh, Duncan Dhu o M-Clan). Tothom queda impressionat amb la seva veu. A partir d'aquell moment, sense adonar-se'n es converteix en artista.

L'octubre de l'any passat es decideix el productor ideal per a l'Àlex: Jesús N. Gómez. Àlex i Jesús es comencen a veure, a seleccionar cançons pel seu disc. I així acaben el disc a finals de maig. A l'enregistrament intervé la veu d'Amaya Montero de La Oreja de Van Gogh.

En el disc podem escoltar balades com "Sabes", o músiques una mica més ràpides com "Qué pides tú" o el tema més demanat, que és "A gritos de esperanza".

Preferències dels alumnes:

1. Estopa
2. Shakira
3. Jennifer Lopez
4. Anastacia
5. Alicia Keys
6. Pink
7. Enrique Iglesias
8. El canto del loco
9. Eminem
10. Kylie Minogue

Llista dels 40 principals

1. Alizée
2. Antonio Orozco
3. Natalia
4. Enrique Bunbury
5. El canto del loco
6. Ismael Serrano
7. Alenis Morissette
8. Chayanne
9. Zucchero
10. Alicia Keys

Notícies

Alejandro Sanz, en l'edició dels premis Grammy, va actuar juntament amb les Destiny's Child. Ah! I la guanyadora va ser Alicia Keys, premiada amb cinc estatuetes.

Aaron Carter col·laborarà en un disc amb el seu famós germà Nick, dels BSB.

Robbie Williams ha trobat el seu nou amor. L'afortunada es diu Alison Gunn, i tot indica que la relació sembla que és seriosa.

Mariah Carey, després de ser plantada, de nou, per Luis Miguel, ha trobat un nou refugi. Aquest ha estat, ni més ni menys que... Eminem! Ja corren rumors que això és alguna cosa més que una simple???????? això no ha estat tot! Després de haver tallat amb la cadena de música Virgin Records, al gener, ha sigut recompensada amb 28 milions de dòlars!

El nou senzill de Celine Dion, "A new day has come" està arrasant moltíssim, ja que en aquest disc ha canviat el seu estil, afegint-hi una mica més de ritme.

Chayanne ens ha sorprès amb la seva nova cançó "Torero", que està triomfant per tot Espanya. Però és un torero sense maletes, pel fet que en arribar a Espanya se li van perdre les maletes a l'aeroport.

En el videoclip "Get the Party Started" de Pink, la noia que l'acompanya és realment la seva millor amiga des de la infància.

Más sobre Estopa

Hace ya dos años, en octubre de 1999, irrumpieron en la música española como un torbellino de talento innovador y personal. Su capacidad para convertir en poesía las cosas de la calle utilizando su propio lenguaje, creando unas canciones llenas de veneno, les ha llevado a batir todos los récords de ventas en un grupo debutante.

Su éxito son las letras, también lo es su música. ¿Qué son estas canciones? ¿Pop? Rumba? ¿Rock? ¿Tecno? ¿Qué son esos cambios de ritmo? ¿Qué son esas guitarras que parecen sacadas de una película de Tarantino o de los grupos californianos de música surf? ¿A qué se parece todo esto? Sólo hay una respuesta: ESTO ES ESTOPA.

Sus canciones rebosan capacidad para transmitir sensaciones y sentimientos. Podría decirse de ellas que son "canciones con veneno" (David Muñoz). Y estas canciones son las que llevaron a José Muñoz, de 22 años, guitarra y voz, y a su hermano David de 25 años, vocalista, desde la fábrica de accesorios para automóvil en la que trabajaban al lugar que ahora ocupan de números uno indiscutibles de la música española.

Con 1.300.000 discos vendidos en todo el mundo (1.200.000 en España) de su primer álbum, "Estopa", significa que han conseguido llegar a todos los estratos de la sociedad. El éxito de ESTOPA ha sido como la piedra que cae en el agua y sus ondas van creciendo más y más, expandiéndose con el boca a boca. Ese es el gran mérito de estas "pequeñas bestias" de Cornellá, y no el resultado de una gran campaña de marketing.

Con José Manuel Muñoz, ás del éxito en España, están consiguiendo infectar con sus letras, su música a muchas otras personas en este planeta. Su disco de debut se ha editado ya en 11 países, entre los que se incluyen Estados Unidos de América, México, Argentina, Chile, Francia, Alemania, Italia... e incluso Taiwán. Por América han estado ya varias veces de gira, con un gran éxito de crítica y público. Ahora ESTOPA vuelve con un nuevo disco,

"Destrangis", que incluye 13 nuevos temas (uno de ellos grabado en directo). "Destrangis" se grabó entre junio y septiembre del 2001 en los estudios Sonoland de Madrid y El Cortijo de Málaga, con la producción musical de Sergio Castillo, con su colaborador habitual. La masterización se realizó en los estudios Metrópolis de Londres y ha estado a cargo de Ian Cooper, que ha trabajado con artistas de la talla de Bryan Ferry, David Bowie, Iggy Pop, Thin Lizzy o Peter Gabriel.

Las canciones de ESTOPA ponen ante nosotros algo esencial: talento, canciones, un sonido personal y ese "algo" especial que se puede sentir bajo la piel cuando se les escucha por primera vez, y que perdura a lo largo del tiempo, haciendo que cada escucha aumente la necesidad de volver a escucharlo .

Por esto, ESTOPA han conseguido unificar criterios y gustar a todo el mundo. Ser un grupo de ventas masivo y a la vez el grupo de culto más importante de la música española en los últimos años. Un grupo del que la gente conoce, no solo las canciones de los discos, sino las incluidas en sus singles, las que tocan en directo y hasta las maquetas. La "estopamania" se ha desatado en España, en Europa, en América... y hasta en Taiwán.

Vero Margaux, Núria P, Jenny i Bouchra

Més que música

Operación Triunfo

Per Olga Vidal i Nuria López

FITXES:

VERÓNICA:

Data de naixement: 18-07-1978
 Lloc de naixement: Elx (ALACANT)
 Signe: Cranc
 Color dels ulls: Marrons
 Color dels cabells: Ros fosc
 Alçada: 160 cm

MANU TENORIO:

Data de naixement: 01-04-1975
 Lloc de naixement: Sevilla
 Signe: Àries
 Color dels ulls: Blaus
 Color dels cabells: Ros fosc
 Alçada: 182 cm

NURIA FERGÓ:

Data de naixement: 18-04-1979
 Lloc de naixement: Nerja (MALAGA)
 Signe: Àries
 Color dels ulls: Marrons
 Color dels cabells: Castany
 Alçada: 170 cm

DAVID BUSTAMANTE:

Data de naixement: 25-03-1982
 Lloc de naixement: Sant Vicente de la Barquera(CANTABRIA)
 Signe: Àries
 Color dels ulls: Marrons
 Color dels cabells: Castany fosc
 Alçada: 175cm

GENO MACHADO:

Data de naixement: 15-05-1982
 Lloc de naixement: Las Palmas de Gran Canaria
 Signe: Taure
 Color dels ulls: Marrons
 Color del cabell: Castany clar
 Alçada: 162 cm

ALEJANDRO:

Data de naixement: 10-01-1978
 Lloc de naixement: València
 Signe: Capricorn
 Color dels ulls: Marrons
 Color del cabell: Castany
 Alçada: 175 cm

MIREIA:

Data de naixement: 25-06-1982
 Lloc de naixement: Vilaseca (TARRAGONA)
 Signe: Cranc
 Color dels ulls: Marró verdós
 Color del cabell: Ros
 Alçada: 162 cm

ALEX:

Data de naixement: 30-06-1981
 Lloc de naixement: Vilassar de Mar (BARCELONA)
 Signe: Cranc
 Color dels ulls: Blaus
 Color del cabell: Ros
 Alçada: 181 cm

CHENOA:

Data de naixement: 25-06-1975
 Lloc de naixement: Argentina
 Signe: Cranc
 Color dels ulls: Marrons
 Color del cabell: Castany vermellós
 Alçada: 165 cm

NAIM THOMAS:

Data de naixement: 26-10-1981
 Lloc de naixement: Barcelona
 Signe: Escorpi
 Color dels ulls: Marró verdós
 Color del cabell: Castany
 Alçada: 170 cm

GISELA:

Data de naixement: 01-01-1979
 Lloc de naixement: Barcelona
 Signe: Capricorn
 Color dels ulls: Mel
 Color del cabell: Ros fosc
 Alçada: 169 cm

JUAN:

Data de naixement: 02-03-1973
 Lloc de naixement: Laredo(SANTANDER)
 Signe: Peixos
 Color dels ulls: Verds
 Color del cabell: Castany fosc
 Alçada: 180 cm

NATALIA:

Data de naixement: 11-12-1982
 Lloc de naixement: San Lucas de Barrameda(CÁDIZ)
 Signe: Sagitari
 Color dels ulls: Marrons
 Color del cabell: Ros
 Alçada: 162 cm

DAVID BISBAL:

Data de naixement: 05-06-1979
 Lloc de naixement: Almería
 Signe: Bessons
 Color dels ulls: Marró clar
 Color del cabell: Ros
 Alçada: 175 cm

ROSA:

Data de naixement: 14-01-1981
 Lloc de naixement: Granada
 Signe: Capricorn
 Color dels ulls: Marrons
 Color del cabell: Castany
 Alçada: 173 cm

JAVIAN:

Data de naixement: 18-09-1974
 Lloc de naixement: Dos Hermanas (SEVILLA)
 Signe: Balances
 Color dels ulls: Verds
 Color del cabell: Ros fosc
 Alçada: 175 cm

Interculturalitat

La figura del mediador a l'IES

Primer de tot intentaré explicar qui és el mediador i quines funcions té a a l'IES. El mediador és una persona que ajuda els professors del centre, els alumnes magrebins i els pares a mantenir una conversa. Fa el paper de traductor. A més, fa de mediador davant de problemes i ens ajuda a tots plegats a trobar solucions i a procurar que la convivència sigui bona.

L'Amhed ,que és com és diu el mediador del nostre poble, en el nostre centre ens ha ajudat a millorar la relació amb els pares dels alumnes magrebins.

Els pares d'aquests alumnes, per qüestions de treball, sovint tenen dificultats per assistir a les reunions que es realitzen al llarg del curs amb el centre, i deleguen aquesta feina a les mares. Com que hi ha un tant per cent molt alt que no entenen ni el català ni el castellà, la comunicació amb el centre és mínima, per no dir nul·la.

Ara la situació ha millorat molt. A principi de curs mantenim una reunió amb totes aquestes mares en què les informem del funcionament del centre, del reglament, etc. També se'ls fa saber que és important que vinguin a parlar amb els tutors dels seus fills, tant si és per iniciativa pròpia com si els crida el tutor. Això ha fet que de mica en mica els alumnes se sentin més integrats en el sistema educatiu, en observar que entre els seus pares i el centre hi ha comunicació.

Fabiola Sanz

Pensem-hi!

Viure en un infern

El meu nom és Guzman i vinc d'un petit i miserable poble del sud d'Àfrica. Sóc jove, però prou espavilat per comprendre les idees que té la societat dels països del nord. «Quines ideologies!» em dic cada matí quan em llevo. També em pregunto: De debò són ells els desenvolupats prepotents del planeta? Fa tres anys que he immigrat cap als països del nord i encara no comprenc aquesta terrible discriminació que practiquen cap als estrangers, concretament cap aquells que tenen una raça, una cultura, una religió, unes idees o un físic diferent.

Durant aquests darrers anys he après a conviure amb la por, el pànic i l'angoixa dins el cos. He passat el calvari de ser amenaçat, insultat i fins i tot apallissat. Què he fet jo per merèixer tot això? Sóc el culpable de néixer en un lloc i

amb un aspecte físic diferent? Aquestes preguntes em porten cap a la mort. Encara no comprenc com puc estar viu després de totes les terribles situacions que he viscut. Per començar vaig arribar en aquest lloc, Barcelona, a través d'un camí que em conduïa cap a la mort. Vaig arriscar la vida durant dos mesos per arribar a un lloc suposadament millor, i amb una hora en aquest infern m'adono que la puc perdre sense escrúpols. No només he rebut físicament, sinó que també m'han maltractat psíquicament. M'agradaria fugir d'aquest calvari, però això no és tan fàcil. En el meu país l'escassetat, la misèria i la fam són els problemes més corrents. En canvi els ciutadans d'aquí no saben apreciar les grans comoditats que tenen, i per tant decideixen criticar els més

febles, els que són diferents a ells.

Encara tinc una petita esperança dins el meu cor que m'ajuda a viure el dia de cada dia dins aquest món infernal. Aviat espero tenir una bona situació econòmica per poder tornar al meu país d'origen. Un cop allà ajudaria la meua família i el meu poble. Més endavant em casaria amb la dona dels meus somnis, la Dea, i tindria fills amb ella. Però el que mai no faré serà enviar els meus fills cap a les endimoniades terres del nord, els poderosos països desenvolupats.

Nuri Puig Prunell

Una dura experiència

En aquesta redacció intento posar-me a la pell d'una nena de nou anys anomenada Zakie.

Hola, em dic Zakie i tinc nou anys. Vaig néixer al Marroc, tinc dos germans, un de tres i l'altre de dotze anys, i una germana de quinze anys. A casa hi havia problemes econòmics i els meus pares van marxar cap a Espanya per buscar feina, guanyar diners i poder-nos venir a buscar.

Després de dos mesos d'haver marxat, vam poder contactar amb ell i ens va enviar els diners perquè poguéssim anar cap a Espanya, concretament ell era en un

poble que es diu Hospitalet, prop de Barcelona.

Un vaixell molt i molt vell ens va portar del port de Rabat fins al port de Barcelona. Vam navegar dia i nit perquè el vaixell anava molt a poc a poc. El viatge va ser molt dur a causa de la tempesta que feia i se'm va fer molt llarg. Va arribar un moment que em pensava que no arribaríem, que ens quedariem pel camí. Després d'unes hores vam arribar.

El pare ens estava esperant al port i ens va rebre amb molta alegria. Jo estava il·lusionada per arribar a la casa i per veure

com era la gent. El pare em va explicar que hauria de continuar anant a l'escola, començar a aprendre una altra llengua per poder parlar amb els companys de l'escola...

Vam arribar un divendres a la tarda i jo el dilluns ja anava cap al col·legi. Al arribar allà em vaig trobar que parlaven una llengua i que jo no entenia, però encara vaig tenir la sort que hi havia una nena marroquina a la mateixa classe que jo i em vaig posar al seu costat. Ella m'ajudava a entendre una mica les explicacions del professor. Jo em pensava que els nens i

nenes de la meua classe serien més simpàtics, però vaig veure que no, que de simpàtics no en tenien res, mes aviat em miraven amb cara d'odi i la meua amiga em va explicar que el nostre poble no era ben acceptat en la societat on ens trobàvem en aquell moment. És molt dur veure com l'altra gent

no et vol, veure com et rebutgen i et deixen de costat, és molt dur haver de viure en aquestes condicions durant tots els anys d'escola, és molt dur...

Des d'aquell dia no he obtingut cap ajut per part dels meus companys d'estudi, ells em deixen marginada tot i que

jo no els he fet res de dolent. Em sento desplaçada i moltes vegades penso que quan sigui mes gran tornaré al meu país. Com a mínim la gent allà no em deixava de banda.

Núria Brugulat 1r Batx.

Traca i el cine

Estrenes

La present edició de la nostra revista TRACA incorpora una nova secció entre les seves pàgines: la nostra, la dels cinèfils!!

-La cartellera d'aquest any 2001/02 ha estat la següent:

- *Los Otros* (Nicole Kidman)
- *El diario de Bridget Jones* (Reneé Zellweger)
- *La pareja del año* (Julia Roberts i Catherine Zeta-Jones)
- *Moulin Rouge* (Ewan McGregor i Nicole Kidman)
- *El señor de los anillos*
- *Amor Ciego* (Gwineth Paltrow)
- *Falsa identidad* (John Travolta)
- *Gosford Park* (Michael Gambon i Kristin Scott Thomas)
- *En la habitación* (Sissy Spacek)
- *Hable con ella* (Rosario Flores)
- *John Q* (Denzel Washington)
- *Monster's Ball* (Halle Berry)
- *Una mente maravillosa* (Russell Crowe)
- *La venganza del Conde de Montecristo* (Jim Caviezel)
- *The Majestic* (Jim Carrey)
- *En la habitación del pánico* (Jodie Foster)

- *Misión Imposible 2*
- *X-men*
- *La tormenta perfecta*
- *Lo que la verdad esconde*

Crítiques

- *Los Otros*: *****/ Film espectacular de procedència espanyola. El director juga amb l'ambigüitat i amb cert aire tipus Alfred Hitchcock.
- *El diario de Bridget Jones*: *****/ Explosiva comèdia que et fa veure la realitat des d'un punt de vista original i humorístic.
- *Moulin Rouge*: *****/ Tot i que és un musical, fet que amoïna molta gent, supera els límits imaginaris i interiors de la persona, fent-los volar encara més enllà.
- *Amor Ciego*: ***/ Pel·lícula diferent que comença semblant divertida i acaba sent una espècie de burla de les persones que tenen un defecte.
- *Falsa identidad*: ***/ Intrigant pel·lícula que, malgrat que és apreciablement bona, saps el final tan bon punt comença.
- *Gosford Park*: *****/ Elegant film que resulta ser una còpia, feta de nou, de l'antiga pel·lícula anomenada Cadàver per postres.

Estrenes de lloguer

- *Billy Elliot*
- *El retorno de la momia*
- *Chocolat*
- *Descubriendo a Forrester*
- *Torrente 2 (Misión en Marbella)*
- *Los padres de ella*
- *Pearl Harbor*
- *Traffic*

-Recomanacions. Per llogar-les, vaja!

- *El diari de Bridget Jones*
- *Descubriendo a Forrester*
- *Los padres de ella*
- *Chocolat*
- *Billy Eliot*
- *El retorno de la momia*

La gran gala dels Oscar

En la 74 edició del festival de cinema més important i reconegut, hi ha hagut grans sorpreses.

Actors i actrius de fama internacional han hagut de desplaçar-se al Kodak Theatre, un emplaçament diferent al dels altres anys, perquè poguessin extreure les mesures de seguretat, tot a causa dels atemptats.

Malgrat que, en les nominacions de millor actor i actriu, els Oscar estaven ben poc discutits, hi va haver una gran expectació.

La candidata i ara gran perdedora de la nit, Nicole Kidman, va haver de cedir i entregar l'apreciat lloc a l'actriu afro-americana Halle Berry, que s'emportà una grata sorpresa. El mateix succeí amb Russell Crowe, que va quedar no esquizofrènic però sí enfadat en arravatar-li l'Oscar Denzel Washington.

Aquest any passarà a la història com aquell que es donà un Oscar a actors negres com a protagonistes i no com a secundaris. Això està

bé, malgrat les decepcions d'altres que també s'ho mereixien!!!

Una mente maravillosa va ser la pel·lícula més premiada de la nit amb quatre figuretes, i la satisfacció de ser millor pel·lícula.

Moulin Rouge tampoc no es va quedar curta amb dues estatuetes: millor vestuari i millor direcció artística.

Com cada any es va fer l'entrega de l'Oscar honorífic, que aquest cop va correspondre al galan Robert Redford. Per la seva trajectòria al món del cinema, també se'n va atorgar un a Sidney Poitier.

Ha estat un any en què s'han repartit força els mèrits, i s'han premiat com a millors pel·lícules les dues esmentades anteriorment. La cerimònia també ha resultat especial, encara que en aquesta *glamourosa* gala... sempre hi ha un toc!

May (Anna Mallorquí)

Més cine

Missatges xifrats/en xifres

EL SENYOR DELS ANELLS

Primera part de la trilogia de Tolkien *La comunitat de l'anell*. L'estrena mundial va ser el 19 de desembre de 2001. La segona part, *Les dues torres*, s'estrenarà el desembre de 2002. El títol de la tercera part és *El retorn del rei*.

Més de 100 milions de persones han llegit la novel·la i ha estat traduïda a 25 idiomes.

FITXA TÈCNICA

Director: Peter Jackson

Intèrprets: Ian McKellen (Gandalf), Ian Holm (Bilbo) Christopher Lee (Saruman), Elijah Wood (Frodo), Sean Astin (Sam), Liv Tyler (Arwen), Viggo Mortensen (Aragorn), Sean Bean (Boromir), John Rhys-Davies (Gimli), Hugo Weaving (Elrond), Cate Blanchett (Galadriel), Dominic Monaghan (Merry), Billy Boyd (Pippin), Orlando Bloom (Legolas).

Guió: Francis Walsh i Phillipa Boyens

Direcció artística: Grant Major, Dan Hennah i Richard Taylor

Música: Howard Shore i Enya

PRESSUPOST I RECAPTACIÓ

-Pressupost total: 300 milions \$
317'5 milions E

-Pressupost de la primera entrega:
109 milions \$
115 milions E

-Recaptació el dia de l'estrena en 14 països:
29'7 milions \$
31 milions E

EQUIP DEL RODATGE

PRODUCTORS

3 productors
6 productors executius
3 coproductors
1 productor associat

EQUIP DE PRODUCCIÓ

2.400 persones en total

DIRECCIÓ ARTÍSTICA I EFECTES ESPECIALS

109 tècnics i especialistes que hagueren de fabricar a mà:

900 armadures

2.000 armes

20.000 utensilis i elements d'atrezzo

1.600 parells de pròtesis d'orelles i peus

200 caps diferents

EXTRES

Més de 20.600

MERCHANDISING DE LA PEL·LÍCULA

Sideshow i Weta Workshop han tret al mercat cinc línies de figures col·leccionables, dissenyades pel mateix equip de la pel·lícula. També s'hi ha unit les empreses de joguines Toyshop i Famosa.

JVC ha creat un reproductor DVD que inclou un disc amb 17 minuts addicionals del rodatge.

AOL ha tret un CD amb salvapantalles de la trilogia i una oferta de 700 hores gratuïtes d'Internet.

Game-workshop ha elaborat un joc d'estratègia inspirat en l'obra de Tolkien.

Burguer-King té l'exclusiva en les cadenes de menjar ràpid. Aquí també té l'exclusiva Galletas Cuétara.

Riot Entertainment ha fabricat productes per telèfons mòbils i per altres aplicacions interactives.

Sierra Studio és la responsable de desenvolupar jocs interactius per a PC (*El hobbit* i *El Señor de los Anillos*). Xbox ha tret un joc: *La comunidad del anillo*.

INTERNET

La pel·lícula:

www.elsenordelosanillos.aurum.es

Societat Tolkien: www.ste.es.org

Club de fans: www.elsenordelosanillos.com

OSCARS

13 nominacions

4 premis: al millor maquillatge, a la millor banda sonora, al millor muntatge i als millors efectes especials.

HARRY POTTER

Harry Potter i la pedra filosofal

123 milions de llibres venuts en dos-cents països, traduït a 47 idiomes.

França: 7 milions de llibres venuts.

Espanya: 1'5 milions de llibres venuts

Joanne Kathleen Rowling, professora d'idiomes a l'atur que va crear l'univers Potter, té 34 anys i és la tercera fortuna de Gran Bretanya.

7 seran les novel·les de la sèrie: 4 publicades i la cinquena anunciada.

Harry i la pedra filosofal

Harry Potter i la cambra secreta

Harry Potter i el pres d'Azkaban

Harry Potter i el calze de foc

Harry Potter i l'Ordre del Fènix

Warner va comprar els drets del primer llibre abans que arribés a les llistes dels més venuts.

El 30 de novembre de 2001 s'estrena la pel·lícula: *Harry Potter i la pedra filosofal*.

FITXA TÈCNICA

Director: Chris Columbus

Intèrprets: Daniel Radcliffe (Harry Potter) Emma Watson (Hermione Granger) Rupert Grint (Ron Weasley) John Cleese (el fantasma Nick Casi Decapitado), Robbie Coltrane (el gegant Hagrid), Richard Harris (Albus Dumbledore), Ian Hart (Quirrell), Alan Rickman (Severus Snape), Fiona Shaw (tia Petúnia), Maggie Smith (la professora McGonagall).

Guió: Steve Klevess

Música: John Williams

Duració: 150 minuts

PRESSUPOST

La pel·lícula ha costat 125 milions \$ (27.000 milions de pessetes -quants euros són?)

RECAPTACIÓ

EUA: 188 milions \$ només els 10 primers dies de projecció.

Gran Bretanya: 2 milions d'entrades reservades abans de l'estrena de la pel·lícula.

ALTRES INGRESSOS

Drets de marca: 25.000 milions

Drets de televisió: 11.000 milions

Merchandising, productes generats al seu voltant: 280.000 milions de pessetes.

Per exemple: *Potter Around Britain*, una guia turística per visitar els llocs on ha estat gravada la pel·lícula, com ara el camp anglès, el zoo de Londres i la catedral de Gloucester.

Els Oscars

Una mica d'història

L'Oscar no es diu Òscar.

Els coneguts com Oscars no es diuen així. El seu nom real és **Premi de l'Acadèmia al Mèrit**. Tothom deu pensar, per què es diu Oscar? Doncs hem mirat de trobar la història més difosa de totes les que s'expliquen i és la següent. Pocs anys després de fundar-se l'Acadèmia, la llibretera d'aquesta va treure l'anècdota que la petita estàtua li recordava el seu oncle Òscar. Tothom que hi havia present va pensar de posar-li aquell pseudònim, i així va ser, fins avui. Encara se'l continua anomenant Oscar, encara que no sigui el seu vertader nom.

La famosa estàtua, que tothom considera un valuós objecte, no és res més que britani de 34,29 cm i de 3,85 kg. Al principi era de bronze massís, més tard va **ser de guix** pintat amb or, fins ara. Aquesta estàtua no s'ha modificat mai, excepte un cop (es va elevar el pedestal).

PREMIS

Des de la primera celebració de presentació dels Oscars, fet que va succeir l'any 1929, s'han lliurat més de 2.500 estàtues. Des d'aleshores hi ha hagut pel·lícules premiades com ara *Lo que el viento se llevó* l'any 1939, amb 10 Oscars, i que a més a més va ser la primera superproducció en color de la història del setè art, o també *Titànic* l'any 1997, amb 11 premis.

Millor pel·lícula

1995 *Braveheart*
1996 *El paciente inglés*
1997 *Titànic*
1998 *Shakespeare in love*
1999 *American Beauty*
2000 *Gladiator*
2001 *Una mente maravillosa*

Millor actor

Nicolas Cage
 Geoffrey Rush
 Jack Nicholson
 Roberto Benigni
 Kevin Spacey
 Russell Crowe
 Denzel Washington

Millor actriu

Susan Sarandon
 F. McDormand
 Helen Hunt
 Gwyneth Paltrow
 Hilary Swank
 Julia Roberts
 Halle Berry

ALGUNES NOTÍCIES

-Els Oscars d'aquest any, pocs dies abans de la gala de lliurament de premis, van ser robats. El lladre, en adonar-se que les estàtues eren de poc valor, les va deixar ràpidament al mateix lloc on les havia agafat.

-El Premi de l'Acadèmia als Efectes Especials es va crear el 1939.

-El premi a la millor pel·lícula estrangera es va crear el 1947, entre d'altres premis.

-L'escenari d'aquest any ha estat el luxós **Kodak Theatre**, incorporat dins el complex Hol·lywood & Highland, i considerat com una de les obres (de David Rockwell) arquitectòniques més importants dels últims anys. D'ara en endavant se la coneixerà com **La Casa dels Oscars**.

-El Kodak Theatre conté 3.300 seients. A més a més la construcció d'aquest edifici ha costat una barbaritat: poc més de 500 milions de dòlars (si voleu calcular-ho en pessetes feu-ho amb una calculadora científica, que hi ha molts zeros).

Núria Parera i Verónica Gutiérrez

Cinema: jo opino...

Shrek

Shrek és una pel·lícula d'humor, feta mitjançant programes informàtics, amb personatges molt divertits.

La pel·lícula és una barreja de tots els contes de fades famosos (Pinotxo, Blancaneus, la Ventafocs...) però totalment al revés. Shrek fa servir la típica estructura dels contes -príncep, princesa, monstre, castell, drac, missió- amb la lleugera diferència que el monstre, Shrek, és l'aparentment bo i el príncep, el que sembla més dolent; el drac, el més vulnerable i el típic cavall del cavaller, un ase, pesat i xerrameca, que rescata la princesa..

Shrek viu tranquil i en soledat - ja que no li agraden les visites - en el seu pantà, menjant tot de coses delicioses com podrien ésser ulls d'animals... Una nit Shrek sent uns sorolls al seu pantà. Són individus que a causa de la recerca d'éssers estranys el volen capturar per lliurar-lo al Senyor de Farquard. Ell surt a fer-los una visita... agradable? No gaire per als visitants.

De la cerca d'éssers màgics i estranys, com per exemple els set nanets, Pinotxo, la Campaneta de Peter Pan, etc., en surt un ase parlant, que d'ara endavant anomenarem "Ase". L'Ase, perseguit pels guàrdies, topa amb Shrek, que els fa fora, l'Ase agafa afecte a Shrek perquè l'ha salvat. Shrek se'l vol treure de sobre però l'Ase aconsegueix dormir al pantà. A la nit, quan Shrek sopa, sent uns sorolls i veu que

el seu pantà està infestat de criatures dels contes, ja esmentades abans. Shrek decideix anar a visitar el Senyor de Farquard, el qual celebrava un torneig per seleccionar el soldat que rescatarà la princesa Fiona, ja que la seva alçada no li permet fer-ho. Shrek es presenta a mig torneig i fa un tracte amb el Senyor de Farquard: si salva la princesa Fiona, li retornarà el seu pantà, i farà marxar els "okupes" que ell ha "aparcats".

Shrek s'aventura en un viatge amb l'ase en què ha de salvar la princesa Fiona. Mata el drac de l'entrada, després de creuar un pont de fusta en què l'Ase té dificultats, les quals Shrek amb habilitat i astúcia acaba resolent. Després d'una persecució davant el drac, Shrek troba la princesa dalt de l'habitació més alta de la torre

més alta. Mentrestant, l'Ase està tenint una conversa amb la dragona, cosa que li arregla molt les coses, perquè sense voler l'ha seduït. Però la pobra sofreix un desengany quan ell, Shrek i Fiona escapen del castell, perseguits per flames sorgides dels ullals del drac.

Abans d'arribar a Farquard, l'Ase descobreix que a la nit la princesa Fiona es converteix en ogre com Shrek. Tenen una conversa en què l'Ase confessa que Shrek potser està una mica enamorat de Fiona. Shrek sent algunes paraules que interpreta malament i rabiós va a buscar el Senyor de Farquard que, tot elegant, ve a buscar la noia per casar-s'hi. Al final l'Ase retroba la dragona i Shrek descobreix el seu amor cap a Fiona, evita el casament i... el final me'l reservo per aquella gent que pugui tenir l'ocasió de veure Shrek, la qual aconsello molt.

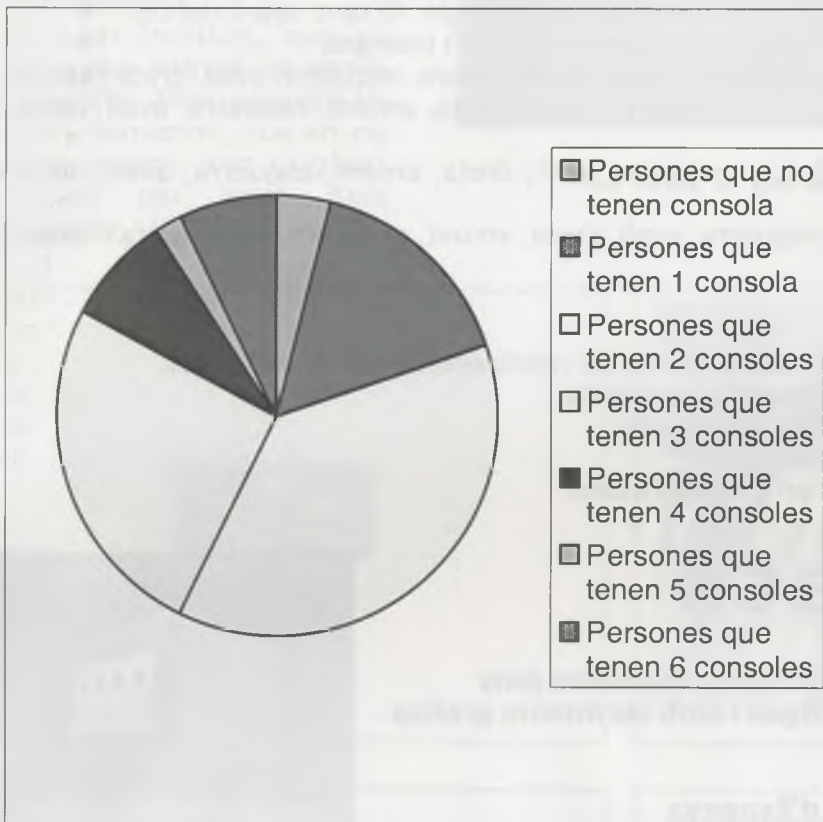
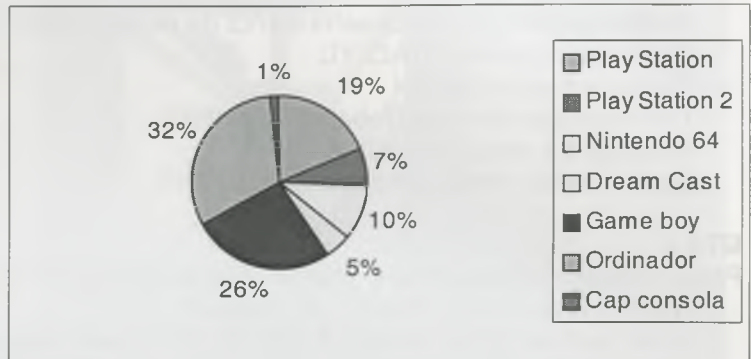
Un dels objectius d'aquesta pel·lícula és qüestionar què és realment la bellesa. Tots tenim uns esquemes de bellesa que ens venen imposats per l'entorn, però en realitat és més complicat. La bellesa exterior és subjectiva i moltes vegades es pot veure influïda per la bellesa interior, és a dir, quan una persona ens agrada o l'estimem, per nosaltres resulta més bonica i atractiva. Ens ajuda a reflexionar que en la nostra societat la bellesa exterior té massa importància.

Aleix Gainza

Videojocs

Els deu millors jocs

- 1-Pro Evolution Soccer.....(PS2)
- 2-Devil May Cry.....(PS2)
- 3-GT 3.....(PS2)
- 4-GTA 3.....(PS2)
- 5-Harry Potter.....(PC)
- 6-Los Sims La Primera Cita.....(PC)
- 7-World Rally Championship.....(PS2)
- 8-Empire Earth(PC)
- 9-Fifa Football 2002..... (PS2)
- 10-Pokémon Cristal Color.....(GB)

Preus i capacitats de les últimes consoles i la pròxima consola que hi ha

Gamecube

Preu: 241 €uros
 Dimensions: 150x110x161
 Microprocessador: 128 Bits
 Velocitat de rellotge: 485 MHz
 Memòria Ram: 40 mb

Play Station 2

Preu: 241 €uros
 Dimensions: 301x170x78
 Microprocessador: 128 bits
 Velocitat de rellotge: 300 MHz
 Memòria Ram: 32 mb
 Disc Dur i DvD

XBOX

Preu: 479 €uros
 Dimensions: 265x92x320
 Microprocessador: 128 bits
 Velocitat de rellotge: 73 MHz
 Memòria Ram: 64 mb
 Disc Dur i DVD

Trucs

Manager de liga 2002

- Els trucs es posen com si fos el teu nom per activar-los
- 500 milions de lliure: MONEY TREE
 - Contractar qualsevol jugador: Hypnotised
 - Recuperació ràpida de salut del jugadors: MIRACLE
 - Estadística dels jugadors al 90%: TOP NOTCH
 - Construcció ràpida dels estadis: BOB THE BUILDER

Per Salvador Malagón

Dani Corominas

Joan Buhigas

Ivan Casas i Dani Estevez

Spider-man 2

Tots els codis s'introdueixen en la pantalla "Cheats"

- Veure els records dels programadors: VVHISCRS
- Desbloquejar tots els trucs: AUNT MAY
- Tots els vestits: WASHMCHN
- Desbloquejar la galeria d'imatges: DRKROOM
- Desbloquejar tots els desafiaments de entrenament: CEREBRA
- Mode peus grans: STACEYD
- Mode cap-gros: ALIEN
- Desbloquejar el mode Debaug: DRIHERE
- Selecció de nivell: NONJYMNT
- Desbloquejar mode What If?: VVISIONS

GTA 3

Polsa aquestes seqüències durant el joc segons el truc que vulguis activar

- Ningú et busca: R2, R2, L1, R2, amunt,
- Volar amb el cotxe: dreta, R2, O, R1, L2, avall, amunt, avall, amunt i avall avall, L1 i R1
- Cotxes saltirons: R1, L1, R2, L1, esquerra, R1, R1 i triangle
- Conduir un tanc: 6 rodones, R1, L2, L1, triangle, O i triangle. El tanc caurà del cel
- Que el cotxe s'agafi més: R1, L1, R2, L1, esquerra, R1, R1 i triangle.
- Totes les armes : R2, R2, L1, L2, esquerra, avall, dreta, amunt, esquerra, avall, dreta i amunt.
- Molts diners gratuïts: R2, R2, L1, L1, esquerra, avall, dreta, amunt, esquerra, avall, dreta i amunt.
- Armadura al 100%: R2, R2, L1, L2, esquerra, avall, dreta, amunt, esquerra, avall, dreta i amunt.
- Salut al 100%: R2, R2, L1, R1, esquerra, avall, dreta, amunt, esquerra, avall, dreta i amunt.

World rally championship

Els codis s'introdueixen en el menú "codes" dintre del menú anomenat "Extra" i llest.

- EVOPOWER: Millor acceleració i màxima velocitat.
- HELIUMAID: Comentaris del copilot més ràpids.
- THATSSTUPID: Cotxes sense xassís.
- FLOATYLIGHT: Cotxes voladors en les repeticions.

Novetats

**La Game Cube t'espera a les botigues el pròxim juny
T'espera amb molts jocs i imatges i amb els millors gràfics**

V-RALLY 3 és a la cantonada d'Espanya

Les etapes seran més variades i abundants, i també presentaran un major nombre d'aspectes interactius, com objectes que podem trencar en xocar-hi. També incorporaran altres detalls com el so real dels motors. Sortirà el pròxim mes de juny.

Primers detalls sobre Gran Turismo 4

SCEI acaba de revelar els primers detalls sobre la quarta entrega de Gran Turismo, el seu aclamat simulador. Pel que se sap, GT4 no estarà llest fins ben entrat el 2003, i presentarà circuits ambientats a Xina i altres exòtics paratges asiàtics, climatologia variable durant les carreres i modes de joc Online. En cap cas heu de confondre aquest títol amb GT Concept, que és a la venda al Japó. I parlant del GT Concept, Sony ens ha dit que hi ha moltes possibilitats que arribi al nostre país.

Última hora!

Somni o realitat

COMARQUES – EL PUNT –
Divendres 3 de maig del 2002

Ensenyament adjudica les obres de l'IES de Llagostera. El departament d'Ensenyament ha adjudicat a l'empresa Construccions Deco SA les obres del nou IES, per un valor de 3.138.657,52 euros (522.228.670 milions de pessetes). El nou IES, que es construirà al sector de Ganix de la població, ja disposa de la llicència municipal per tal que es puguin iniciar les obres com més aviat millor.

Aquest institut, que es preveu que entrarà en servei el curs 2003-2004, posarà fi als actuals barracons, que en els últims mesos han originat queixes per part dels estudiants./ M.B.

Molt aviat, el que veieu en aquesta foto serà història

MAS TARRÈ
Restaurant

Ctra. De Vidreres a St. Feliu
de Guisols, Km 25

Tel. 972 83 14 27

IES
Llagostera

Joan Turon Rabassedas
SERRALLERIA AMB FERRO I ALUMINI

♦

C/. Estrella, s/n.
Tel 83 09 05

17240 LLAGOSTERA

Equip de redacció de Traca,
la revista de l'IES Llagostera

